

ଶିଖା, ସେଥାନେ ବାଲକ ଛିଲ, ସେ ହାବେର ଉପର ବୁକିତ ହିଲ; 'ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଯା ତାହାର ଅତାଙ୍ଗ ଆମଦେ ଆନନ୍ଦିତ ହିଲେକ. ଅତଃପରେ ସରେତେ ପୁରିଟେ ହିଯା ସେ ନବୀନ ବାଲକକେ ତାହାର ମାତା ମାରିଯାର ମଙ୍ଗେ ଦେଖିଲେକ, ଏବଂ ଦଶବ୍ଦ ହିଯା ତାହାକେ ପୁଣାମ କରିଲେକ; ପରେ ତାହାରଦେଇ ଧର ସମ୍ମତ ଖୁଲିଯା ହର୍ଷ ଓ ଲବାନ ଓ ମହାରାଜି ତାହାକେ ଡେଟ ଦିଲେକ. ଅନ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନ ଯୋଗେ ହେଠୋଦେ ରାଜାର ହାନେ ପୁନଶ୍ଚ ଯାଇତେ ଈଶ୍ଵରେ ନିଷେଧିତ ହିଯା ତାହାର ଅନ୍ୟ ପଥ ଦିଯା ଆପନାରଦେଇ ଦେଶେ ଗମନ କରିଲେକ.

ଏପିକାନିଯାର ପର ପୁତ୍ର ପୁଞ୍ଚମ ଦିବସ.

ପ୍ରାର୍ଥନା.

ହେ ପୁତ୍ରୋ, ଆମରା ତୋମାକେ କାକୁତି ବିନତି କରିତେଛି, ଯେ ତୋମାର ପୁତ୍ର ଆହୁନକାରି ଲୋକେରଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁଗୃହ ପୂର୍ବକ ଗୁହଣ କରିଯା ପୁଦାନ କରି, ଯେ ତାହାରଦେଇ ଯେ କିଛୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ତାହା ଶିଳ୍ପ କରିଯା ଜାନେ, ଏବଂ ବୈଶାସିକ ରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ନିମିତ୍ତେ ଓ ଯେ ତାହାରଦେଇ ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ଧର୍ମପୁନାଦ ଓ ଶକ୍ତି ହ୍ୟ. ଆମାରଦେଇ ପୁତ୍ର ଯିଷ୍ଟ ଶୁକ୍ରକେ ଦ୍ୱାରା ଏମତ କରି. ଆମେନ.

ପତ୍ର. କୁମାର. ପର୍ବ୍ର ୧୧, ପଦ ୧.

ଅତେବ ଭୂତୂରା, ଆମି ଈଶ୍ଵରେ ସକଳମ ଦୟା ଦିଯା ତୋମାରଦିଗଙ୍କେ କାକୁତି କରି, ଯେ ତୋମରା ଜୀବନ୍ତ ଓ ପବିତ୍ର ଓ ଈଶ୍ଵରେ ତୋବଣୀର ବଲି-ଦାନାର୍ଥେ ଆପନାରଦେଇ ଶରୀରକେ ସମ୍ମର୍ପ କରିବା; ଏଇ ତୋମାରଦେଇ ଉପ-ଶୁକ୍ର ଦେବୀ. ଏବଂ ଏ ଜଗତେର ସମ୍ମତ ହିଇଓ ମା; ହିନ୍ଦୁ ଆପନ ଅନ୍ତରେ-

ଶେର ନବୀନତାଯ ଅମ୍ବିଷତ ହଁଓ, ତାହାତେ ଈଶ୍ଵରେର ଉତ୍ତମ ଓ ଗୁହ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧିମୟ ଇଚ୍ଛା କି, ତାହା ତୋମରା ପାଇଁଛିତ ଜାନେ ଯେବେ ଜାନ. କେବଳ ମା ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆମାକେ ଦେଓୟା ଗିଯାଛେ, ତଦନୁକ୍ରମେ ଆମି ତୋମାର ଦେର ମଧ୍ୟକାର ପୃତ୍ୟେକ ଜନକେ କହି; ଯେ ତାହାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜାନ କାରାର ଅଧିଖେ ଲେ ଆପନାକେ ବଡ଼ କରିଯା ଯେବେ ଜାନେ ମା; କିନ୍ତୁ ଯେମତ ଈଶ୍ଵର ପୃତ୍ୟେକ ଜନକେ ପୁତ୍ୟରେ ପାରିମାଣ ବିଲାଇୟା ଦିଯାଛେନ, ତଦନୁକ୍ରମେ ସୁଜାନ ପୂର୍ବ ଯେବେ ବୁଝେ. କେବଳା ଯେମତ ଏକ ଶରୀରେ ଆମାରଦେର ଅନେକ ଅଙ୍ଗ ଆଛେ, କିନ୍ତୁ ମକଳ ଅନ୍ତରେ ଏକ ମତ କର୍ଯ୍ୟ ନହେ; ସେଇମତ ଆମରା ଅନେକ ହିଁଯା ଖୁଟେଟେ ଏକ ଶରୀର ଆଛି, ଏବଂ ଏକ ୨ ଜନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଅଙ୍ଗ.

ମଙ୍ଗଲସମାଚାର. ଲୁକ. ପର୍ବ୍ବ ୧, ପଦ ୫୧.

ଏବଂ ପେଶାକ୍ଷ ସମୟେ ତାହାର ପିତା ମାତା ପୁତ୍ରିର୍ବସର ଯିରୋଶିଲମେ ଯାଇଥିବା ଏହି ଯାତ୍ରା ବସନ୍ତ ବାର ବ୍ୟସର ହିଁଲେ, ତାହାରୀ ପର୍ବ୍ରେ ଥାରାକ୍ରମେ ଯିରୋଶିଲମେ ଗେଲ. ପରେ ନିରାପିତ ଦିବସେର ସମାପନ କରିଲେ ପର, ଫିରିଯା ଯାଇତେ ୨ ଯିଞ୍ଚ ବାଲକ ଯିରୋଶିଲମେ ଥାକିଲେନ. କିନ୍ତୁ ଯୁଶ୍କ ଓ ତାହାର ମାତା ତାହା ଜାନିଲ ନା. କିନ୍ତୁ ତିନି ସମିଭ୍ୟାରିରଦେର ମଧ୍ୟେ ଆଛେନ, ଇହା ବୁଝିଯା ତାହାରୀ ଏକ ଦିବସେର ପଥ ଗମନ କରିଲ. ପରେ ଜାତି ବନ୍ଦୁଗଣେର ମଧ୍ୟେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଲେ, ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ ମା ପାଇୟା ତାହାରୀ ପୁରୁଷ ଯିରୋଶିଲମେ ଫିରିଯା ତାହାକେ ଅନ୍ତର୍ଭବ କରିତେ ଲାଗିଲ. ଏବଂ ତାହାର ତିନ ଦିବସ ପରେ ତାହାକେ ପଣ୍ଡିତଗଣେର ମଧ୍ୟେ ସଭାତ୍ସ ହିଁଯା ତାହାରଦେର କଥା ଶୁବଳ କରିତେ ଏବଂ ତାହାରଦେର ହାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ଜିଜ୍ଞାସା କରିତେ ମନ୍ଦିରେ ପାଇଲ. ଏବଂ

ତାହାର ବୁଦ୍ଧିତେ ଓ ପୁତ୍ରଜୀରେ ସକଳ ଶ୍ରୋତାରୀ ଚମକୁଣ୍ଡ ହଇଲ. ତାହା-
କେ ଦେଖିଯା ତାହାରୀ ବିଶିଷ୍ଟ ହଇଲ; ଏବଂ ତାହାର ମାତା ତାହାକେ
ବନିତେ ଲାଗିଲ, ହେ ପୁତ୍ର, ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ତୁମି ଏମନ ସ୍ୱାବହାର କେବେ
କରିଯାଛ? ଦେଖ, ତୋମାର ପିତା ଓ ଆମି ଶୋକିତ ହିଁଯା ତୋମାର
ଅନ୍ଧେରଣ କରିଯାଛି. ତଥାନ ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ତୋମରୀ
କି ଜନ୍ୟ ଆମାକେ ଅନ୍ଧେରଣ କରିଲା? ତୋମରୀ କି ଜାବିଲା ନା, ଯେ
ଆପନାର ପିତାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ ହିଁତେ ଆମାର ଆବଶ୍ୟକ ଆଛେ? କିନ୍ତୁ
ଯେକଥା ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଯାଛିଲେନ, ତାହା ତାହାରୀ ବୁଦ୍ଧିଲାନା.
ତାହାର ପରେ ତିନି ତାହାରଦେର ଶଢ଼ୀ ଯାଇଯା ନାଜରେତେ ଆଗମନ କରିଯା
ତାହାରଦେର ବଶୀଭୂତ ହିଁଯା ଥାକିଲେନ. କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାତା ଏ ନକଳ
କଥା ଆପନ ଅନୁଃକରଣେ ରାଖିଲ. ଅନ୍ତର ଯିନ୍ତର ବୁଦ୍ଧି ଓ ଶରୀର ଏବଂ
ତାହାର ପୁତ୍ର ଇଶ୍ଵର ଓ ମନୁଷ୍ୟରୁଦେର ପୁତ୍ର ବାହିତେ ଲାଗିଲ.

ଏପିଫାନିଯାର ପର ପୁତ୍ର ହିତୀଯ ଦିବସ.

ପ୍ରାର୍ଥନା.

ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଓ ଆଦ୍ୟନ୍ତରହିତ ଓ ସର୍ବସ୍ତୁ ପୂର୍ବବୀହୁ ସକଳ ସଙ୍କଳ
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର, ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ଯିନ୍ତ ଶୁଣେଇ ଦ୍ୱାରା ଦୟା ପୂର୍ବକ
ଆପନ ଲୋକେରଦେର ପ୍ରାର୍ଥନା ଉତ୍ତର, ଏବଂ ଆମାରଦେର ପରମାୟୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପନାର ଶାନ୍ତି ପୁରାନ କରଇ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. କୁମ୍ବୀ. ପର୍ବ୍ତୀ ୧୧, ପାତ୍ର ୬.

ଅତେବ ଆମାରଦିଗକେ ଯେ ଅନୁଗୁହ ଦେଓଯା ଗିଯାଛେ, ତମିକୁମ୍ବମେ
ତିବି ଦାନ ପୁଣ୍ଡ ହିଁଯା, ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତାଗୀ ହୟ, ପୁତ୍ରଯେର ପରିମାଣାନ୍ତରୀ-

କାରେ ତାହାତେ ପୁରୁଷ ହୁଏ; କି ମେହା କରଣ ହୁଏ, ଆପନ ମେବନେ; କି ଶିକ୍ଷକ ହୁଏ, ଶିକ୍ଷା କରାଗେତେ; କିମ୍ବା ଉପଦେଶକ ହୁଏ, ଉପଦେଶ ଦେଓନେ; ସେ ମାର କରେ, ତାହା ସରଳତାଯ କରୁଥିଲା; ସେ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ କରେ, ତାହା ପୁରୁଷ୍ଟ୍ରେ କରୁଥିଲା; ସେ ଧର୍ମ କ୍ରିୟାତେ ପୁରୁଷ ହୁଏ, ତାହା ହକ୍ତ ମନେ କରୁଥିଲା; ପ୍ରେସ ଅକ୍ଷପଟ ହଡିଲା. ଯାହା ମନ୍ଦ, ତାହା ହୃଦୀ କର; ଯାହା ଭାଲ, ତାହାତେ ଲାଗିଯା ଥାକ. ଡ୍ରାତ୍ରିକ ପ୍ରେସ ପୂର୍ବକ ପରମାନନ୍ଦର ପ୍ରାତିତେ ପୂର୍ବ ହୁଏ. ସମ୍ମେ ପରମାନନ୍ଦ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମାନିତେ ପୁରୁଷ; କର୍ମେତେ ନିରାଲମ୍ବ୍ୟ; ଆଜ୍ଞାଯ ଜୁଲାଟ; ପୁରୁଷ ମେବାତେ ପୁରୁଷ; ଭରନାରୁ ଆନନ୍ଦିତ; କ୍ଲେଶେତେ ସହିଷ୍ଣୁ; ପ୍ରାର୍ଥନାଯ ନିତ୍ୟ ନିବିଷ୍ଟ; ପୁଣ୍ୟବାନେରଦେର ଅମାଟିନେ ନିର୍ବିହ ଯୋଗାଇତେ ଉନ୍ନତ; ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ଵବହାରେ ଆବିଦି. ଯାହାରା ତୋମାରଦିଗକେ ତାଙ୍ଗା କରେ, ତାହାରଦେର କଲ୍ୟାଣ ଚାହ; ତାହାରଦେର କଲ୍ୟାଣ ଚାହ ଓ ଶାପ ବାଣୀ ମିଶ୍ରମ. ଯାହାରା ଆମନ୍ଦ କରେ, ତାହାରଦେର ସହିତ ଆମନ୍ଦ କରିବ; ଏବଂ ଯାହାରା କ୍ରମ କରେ, ତାହାରଦେର ସହିତ କ୍ରମ କରିବ. ପରମାନନ୍ଦ ଭାବେତେ ଏକ ମନ ହୁଏ, ମହିମା ବିଷୟ ପୁଣି ମନୋହାରି କରିଓ ନା, କିନ୍ତୁ ନମୁଶୀଳ ହିୟା ନିଚେ ପଦତ୍ରେରଦିଗକେ ମରତା ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଓ.

ଯୋହନ. ପତ୍ର ୨, ପଦ ୧.

ତୃତୀୟ ଦିବସେ ଗାଲିଲିର କାନାଯ ଏକ ବିବାହ ଉପହିତ ହଇଲା; ତାହାତେ ଯିଶ୍ଵର ମାତା ମେଥାମେ ଛିଲେନ; ଏବଂ ନେ ବିବାହେତେ ଯିଶ୍ଵ ଓ ତାହାର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଦୂରେ ନିମନ୍ତନ ହିୟାଇଲ. ପରେ ଦୁଇଜ୍ଞ ରମେଶ ତୁଟି ହଇଲେ, ଯିଶ୍ଵର ମାତା ତାହାକେ କହିଲେନ, ଇହାରମେର ଦୁଇଜ୍ଞ ରମେଶ ନାହିଁ. ଯିଶ୍ଵ ତାହାକେ କହିଲେନ, ହେ ନାଯି, ତୋମାର ସହିଂ ଆମାର ବିଷୟ କି? ଆମାର ସମୟ ଏଥର ଉପହିତ ହୁଏ ନାହିଁ.

ତାହାର ମାତା ଭୂତ୍ୟେରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଯେ ଇନି ତୋମାରଦିଗକେ ସାହା ବଲେନ, ତାହା କରିଗୁ. ମେଘାନେ ଯିହଦୀଯେରଦେର ଶୁଣି ହୁଓନ ବ୍ୟବହାର କ୍ରମେ ଛୟଟା ପାତରେର ଜାଳା ଥୋଯା ଗିଯାଛିଲ, ଏକୁ ଜାଳାଯା ମୋର ଦୁଇ ତିମେକ ଆଁଟେ. ଯିଷ୍ଟ ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଜାଳା ଦକ୍ଷ ଜଲେତେ ଭରିଯା ଦେଓ; ଏବଂ ତାହାରା କାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଭରିଯା ଦିଲ୍. ପରେ ତିନି ବଲିଲେନ, ଏଥର ଢାଲିଯା ଲାଗୁ, ଏବଂ ବିବାହ କର୍ତ୍ତାର ନିକଟ ଉଚ୍ଚାଇୟା ଲାଇଯା ଯାଓ. ଅତ୍ୟବର ତାହାରା ଉଚ୍ଚାଇୟା ଲାଇଯା ଗେଲ. ଯଥିନ ବିବାହ କର୍ତ୍ତା ମେ ଜଳୋଭବ ଦୁକ୍ଷା ରୁସ ଢାକିଲ, ତାହା କୋଥା-ହିତେ ହିଲ, ଜଳ ବାହକ ଭୂତ୍ୟଗଣ ଜାନିଲ ବଟେ, କିନ୍ତୁ ମେନା ଜାନିଯା ବରକେ ଡାକିଯା ତାହାକେ ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ସକଳ ଲୋକ ଉତ୍ସମ ଦୁକ୍ଷା ରୁସ ପୁରୁଷେ ବାହିର କରିଯା ଥୋଯେ, ପାଛେ ଲୋକେର ଯଥୋଚିତ ପାନ ହିଲେ ପରେ, ତାହାହିତେ କିଛୁ ମନ୍ଦ ଦେଯ; କିନ୍ତୁ ଭୂମି ତୋ ଉତ୍ସମ ଦୁକ୍ଷା ରୁସ ଏଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିଇ ରାଖିଯାଇଛ. ଯିଷ୍ଟ ଏଇ ଆଶ୍ରଯେର ଆରତ୍ତ ଗାଲିଲିର କାନାଯ କରିଯା ଆପନ ମହିମା ପୁରୁଷ କରିଲେନ; ଏବଂ ତାହାର ଶିଥେରା ତାହାର ଉପର ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ.

ଏପି ଫାନିଯାର ପର ପୁତ୍ର ଭୂତୀଯ ଦିବସ.

ପୁର୍ବର୍ଧନା.

ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଓ ଆଦ୍ୟଭୂରହିତ ଈଥର, ଦୟା ପୃଷ୍ଠା ଆମାରଦେଇ ଦୁର୍ବଲତାର ପୁତି ମମୋଯୋଗ କରହ, ଏବଂ ସକଳ ମନ୍ତ୍ରଟେ ଓ କ୍ଲେଶେତେ ଆମାରଦେଇ ଉପକାର ଓ ରଙ୍ଗା କରିବାର ନିଜିତେ ଆପନ ଦର୍ଶିଣ କ୍ରମ ବିନ୍ଦାର କରହ. ଆମାରଦେଇ ପୁତୁ ଯିଷ୍ଟ ଶୁଣିଟେର ଦ୍ୱାରା ଏଇ ପୁନାନ କରହ, ଆମେନ.

ପତ୍ର. କ୍ଲାମୀ. ପର୍ବ୍ତୀ ୧୫, ପଦ ୧୬.

ଆପନାରହିଗଲେ ଜ୍ଞାନି କରିଯା ଆବିଷ ନା. ମନ୍ଦେର କାରଣ ତାହାକେ ମନ୍ଦ କରିଓ ନା. ସଙ୍କଳ ମନୁଷ୍ୟର ସାଙ୍କାତିକ ସୁଖ୍ୟାତୀଯ ବନ୍ଦୁର ଆଯୋଜନ କରିବ. ଯନି ହଇତେ ପାରେ, ତବେ ଆପନାରଦେର ସାଧ୍ୟାନୁକ୍ରମେ ସଙ୍କଳ ମନୁଷ୍ୟର ସହିତ ମିଲିଯା ଥାକ. ହେ ପ୍ରିୟେରା, ତୋମର ଆପନାରଦେର କାରଣ ହିଂସାଦିର ସମୁଚ୍ଚିତ କରିଓ ନା, ସରକ୍ଷ କ୍ରୋଧ ପୁତି ପଥ ଛାଡ଼ିଯା ଦେଓ; କେବଳ ଲିପି ଆଛେ, ପୁରୁ କହେନ, ସମୁଚ୍ଚିତ ଫଳ ଦେଓଯା ଆମାର କର୍ମ, ଆମିଇ ପୁତିଫଳ ଦିବ. ଅତ୍ୟବ୍ୟାଦି ତୋମାର ଶତ୍ରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ହୟ, ତାହାକେ ଧାତ୍ୟାଇଯା ଦେଓ; ଯଦି ତୃଷ୍ଣିତ ହୟ, ତାହାକେ ପାନ କରାଓ; କେବଳ ଏମତ କରାତେ ତୁମି ତାହାର ମନ୍ତକେର ଉପର ଆଙ୍ଗାର ଢେରି କରିବା. ମନ୍ଦହିତେ ପରାଜିତ ହଇଓନା, କିନ୍ତୁ ଭାଲ ଦିଯାଇ ମନ୍ଦକେ ପରା-
ଭବ କରିଓ.

ମାତିଉ. ପର୍ବ୍ତୀ ୮, ପଦ ୧.

ଯିଶୁ ମେ ପର୍ବତହିତେ ନାମିତେ ୧ ବହ ଲୋକାରଣ୍ୟ ତାହାର ପଶ୍ଚାତ୍ ଚଲିଲ. ଏବଂ ଦେଖ, ଏକ ଜନ କୁଠୀ ଆମିଯା ତାହାକେ ପୁଣ୍ୟ କରିଯା କହିଲ, ହେ ପୁତୋ, ଯଦି ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ହୟ, ତବେ ଆମାକେ ପରିଷ୍କୃତ କରିତେ ପାର. ତଥାନ ଯିଶୁ ହନ୍ତ ବିନ୍ଦୁର କରିଲେନ ଓ ତାହାକେ ଝର୍ଣ୍ଣ କରିଯା କହିଲେନ, ଆମାର ଇଚ୍ଛା ଆଛେ; ତୁମି ପରିଷ୍କୃତ ହୋ. ଏବଂ ତଥାନ ତାହାର କୁଠୀ ପରିଷ୍କୃତ ହେଲ. ପରେ ଯିଶୁ ତାହାକେ କହିଲେବ, ଶାବଧାନ, ତୁମି କୋନ ମନୁଷ୍ୟକେ କହିଓ ନା; କିନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟାନ କରିଯା ଯାଜକେର ହାତେ ଦେଖା ଦିଯା, ଯେ ହାତ ମୋଶେ ନିରପଥ କରିଯା ଆଜା କରିଲେବ, ତାହା ତାହାରଦେର ପୁତି ସାଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ନିମିତ୍ତ ନିବେଦନ କରିବ. ଅନ-

ତର ଯିଶ୍ଟ କାପର୍ନାଉମେ ପୁରୁଷ ହିଲେ, ଏକ ଜର ଶତସେନାରଗତି ତାହାର ନିକଟେ ଆଇଲ ଓ କାକୁତି କରିଯା କହିଲ, ହେ ପୁତୋ, ଆମାର ନକ୍ଷର ଅଞ୍ଚଳବ୍ୟାଧିତେ ବ୍ୟାଧିତ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାକୁଳ ହିସ୍ତା ହରେତେ ଶୁଇଯା ଆଛେ. ଯିଶ୍ଟ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆମି ଆସିଯା ତାହାକେ ସୁନ୍ଧ କରିବ. ସେ ଶତସେନାରଗତି ପୁତ୍ୟନ୍ତର କରିଯା ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ହେ ପୁତୋ, ଆମି ଏମତ ଯୋଗ୍ୟ ପାତ୍ର ନହିଁ, ଯେ ତୁମି ଆମାର ଛାତେର ନୀତଚେ ଆଇସ; କିନ୍ତୁ ଏକ କଥା ମାତ୍ର ବଲ, ତାହାତେ ଆମାର ନକ୍ଷର ସୁନ୍ଧ ହିବେ. କେବଳ ଆମି ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଆଜ୍ଞାର ବଶୀଭୂତ ହିସ୍ତା ଆପର ଆଜ୍ଞାର ହଶେ ମେନାଗକେଓ ରାଖିତେଛି; ତାହାତେ ଆମି ଏକ ଜରକେ, ଯାଓ, ବଲିଲେ ସେ ଯାଇତେଛେ, ଓ ଅନ୍ୟକେ, ଆଇସ, ବଲିଲେ ସେ ଆସିତେଛେ, ଏବଂ ଆପନାର ନକ୍ଷରକେ, ଏଇ କର୍ମ କର, ବଲିଲେ ସେ ତାହା କରିତେଛେ. ଯିଶ୍ଟ ଏଇ କଥା ଶୁବଳ କରିଯା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାନ କରିଲେନ, ଏବଂ ପଞ୍ଚାନ୍ତା-ମୀରଦିଗକେ କହିଲେନ, ସତ୍ୟ ଆମି ତୋମାରଦିଗକେ କହି, ଏଇ ମତ ପୁତ୍ୟର ବରଂ ଯିଶ୍ରାଏଲେର ମଧ୍ୟେ ଆମି ପାଇ ମାଇ. ଏବଂ ଆମି ତୋମାରଦିଗକେ କହି, ଯେ ପୂର୍ବ ଓ ପଞ୍ଚମ ଦିଗହିତେ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଯା ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଯିଶ୍ଵାକ ଓ ଯାକୁବେର ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗେର ରାଜ୍ୟରେ ବସିବେ, କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ତାନେରା ବହିର୍ଭୂତ ଅନ୍ଧକାରେ ପରିତ୍ୟାଗ ହିବେ, ମେଖାନେ କ୍ରମନ ଓ ମନ୍ତ୍ରର କିଡ଼ିମିଡ଼ି. ପରେ ଯିଶ୍ଟ ସେ ଶତସେନାରଗତି-କେ କହିଲେନ, ଚଲିଯା ଯାଓ, ଓ ଯେମତ ତୁମି ପୁତ୍ୟ କରିଯାଇ, ମେଇ-ମତ ତୋମାକେ ଘଟୁକ. ଏବଂ ମେଇ ଦଣେଇ ତାହାର ନକ୍ଷର ସୁନ୍ଧ ହିଲ.

ଏଗିଫାନିଯାର ପର ପୁତ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ.

ପୁର୍ବନା.

ହେ ପରମେଷ୍ଠର, ତୁମି ଜାତ ଆଛ, ସେ ଆମରୀ ଅତି ବାହଲ୍ୟ ଓ ବିପ-

রিত সকলের মধ্যে পতিত হইয়াছি, এই নিমিত্তে আপনারদের পু-
কৃতির দুর্বলতা গম্ভীর আমর! আপরহইতে সর্বদা হির থাকিতে পারি-
না; অতদর্থে যাহাতে সকল সকলে সকলে আমারদের রক্ষা হয়, এবং
যাহাতে সকল পরীক্ষাহইতে আমরা অক্ষত রূপে উত্তীর্ণ হইতে
পারি, এমত শক্তি ও সাহায্য আমারদের পুতু খিল্ট খুল্টের ঘার।
আমারদিগকে পুনান করহ. আমেন.

পত্র. কুমী. পর্ব ১৩, পদ ১.

সকল পুণী পুধান ১ পদের বশীভূত হউক; কেননা ইখরহইতে
ব্যতিরেক কোন পুধান পদ হয় না; যে ২ পুধান পদ আছে, সে
ইখরের নির্বন্ধনে হইয়াছে। অতএব যে কেহ পুধান পদের রোধন
করে, সে ইখরের নির্বন্ধন কুক্ষ করিতেছে; ও যাহারা রোধন করে,
তাহারা আপনারদের সমুচ্চিত দণ্ড পাইবে। কেননা শাসনকর্তাৰা সু-
ক্রিয়াৰ পুতি ভয়ানক নহে, কিন্তু কুক্রিয়াৰ পুতি। অতএব তুমি
কি পুধান পদেয় ভয় রহিত হইতে চাহ? ভাল কৰ্য করহ; তদে
তাহার স্থানে পুতিষ্ঠা পাইবা। কেননা তোমার হিতার্থ তিনি ইখরের
সেবক। কিন্তু যদি মন্দ কৱ, তবে ভীত হও; কেননা তিনি তলও-
য়াৰ নির্বর্থক ধৰেন না। তিনিই ইখরের সেবক, এক সমুচ্চিত ফল-
দাতা, কুকারিৰ উপর কোগ সাধিবাৰ কাৰণ। অতএব বশীভূত হও-
নোৱ আবশ্যক আছে, কেবল কোপেৱ বিষয়ে নয়, কিন্তু দোষাদোষ
জামেৱ বিষয়ে ও। ইহাৰ কাৰণ তোমৱা রাজস্ব ও দেও; কেননা
তাহারা ইখরেৱ সেবক হইয়া এই কৰ্মেতেই বিত্য পুবৃত্ত হাকে।
অতএব সকলেৱদিগকে, যাহাৰ যে দাওয়া আছে, তাহা দেও; যাহাৰ
যাহাৰ রাজস্ব দাওয়া, তাহাকে রাজস্ব দেও; যাহাৰ পক্ষেতেৱা

ଦାଓଡ଼ା, ତାହାକେ ପଞ୍ଚୋତ୍ତରା ଦେଓ; ସାହାର ଭୟ ଦାଓଡ଼ା, ତାହାକେ ଭୟ କର; ସାହାର ସମୁଖ ଦାଓଡ଼ା, ତାହାକେ ସମୁଖ କର.

ମଙ୍ଗଲେଶ୍ମାଚାର. ମାତିଉ. ପର୍ବ୍ତୀ ୮, ପତ୍ର ୧୦.

ପରେ ତିନି ମୌକାତେ ପୁରିଷ୍ଟ ହିଲେ, ତାହାର ଶିଷ୍ୟଗଣ ତାହାର ପଞ୍ଚାଂଚଲିଲ. ଏବଂ ଦେଖ, ସାଗରେର ମଧ୍ୟେ ବଡ଼ ଏକ ଆଁଧି ଉଠିଲ, ଏମତ ଯେ ମୌକା ତରଙ୍ଗେ ଢାକା ଗେଲ; କିନ୍ତୁ ତିନି ବିଦ୍ୟୁତ ଛିଲେନ: ତଥନ ତାହାର ଶିଷ୍ୟଗଣ ଆସିଯା ତାହାକେ ଜାଗାଇଯା କହିଲେକ, ହେ ପୁରୋ ୧, ଆମାରଦିଗକେ ରଙ୍ଗା କର, ଆମରା ମରିତେଛି. ତିନି ତାହାର-ଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆରେ ଅନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକ ତୋମରା, କେବେ ଶକାକୁଳ ହେ-ଯାଇଛ? ତଥନ ତିନି ଗାତ୍ରୋଥାନ କରିଯା ବାତାସ ଓ ମମୁଦୁକେ ଧମ୍ଭାଇ-ଯା ଦିଲେନ; ତାହାତେ ବଡ଼ ଶାନ୍ତି ହେଲ. କିନ୍ତୁ ମେ ମନୁଷ୍ୟେରା ଅସ୍ତ୍ରର ଜାନ କରିଯା କହିଲେକ, ଏ କି ପୁକାର ମନୁଷ୍ୟ, ଯେ ବାତାସ ଓ ମମୁଦୁ ତାହାର ଆଜ୍ଞାବହ ଆଛେ? ଅନ୍ତର ତିନି ପାର ହେଇଯା ଗର୍ବସେନ ଦେଶେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂତଗୁଣ କବରଙ୍ଗାନହିଲେ ବାହିରାଇଯା ତାହାର ସଙ୍ଗେ ସାଙ୍କାଂ ହେଲ; ତାହାରା ଏମତ ତେଜାଳ, ଯେ ସେଇ ସ୍ଥାନ ଦିଯି କେହ ଯାଇତେ ପାରିତ ନା. ଏବଂ ଦେଖ, ତାହାରା ଚାଂକାର କରିଲୁ କହିଲେକ, ହେ ଯିଶ୍ଵି ଈଶ୍ଵରେର ପୁତ୍ର, ତୋମାର ସହିତ ଆମାରଦେର ବିଷୟ କି? ତୁ ମି ନା କି କାଳେର ପୂର୍ବେ ଆମାରଦିଗକେ ଯତ୍ରଗା ଦିତେ ଆସିଯାଇଛ? ଇହାତେ କତକ ଦୂରେ ବଡ଼ ଏକ ଶୂକରେର ପାଲ ଚରାଇ କରିତେଛିଲ. ଅତ-ଏବ ମେ ଭୂତରା ତାହାକେ କାକୁତି କରିଯା କହିଲ, ଯଦି ତୁ ମି ଆମାର-ଦିଗକେ ବାହିର କରିବା, ତବେ ଆମାରଦିଗକେ ଶୂକରେର ପାଲେ ଯାଇଯା ପୁରେଶ କରିତେ ଦେଓ. ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଯାଓ. ଅତ-

ଏଥିର ହଇଲେ ପରେ, ତାହାର ଶୁକ୍ଳରେ ପାଲେ ଯାଇଯା ପୁରିଟ ହଇଲ୍. ପରେ, ଦେଖ, ଶମୁରାର ଶୁକ୍ଳରେ ପାଲ ଆଜୁରୀ ଦିଯା ଅଛା ବେଗେ ସାଇୟା ନମ୍ବୁଦ୍ଧ ପଡ଼ିଲ, ଓ ଜଳେର ଘର୍ଯ୍ୟେ ରଷ୍ଟ ହଇଲ. ତଥାର ରଙ୍ଗ-କେବା ପଲାଯନ କରିଯା ନଗରେ ଗିଯା ସମ୍ମତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଏବଂ ଭୂତଗୁଣ୍ଠର ଦିଗକେ କିମ୍ବା ଘଟିଯାଇଛେ, ତାହା କହିଯା ଦିଲ. ଏବଂ ଦେଖ, ସେ ନଗର ସମ୍ଭୁ ଯିଶୁର ସହିତ ସାଙ୍କାଣ କରିତେ ବାହିରେ ଆଇଲ, ଓ ତାହାକେ ଦେଖିଲେ ପରେ, ତାହାର କାକୁତି କରିଲ, ଯେ ତିନି ତାହାରଦେର ଶୀର୍ଷା-ଭରେ ପୁଷ୍ଟାନ କରେନ.

ଏପିକାନିଯାର ପର ପୁତ୍ର ପକ୍ଷମ ଦିବସ.

ପୁର୍ଣ୍ଣା.

ହେ ପୁତ୍ରୋ, ଆମରା ତୋମାକେ କାକୁତି ବିନତି କରିତେଛି, ଯେ ଆପର ଇଶୁଲୀ ସ୍ଵରୂପ ପରିଜନକେ ସତ୍ୟ ଧର୍ମରେ ନିତ୍ୟ ରଙ୍ଗା କରୁଛ, ତାହାକେ ତୋମାର ସର୍ଗୀଯ ଅନୁଗୁହେତେ ଯାହାରା କେବଳ ଭରମା ରାଖେ, ତାହାରା ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ଯିଶୁ ଶୁଣିବେ ଦାରା ତୋମାର ମହା ପରାଜମେତେ ଯେମ ପୁର୍ବଦ୍ଵା ରଙ୍ଗିତ ହୁଏ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. କଲମୀ. ପର୍ବ' ୩, ପଦ ୧୨.

ଅତଏବ ଶ୍ରୀରେର ମନୋରୀତ ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ପୁଯିଲୋକ ହଇଯା, ଯେଉଁଠ ଉଚିତ ହୁଏ, ସକଳଣ ଦୟା ଓ କୋମଲତା ଓ ଅନୁଃକ୍ୟରଣେର ନମ୍ବୁତା ଓ ସ୍ଵିରତା ଓ ଚିର ସହିମୁତାକେ ପରିଧାନ କରୁଛ; ଏବଂ କୋନ ମନୁଷ୍ୟେର ସଙ୍ଗେ ଯଦି ତାହାର କିଛୁ ବାଦ ଥାକେ, ତବେ ପରମାର ଈର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରମାର ଜ୍ଞାନ କରା ଯାଉଥିବ; ଯେମତ ଶୁଣିଟ ତୋମାର ଦିଗକେ କ୍ଷମା କରିଲେନ, ଲେଇମତ

ତୋମରାଓ କର. ଏବଂ ଏ ମଙ୍ଗଳର ଉପର ପ୍ରେସ, ଯାହା ସିଦ୍ଧିର ବନ୍ଦଳ, ତାହା ପରିଧାନ କର; ଓ ତୋମାରଦେର ମରେତେ ଇଶ୍ଵରେର ଶାନ୍ତି ଅଧିକାର କରୁଥ, ଯାହାର ନିମିତ୍ତେ ତୋମରା ଏକ ଶରୀରେତେ ଆହୂତ ଓ ହଇଯାଇ, ଏବଂ ସ୍ତବକ ହେ. ତୋମାରଦେର ମରେତେ ଧର୍ମ ପୁନାଦ ରାଖିଯା ପୁତ୍ରର ପୃତି ସଂକ୍ଷିର୍ତ୍ତନ କରିଯା ଭଜନ ଗୀତ ଓ ସ୍ତବ ଗୀତ ଓ ପରମାର୍ଥିକ ଗୀତ ଗାମେତେ ପରମର ଶିକ୍ଷାଇତେ ଓ ଚେତାଇତେ ପୁରୁଷ ହଇଯା ଶୁଣିଟେର ବାଣୀ ମର୍ମ ବୁଝିତେ ତୋମାରଦେର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ପୁଞ୍ଚରପେ ଥାକୁଥ; ଏବଂ ତାହାର ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ଵର ପିତାକେ ସ୍ତବ କରିଯା, ଯେ କିଛୁ ତୋମରା କର, କିବା କଥାଯ, କିବା କିହାଯ, ମମନ୍ତରେ ପୁତ୍ର ଯିଶ୍ଵର ନାମେତେ କରହ.

ମଙ୍ଗଳସମାଚାର. ମାତିଡ଼. ପର୍ବ ୧୩, ପାର ୧୫.

ସର୍ବେର ରାଜ୍ୟ ଏକ ଜନେର ଭୁଲ୍ଲ, ଯେ ଆପନ କେତେ ଭାଲ ବୀଜ ବୁନିଆଛିଲ, କିନ୍ତୁ ଜନ ସକଳ ନିଦ୍ୟା ଥାକିତେ । ତାହାର ଶକ୍ତୁ ଆସିଯା ଗୋମେର ମଧ୍ୟ ବନ ବୀଚା ଫେଲିଯା ଚଲିଯା ଗେଲ. କିନ୍ତୁ ପତ୍ର ବାଡ଼ିଲେ ପରେ, ଯଥିନ ଶୀଘ୍ର ଉଠିତେ ଲାଗିଲ, ତଥାନ ବନ ଦ୍ୱାସ ଓ ଦର୍ଶନ ଦିଲ. ଅତ୍ୟଏବ ସେ ଗୁହସ୍ତର ଭୂତ୍ୟ ସକଳ ଆସିଯା ତାହାକେ କହିଲେକ, ହେ ମହାଶୟ, ତୁ ମୀ ଆପନ କେତେ କି ଭାଲ ବୀଜ ବୁନ ମା? ତବେ ବନ ଦ୍ୱାସ କୋଥାହାଇତେ ହଇଲ? ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, କୋନ ବୈରୀ ଇହା କରିଯା ଥାକିବେ. ଭୂତ୍ୟରୀ କହିଲେକ, ତବେ କି ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ହୟ ଯେ ଆମରା ଯାଇଯା ତାହା ଉଥାଇଯା ଲଇ? କିନ୍ତୁ ତିନି କହିଲେନ, ଯେ ନା, କି ଜାନି ବନ ଦ୍ୱାସ ଉଥାଇତେ । ତୋମରା ଗୋମ ଓ ତାହାର ସହିତ ଉଥାଇତ ବା କର. କାଟିନେର ମନ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂଇ ଏକତ୍ର ବାଡୁକ; ପରେ କାଟିବାର ମମଯେ ଆମି କାଟିନ୍ଦ୍ୟାରଦିଗକେ କହିବ, ଯେ ପୁରୁଷମେ ବନ ଦ୍ୱାସ ସକଳ କୁହାଇଯା ଏକତ୍ର

কর, এবং তাহা পোত্তাইবার কারণ বোকাৰ কৰিয়া বাক্সিয়া রাখ ;
কিন্তু গোম সকল গোলাতে একত্র কৰহ.

এপিকানিয়ার পর পুনৰ ষষ্ঠি দিবস.

পুর্ণিমা.

হে পরমেশ্বর, শয়তানের কর্ম সকল নাশ করণার্থে, এবং আমার-
দিগকে ঈশ্বরের সন্তান ও অনন্ত জীবনের উত্তরাধিকারিগণেরদের পদ
দেওনার্থে তোমার ধন্য পুত্র আবিভূত হইলেন ; এই পুত্রাশা আমরা
রাখিয়া, তিনি যেমত পরিষ্কৃত আছেন, সেইমত আমরা ও যে
আপনারদিগকে পরিষ্কৃত করি, ইহা পুদ্বান কৰহ ; তাহাতে তিনি
যথন পরাক্রমে ও মহাতেজেতে পুনৰ্বার পুকাশিত হইবেন, তখন
তাঁহার অনন্ত ও গুণময় রাজ্যেতে আমরা যেন তাঁহার সদৃশ কৃত হই.
এই রাজ্যের মধ্যে, হে পিতা, তোমার সঙ্গে এবং, হে ধর্মাঞ্জা, তোমার
সঙ্গে তিনি এক ঈশ্বর হইয়া সম্বৰ্কাল জীবন্ত খাকিয়া রাজত্ব কৰেন-
আমেন.

পত্ৰ. ১ ঘোষন. পৰ্ব্বত, পদ ১.

দেখ, কি পুকার প্রেম পিতা আমারদিগকে পুদ্বান কৰিয়াছেন, যে
আমরা ঈশ্বরের সন্তান নামধেয় হই. অতএব এ বিষয়ে জগৎ সং-
সার আমারদিগকে জানে না, কেননা সে তাঁহাকে জানে না. হে
পুরুষেরা, এখন তো আমরা ঈশ্বরের সন্তান আছি, পরস্ত আমরা কি
হইব, তাহা সম্মতি পুকাশ হয় নাই ; কিন্তু আমরা তাঁহার সদৃশ
হইব, কেননা তিনি যেমত আছেন, সেইমত আমরা তাঁহাকে দে-

ଖିବ. ଏବଂ ପୁତ୍ରୋକ୍ତ ଜନ ସେ ତୀହାତେ ଏଇ ପୁତ୍ର୍ୟାଶୀ ରାଖେ, ତିନି ଯେମତ ପରିଷ୍କୃତ ଆଛେନ, ସେଇ ମତ ମେଇ ଜନ ଓ ଆପନାକେ ପରିଷ୍କାର କରେ. ସେ କେହ ପାପଚାର କରେ, ସେ ସ୍ୟବସ୍ଥା ଲଜ୍ଜନ କରେ; କେବଳା ପାପଇଁ ସ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଜ୍ଜନ. ଏବଂ ତୋମରା ଜାନ, ସେ ତିନି ଆମାରଦେର ପାପ ଦୂର କରିଯା ଦିତେ ପୁକାଶିତ ଛିଲେନ, ଏବଂ ତୀହାତେ କିଛୁଇ ପାପ ନାହିଁ. ସେ କେହ ତୀହାତେ ତିଣେ, ସେ ପାପ କରେ ନା; ସେ କେହ ପାପ କରେ, ସେ ତୀହାକେ ଦେଖେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜାନେ ଓ ନାହିଁ. ହେ ବାଛାରୀ, କେହ ତୋମାରଦିଗକେ ଯେବେ ଡୁଲାଇତେ ନା ପାଯ; ସେ ପୁକୃତାଚାର କରେ, ସେ ପୁକୃତାର୍ଥ ଆଛେ, ଯେମତ ତିନି ଆପନି ଓ ପୁକୃତାର୍ଥ ହର. ସେ ପାପଚାର କରେ, ସେ ଶୟତାମହିତେ ହୟ; କେବଳ ଶୟତାମ ପୁଥମହିତେ ପାପ କରିଯା ଆସିତେଛେ. ଅତଏବ ଇହାର କାରଣ ଦୈଖ୍ୟରେର ପୁତ୍ର ପୁକାଶିତ ହିଲେନ, ସେ ତିନି ଶୟତାମରେର କର୍ମ ମନ୍ଦିର ମାଖ କରେନ.

ରଙ୍ଗଲମାର୍ଚାର. ମାତିଉ. ପର୍ବ୍ର ୧୫, ପଦ ୧୦.

ତଥନ ଯଦି କେହ ତୋମାରଦିଗକେ କହେ, ଦେଖ, ଶୁଣି ଏଥାନେ ଆଛେନ, କିମ୍ବା ଓଖାନେ ଆଛେନ, ତାହାକେ ପୁତ୍ର୍ୟ କରିଓ ନା; କେବଳ ମିଥ୍ୟା ଶୁଣି ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ଉଠିବେ, ଏବଂ ମହେ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ପୁକାଶ କରିବେ, ଏମତ ସେ ତାହାରୀ ମନୋନୀତେରଦିଗକେଇ ଭ୍ରାନ୍ତ କୁରାଇବେ, ଯଦି ତାହା ହିତେ ପାରେ. ଦେଖ, ଆମି ତାହାର ପୂର୍ବହିତେ ତୋମାରଦିଗକେ କହିଯା ଦିଯାଛି. ଅତଏବ ଯଦି ତାହାରୀ ତୋମାରଦିଗକେ କହେ, ସେ ଦେଖ, ତିନି ପୁନ୍ରତ୍ନରେ ଆଛେନ, ତବେ ବାହିରାଇଓ ନା; କିମ୍ବା, ଦେଖ, ତିନି ଅନ୍ତଃପୂରେ ଆଛେନ, ତାହା ପୁତ୍ର୍ୟ କରିଓ ନା. କେବଳ ଯେମତ ବିଦ୍ୟୁତ ପୂର୍ବଦିଗହିତେ ନିର୍ଗତ ହିଯା ପଞ୍ଚମଦିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

পৃষ্ঠাপিত হয়, সেইমত মনুষ্য পুন্তের আগমন ও হইবে. কেবলা
যেখানে মরা আছে, সেই স্থানে কুরু সকল যড় হইবে. সেই দি-
বসের ক্লেশ হইলে পরে, ইঠাং সূর্য অঙ্গীকৃত হইবে ও চন্দ্র আপ-
নার জ্যোৎস্না দিবেক না এবং নক্ষত্র সকল আকাশহইতে পতন হই-
বে; আর স্বর্গের বল সকল দোলিত হইবে. তখন মনুষ্য পুন্তের
চিহ্ন আকাশেতে দেখা যাইবে, ও সেই সময়ে পৃথিবীর সমস্ত জাতি
কন্দন করিবে, এবং তাহারা মনুষ্য পুন্তকে সপরাজ্ঞমে ও মহা
ত্বজ্ঞেতে আকাশের মেঘে আসিতে দেখিবে. এবং তিনি আপন
দৃতগণেরদিগকে বাঁকের মহৎ শব্দেতে প্রেরণ করিবেন, ও তাহারা
আকাশের এক দিকহইতে অন্য দিক পর্যন্ত চতুর্বায়ুহইতেই তাঁহার
মনোনীতেরদিগকে আনিয়া একজ করিবেক.

খুঁটের দুঃখভোগের অরণার্থে নিরপিত

সময়ের পূর্বে পুতুর তৃতীয় দিবস.

পুর্ণা.

হে পুতো, আমরা তোমাকে কাকুতি বিনতি করিতেছি, যে আপন
লোকেরদের পুর্থরা সকল আনুকূল্য পূর্বক শন, তাহাতে যে আমরা
আপনারদের পাপের কারণ পুকৃত রূপে দণ্ড হইলে তোমার নামের
সমার্থে তোমার দয়াতে ও অনুগুহেতে যেন উদ্ধার পাই. আমার-
দের আগকর্ত্তা যিষ্ঠ খুঁট, যিনি তোমার আর ধর্মাজ্ঞার সঙ্গে এক
দ্বিষ্ঠু হইয়া সর্বকাল জীবন্ত থাকিয়া রাজস্ব করেন, তাঁহার নিমিত্তে
এই পুদান করহ. আমের.

পত্র. ১ করিষ্টো. পৰ্ব্ব' ৯, পাতা ১৪.

তোমরা কি জাম না, যাহারা পাণ করিয়া দৌড়ে, তাহারা সকলেই দৌড়ে বটে, কিন্তু এক জন জিতানী বস্তু পায়; এমত দৌড়ে হেবে তোমরা পুষ্ট হও. এবং যে সকল জয় নিমিষে পুতিযোগিতা করে, তাহারা সকল বিষয়েতে বৈধ্য করে; তথাচ তাহারা ক্ষয় মুকুট পাই-বার কারণ এমত করে, কিন্তু আমরা অক্ষয় মুকুটের কারণ করি. অতএব অদৃঢ় সন্ধান করিলে যেমত হয়, এমত আমি দৌড়ি না; শুন্য মারিলে যাদৃশ হয়, তাদৃশ আমি যুদ্ধ করিনা. কিন্তু আমি আপন শহীরকে দমন করিয়া বশ করিয়া রাখি, পাছে অন্যেরদের পুতি পুচারক হইলে পরে আমি আপনি বা ত্যক্ত হই.

মঙ্গলসম্মাচার. মাতিউ. পৰ্ব্ব' ১০, পাতা ১.

স্বর্গের রাজ্য এক জন গৃহপতির তুল্য, যে অতি পুতাতে আপন দুক্ষা বাগানের কারণ জন পাইটেরদিগকে বেতন দিয়া আবিতে লাগিলেন. এবং থাটুম্যারদের সহিত এক সিকা দিন তাহারদের বেতন হির করিয়া তিনি তাহারদিগকে আপন দুক্ষা বাগানে পাঠাইয়া দিলেন. অনন্তর এক পুহুর বেলায় বাহিরে গিয়া তিনি বাজারেতে আর ২ জনেরদিগকে নিষ্কর্ষে দাঁড়াইয়া থাকিতে দেখিলেন, এবং তিনি তাহারদিগকে কহিলেন, তোমরাও দুক্ষা বাগানে যাও; আর যাহা উপস্থুত আছে, তাহা আমি তোমারদিগকে দিব. অতএব তাহারা চলিয়া গেল. পুনশ্চ তিনি দুই পুহুর ও তিন পুহুর বেলায় বাহিরে গিয়া ত্যত কহিলেন. তৎপরে এক ষড়ি দিন থাকিতে তিনি বাহিরাইয়া আর ২ জনেরদিগকে ও নিষ্কর্ষে দাঁড়াইয়া থাকিতে

সাক্ষাৎ পাইলেন, ও তাহারদিগকে কহিলেন, তোমরা সমস্ত দিন
এখানে নিষ্ঠুর্মা হইয়া থাক কেন? সে জনেরা তাহাকে কহিল, কেহ
আমারদিগকে বেতন দিয়া লইয়া যাও নাই. এই নিমিত্তে তিনি
তাহারদিগকে কহিলেন, তোমরা ও দুক্ষা বাণানে যাও, ও যাহা
উপযুক্ত হয়, তাহা তোমরা পাইবা. অতএব সন্ধ্যাকাল উপর্যুক্ত
হইলে, সে দুক্ষা বাণানের কর্তা আপন কর্ত্তাকারীকে কহিতেছেন,
খাটুন্যারদিগকে ডাকিয়া শেষ জন আরম্ভ করিয়া পুথম জন পর্যন্তই
আপন ১ বেতন সকলেনদিগকে দেও. এবং যাহায়া এক ঘড়ি দিন
খাকিতে কর্ম পাইয়াছিল, তাহারা আসিয়া পুতি জন এক ১ সিকা
পাইল. কিন্তু যখন পুথম জনেরা আইল, তাহারা অনুমান করিল,
যে আমরা অধিক পাইব. কিন্তু তাহারা ও পুতি জন এক ১ সিকা
পাইল, এবং পাইলে পরে, তাহারা সেই গৃহপতির পুতি কচ ১
করিয়া বলিতে লাগিল, আমরা দিনের গুরু ও শুমের ভার সহি-
য়াছি, তখাচ এই যে পশ্চাত্য জনেরা এক ঘড়ি মাত্র কর্ম করিয়াছে,
তাহারদিগকে তুমি আমারদের তুল্য করিয়া দিয়াছ. কিন্তু তিনি
তাহারদের মধ্যকার এক জনকে উত্তর দিয়া কহিলেন, হে মিত্র, আমি
তোমাকে কিছু অন্যায় করি নাই, তুমি আমার সহিত এক সিকা দিন
সমাধান করিয়া স্বীকৃত হইয়াছিল। কি না! তুমি যাহা আপনার, তাহা
লইয়া চলিয়া যাও; যেমত তোমাকে দিয়াছি, সেইমত আমি এই
পশ্চাত্য জনকেও দিব. আমার নিজ দুয়ে, যাহা ইচ্ছা করি, তাহাই
করিতে আমার কর্তব্য কি না? আমি ভাল আছি, ইহার কারণ না কি
তোমার চক্ষু মন্দ? অতএব পুথমটা শেষ হইবে ও শেষটা পুথম;
কেননা অনেক লোক আহুনিত হয়, কিন্তু অল্প লোক মনোনীত.

শুটের দুঃখভোগের স্বরূপার্থে লিঙ্গিত

সময়ের পূর্বে পুতুর দ্বিতীয় দিন।

পূর্ণনা।

হে পুতু! ইশ্বর, তুমি জাত আছ, যে আমরা আপনারদের কেবল
কর্মেতে ভরসা রাখিনা; অনুগ্রহ পূর্বক আমারদের পুতু যিতে শুটের
দ্বারা আপন পরাক্রমেতে সকল আপদহইতে আমারদিগকে রক্ষা
করহ. আরেন,

পত্ৰ. ২ কৱিতা। পৰ্ব্ব ১১, পদ ১১।

তোমরা জানী বট ; অতএব মুখ্য লোকেরদিগকে তোমরা স্বচ্ছদে
সহিতে পার. কেননা যদি কোন মনুষ্য তোমারদিগকে বশতাপৰ
করিয়া দেয়, যদি সে খাইয়া ফেলে, যদি সে তোমারদের সামগ্ৰী
ধারণ করে, যদি সে আপনাকে মহৎ করিয়া দেখায়, যদি সে
তোমারদের মুখ্য চড় মারে, তাহা তোমরা সহিষ্ণুতা করহ. ইহা
আমি অপমান ভাবে কহি, যাদৃশ আমরা অশ্রু হইতাম; কিন্তু
অবশ্য যাহাতে অন্য কেহ সাহসী হয়, (আমি মুখ্যবৎ কহি,) তাহাতে
আমি ও সাহসী আছি. তাহারা কি হেবৰী বটে? আমি ও সেই;
তাহারা কি যিশুয়াখলী? আমি ও সেই; তাহারা কি অবতৃতামুলে
বৎ? আমি ও সেই; তাহারা কি শুটের সেবক? (আমি মুখ্যবৎ
কহি,) আমি অধিক আছি, শুমের বাহল্যেতে অধিক, পুতুরেতে
আরো অতিবাদ, কারাগার বন্ধনে আরো অধিকবার, মৃত্যুতে বাসু-
হার. যিহুয়ীয়েরদিগহইতে আমি পাঁচবার এক ক্ষম চলিশ কোঢ়া
পুহার খাইয়াছি; তিনবার আমি আশাতে শুহারিত ছিলাম,

একবার আমি পুষ্টরাহাত ছিলাম, তিনিবার 'আমি তুম' জাহাজ
ক্ষেত্রে ছিলাম, এক দিন রাত্রি আমি গঢ়ীর সমন্বয় যাপন
করিলাম; অনেকবার যাত্রাতে, জল সঙ্কটে, চোরের সঙ্কটে, স্ব-
দেশি শোকের সঙ্কটে, পরদেশি শোকের সঙ্কটে, নগর মধ্যে সঙ্কটে,
বন মধ্যে সঙ্কটে, সমুদ্র মধ্যে সঙ্কটে, মিথ্যা ভূত্যগণের মধ্যে সঙ্কটে,
শুমেতে ও ক্লেশেতে অনেকবার, জাগৃত থাকাতে, ক্ষুধায় ও তৃষ্ণায়
অনেকবার, অনাহারেতে শীতে ও বিবসনে. আর বাহ্য বিষয় ছাড়া
মণ্ডলী সকলের চিন্তা পুত্যহ আমার উপর চাপিয়া পড়ে. কেটা অশক্ত
হইলে আমি অশক্ত নহি? : কেটা বিরক্ত হইলে আমি সন্তপ্ত নহি?
যদি গৌরব করিবার আবশ্যক হয়, তবে আমি আপমার দৌর্বল্য-
দিতে গৌরব করিব. আমারদের পুতু যিশু শুক্রের পিতা যিনি সর্ব-
দ্বা বিজ্ঞানদ তিনি জানেন, যে আমি মিথ্যা নহি না.

মঙ্গলসমাচার. লুক. পর্ব ৮, পদ ৪.

পুতি নগরহ ইতে আসিয়া যিন্তর সমীগে যথেষ্ট লোকের ঘটা
হইলে, তিনি এক দৃষ্টান্ত কহিলেন; এক বুনন্যা আপন বৌজ বুনি-
তে গেল, এবং বুনিতে কিছু পথের পাশে পড়িল, সে দলিয়া
গেল, এবং আকাশের পক্ষী সকল তাহা খাইয়া ফেলিল. বিছু
পাহাণ হলে পড়িল; তাহাতে গাছ হইবা মাত্র, তাহার কমরস পু-
যুক্তে সে শুকাইয়া গেল. কিছু কাঁচা বনের মধ্যে পড়িল; পরে সে
কাঁচা বন তাহার সঙ্গে বাড়িয়া তাহাকে দাবাইয়া দিল. অন্য ভাল
ভুঁইতে পড়িল, এবং বাড়িল ও শত গুণে ফল দিল. এই কথা
কহিয়া তিনি চেঁচাইয়া বলিলেন, যাহার উবিবার কর্ণ আছে, সেই
শুনুক! পরে তাঁহার শিখেয়া তাঁহাকে জিজাসা করিল, যে এই

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବା କି ? ତିବି କହିଲେନ, ଦୈଶ୍ୱରେ ତାଙ୍କୋର ଗୁହ୍ୟ ବିଷୟ ଆ-
ମିତେ ତୋମାରଦିଗଜକେ ଦେଇଯା ଗିଯାଛେ ; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟୋରଦିଗକେ ଉପହାର
ଦ୍ୱାରା ହାତ, ସେଇ ତାହାରା ଦେଖିଯା ନା ଦେଖେ ଏବଂ ଶୁଣିଯା ନା ବୁଝେ
କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟା ଏହି, ବୀଜ ଆଛେ ଦୈଶ୍ୱରେ ବାଣୀ ; ପଥେର ପାଞ୍ଚେ ଯେ ସେ
ଏହି ଯାହାରା ତାହା ଖନେ, ପରେ ଯେଣ ପୁତ୍ରକୁ କରିଯା ବାଣ ନା ପାଇଁ ଏହି,
ଜନ୍ୟ ଶ୍ୟାମ ଆସିଯା ତାହାରଦେର ଅନ୍ତଃକୁଳଙ୍କିତ ବାଣୀଟା ବାହିର
କରିଯା ଲୟ. ପାଦାଣ ହଲେ ଯେ ସେ ଏମନ ଲୋକ ଯେ ଶୁବଳ କରିଯା
ହର୍ଵିତ ମନେ ବାଣୀ ଗୁହଣ କରେ ; କିନ୍ତୁ ଇହାରଦେର ମୂଳ ନା ହଇଲେ ତାହାରା
କିଛୁ କୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ପରେ ପରିକ୍ଷା ସମୟେ ଠେବ ଧାଇଯା କରିଯା ଯାଇ.
ପରେ ଯେ କୋଟି ବନେ ପଡ଼ିଯାଛିଲ, ତାହାରା ମେଇ ଯାହାରା ଶୁବଳ କରିଲେ
ପରେ ଯାଇଯା ଏ କାଳେର ଚିନ୍ତାଯ ଓ ଧନେତେ ଓ ସୁଖେତେ ମଧ୍ୟ ହିଁଯା ଉପ-
ଯୁକ୍ତ ଫଳ ଦେଇ ନା. କିନ୍ତୁ ଭାଲ ମୃଦ୍ଦିକାଯ ଯେ, ତାହାରା ମେଇ ଯେ ବାଣୀ
ଶୁଣିଯା ପୁକୃତାର୍ଥ ଏବଂ ଶୁନ୍ତାନ୍ତଃକରଣେ ତାହା ରାଖେ ଏବଂ ସହିମୁତ୍ତା
ପୂର୍ବକ ଫଳୋଂପର କରେ.

ଶୁଣେଟର ଦୁଃଖଭୋଗେର ଅରଣ୍ୟରେ ନିରାପିତ

ମମୟେର ପୂର୍ବେ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ରମ ଦିବସ,

ପ୍ରାର୍ଥନା.

ହେ ପୁତ୍ରୋ, ତୁ ମି ଆମାରଦିଗଜକେ ଶିଳ୍ପା କରାଇଯାଛ, ଯେ ପ୍ରେସ ମା
ହଇଲେ, ଯେ କିଛୁ ଆମରା କରି, ତାହାତେ କିଛୁ ଲାଭ ହୟ ନା ; ଏମତରେ
ଆପନ ଧର୍ମାଜ୍ଞାକେ ପ୍ରେସ କରିଯା ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରେସାନ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି
ଓ ସକଳ ଗୁଣେର ବନ୍ଧନ, ଯାହା ରହିତ ହିଁଯା ଯେ କେହ ଜୀଯେ, ତାହାକେ ତୋ-
ମାର ଗୋଚରେ ମୃତ ତାହାର ଯାଇ, ଏମନ ପ୍ରେସ ଆମାରଦେର ମନେ ଜମାଓ,
ଆପନ ଅବିତୀଯ ପୁତ୍ର ଯିଶ୍ଵ ଶୁଣେଟର ନିରିକ୍ଷେ ଏହି ପୁନାନ କରିବ. ଆମେନ,

ପଞ୍ଜ. ୧ କରିଣୀ. ପର୍ବ୍ତୀ ୧୩, ପାତ୍ର ୧,

ଇହିତୁ ଆମି ମନୁଷ୍ୟରଙ୍ଗେ ଓ ସର୍ଗଦୂତରଙ୍ଗେ ଭାଷା ବଲି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ
ମା କୁଣ୍ଡଳ, ତବେ ଆମି କୁଣ୍ଡଳ କାଂଶ କିମ୍ବା ଟଟନ୍ୟ ମଦ୍ଦିଯାର ମତ ହଇ-
ଯାଇଛି. ଏବଂ ସମ୍ପଦ ଆମି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କହିବାର ଶକ୍ତି ଧରି ଓ ସକଳ
ନିଗ୍ରହ କର୍ତ୍ତା ଓ ସକଳ ବିଦ୍ୟା ଜାନି, ଆର ସଦିତୁ ଆମାର ସକଳ ବିଶ୍ୱାସ
ହୁଏ, ତାହାତେ ଯେ ପର୍ବତ ମରାଇତେ ପାରି, କିନ୍ତୁ ଆମାର ପ୍ରେମ ନା ହୟ,
ତବେ ଆମି କିଛୁଇ ନା. ଅପର ଯଦି ଆମି ଆପମ ସଞ୍ଚାର ମନୁଷ୍ୟ ଭିକ୍ଷା-
ତେ ବିଭରଣ କରି, ଏବଂ ସଦି ଆମି ଆପନ ଶରୀରକେ ଦେଖି ହଇବାର
କାରଣ ଦି, କିନ୍ତୁ ଆମାର ପ୍ରେମ ନା ହୟ, ତାହାତେ ଆମାର କିଛୁ ଲାଭ
ହୁଏ ନା. ପ୍ରେମ ଚିରକାଳ ସହିଷ୍ଣୁତା କରେ, ଓ କୋମଳ ହୟ; ପ୍ରେମ ପରୁ-
ଶୁକ୍ରାତର ନହେ; ପ୍ରେମ ଗର୍ବିତ ହୟ ନା, ଫୁଲେ ନା, ଅବିହିତ ବ୍ୟବହାର
କରେ ନା; ଆୟୁଚେଷ୍ଟା କରେ ନା, ଉତ୍ସାହୀ ହୁଏ ନା, ମନ୍ଦ ଡାବ କରେ ନା,
ଦୁଷ୍କର୍ଷେତେ ଆନନ୍ଦ ପାଇ ନା, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟେତେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସକଳଇ
ଜ୍ଞାନ କରେ, ସକଳଇ ପ୍ରତ୍ୟାୟ କରେ, ସକଳଇ ଭରମା କରେ, ସକଳଇ ସହି-
ଷ୍ଣୁତା କରେ. ପ୍ରେମେର ହାନି କଥନ ହୟ ନା; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ହୟ, ତାହା
ନିବୃତ୍ତ ହିବେ, କିମ୍ବା ଭାଷା ହୟ, ତାହାର ଶୈଷ ହିବେ, କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନ
ହୟ, ସେ ଲୁପ୍ତ ହିବେ. କେନନା ଆମରା ଅଶ୍ରୁରୂପେ ଜାନି, ଏବଂ ଅଶ୍ରୁ-
ରୂପେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କହି; କିନ୍ତୁ ଯାହା ସିନ୍ଧୁଆଛ, ତାହା ଯଥନ ଆନିଦିଦେ,
ତଥନ ଅଶ୍ରୁରୂପ ଯାହା, ତାହା ନିବୃତ୍ତ ହିବେ. ଯଥନ ଆମି ବାଲକ ଛିଲାମ,
ତଥନ ଆମି ବାଲକେର ମତ କହିଲାମ, ବାଲକେର ମତ ବୁଝିଲାମ, ବାଲକେର
ମତ ବିବେଚନା କରିଲାମ; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ହିଲେ ପାରେ, ଆମି ବାଲକେର
ବିଷୟ ସକଳ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଲାମ, କେନନା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆମରା ଦର୍ଶଣେ ଯାଦୁଶ
ଅପୁସମ ରୂପେ ଦେଖିତେ ପାଇ, କିନ୍ତୁ ତଥନ ମୁଖାମୁଖ ଦେଖିବ; ଏହନ

আমি অশ্বরগে আমি, কিন্তু তখন আমি এমত আনিব, যেমন্ত
আমি ও জানা আছি। অতএব এখন পৃত্যয় ভৱনা প্রেম এই তিন
সার থাকিল, কিন্তু ইহার মধ্যে প্রেম বড়।

মঙ্গলসমাচার, মুক্ত. পর্ব ১৮, পাতা ৩।

তখন তিনি দ্বাদশেরদিগকে স্বরিকট লইয়া তাহারদিগকে কহি-
লেন, দেখ, আমরা যিরোশালামে যাইতেছি, এবং মনুষ্য পুন্ডের
বিষয়ে ভবিষ্যত্বকাণ্ডের দ্বারা যে সকল গুরু আছে, তাহার সিঙ্গি
হইবে। কেননা সে ভিষদেশিরদের স্থানে সমর্পিত হইবে, এবং তাহার
উপর থুক ফেলিবে; পরে তাহাকে কোঢ়া মারিয়া বধ করিবে; অপর
তৃতীয় দিবসে সেই পুনরায় উঠিবে। কিন্তু ইহার কোন কথা তাহারা
বুঝিল না, এবং এ পুসঙ্গ তাহারদের স্থানে অস্তিত্ব থাকিল; অত-
এব সে উক্তির মর্যাদা কি, তাহারা জানিল না। পরে তিনি যিরি-
গোর নিকটে আসিয়া উপস্থিত হইলে, এক অঙ্ক মনুষ্য পথের পার্শ্বে
বসিয়া তিঙ্গা মাঙ্গিয়া থাকিতেছিল, এবং লোকারণ্যের গমনের
কোলাহল শুনিয়া সে তাহার হেতু জিজাসা করিল। পরে লোক তাহা-
কে কহিল, যে যিশু নাজারেণ যাইতেছেন। তখন সে চেঁচাইয়া
বলিতে লাগিল, হে যিশু দাউদের সন্তান, আমার উপর দয়া করুণ।
কিন্তু অগুণামিয়া তাহাকে ধ্মকাইয়া চুপ রাখিতে কহিল; কিন্তু
সে ততোধিকে আরো চেঁচাইতে লাগিস, যে হে দাউদের পুত্র,
আমার উপর কৃপা করুণ। তখন যিশু স্থকিত হইয়া তাহাকে হনিকট
আসিতে আজ্ঞা দিলেন, এবং আইনে গরে তিনি তাহাকে জিজাসা
করিয়া কহিলেন, যে আমি তোমার জন্যে কি করিব? তুমি কি

চাহ ? সে কহিল, হে পুতো, আমি যেন চক্ষু পাই. যিষ্ঠ তাহা-
কে কহিলেন, চক্ষু লও, তোমার বিশ্বাস তোমাকে নিষ্ঠার করিয়াছে.
এবং তৎক্ষণাত সে চক্ষু পাইয়া ইঁশুরের পুসংশা করিতে ও তাহার প-
শ্চাত চলিতে লাগিল ; এবং লোক সকল দেখিয়া ইঁশুরের ধন্যবাদ
করিতে লাগিল.

শ্রীষ্টের দুঃখভোগের অরণ্যার্থে নিষ্পিত সময়ের

পুথম দিবস.

পুর্ণিমা.

হে সর্বশক্তিমান ও আদ্যন্তরহিত ইঁশুর, তুমি যে সৃষ্টি করিয়াছ,
সে বস্তুকে ঘৃণা না করিয়া, যাহারা দুষ্কর্মেতে পরাজ্ঞাথ হয়, তাহার-
দের পাপ তুমি ক্ষমা করিতেছ ; এতদর্থে আমারদিগেতে নৃতন ও
চূর্ণ অন্তঃকরণ নিয়াগ করুহ, তাহাতে আমরা যে উপায়ুক্ত রূপে আপ-
নারদের পাপ হওনেতে থেদান্তিত হইয়া এবং আপনারদের মুর্ণি
মানিয়া, হে অতি দয়াময় ইঁশুর, তোমাহইতে আপন পুতু যিষ্ঠ
শুধুষ্টের দ্বারা যেন সম্ভুগ রূপে ক্ষমা ও পাপমোচন প্রাপ্ত হই. আমেন.

শ্রীষ্টের দুঃখভোগের অরণ্যার্থে নিষ্পিত সময়ের পুঁত্যেক দিবসে,

(সেই দিবসের কারণ নিয়ুক্ত বিশেষ পুর্ণিমা পঞ্চা হইলে পঞ্চে,

পূর্ণির পুর্ণিমা পাঠ করিতে নিয়ম আছে)

পতের বদলে. যোএল. পৰ্ব্বতি, পদ ১২.

যিহাহা কহেন, তোমরা এখন আপনারদের সর্বান্তকরণের সহিত
এবং উপবাস ও অন্দন ও শোকের সহিত আমার পুতি ফিরিয়া
আইস ; এবং আপনারদের অন্তঃকরণ চির, আপনারদের বস্ত্র

ଚିରିଓ ନା, ଏବଂ ଆପନାରଦେର ଈଶ୍ଵର ଯିହାର ପୁତ୍ର ଫିର ; କେବଳ ତିନି ମୟାଲୁ ଓ କୃପାହିତ ଆଛେନ, ତିନି ଚିରଜ୍ଞାନ୍ତି ଓ ଅତିଶ୍ୟ ମୋହୁମୁକ୍ତ ଏବଂ ରଦ୍ଦେର ବିଷୟେ ଖେଦିତ ହୁ଱େନ. ତାହାତେ ଯେ ତିନି କରିଯାଇଥିବେ ଓ ଖେଦିତ ହିଇବେ ଏବଂ ଏକ ବୁଦ୍ଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହା ତୋମାରଦେର ଈଶ୍ଵରେର କୌରଳ ଏକ ଚକ୍ର ଓ ପାନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆପନାର ପଞ୍ଚାଂସାଖିବେଳ, ଇହା କେ ଜାନେ ? ସୀଯିନେ ତୁରୀ ବାଜାଓ, ଉପବାସ ନିର୍ମଳ କର, ମହୋଂସବାର୍ଥେ ଆହୁାନ କର, ଲୋକେରଦିଗକେ ଏକତ୍ର କର, ମଣିଲୀକେ ପବିତ୍ର କର, ପୁରୀନେତଦେର ସଭ୍ୟ କର, ବାଲକେରଦିଗକେ ଓ ଶ୍ରମ ପାଇଁ ଶିଖିରଦିଗକେ ଏକତ୍ର କର ; ବର ଆପନ କୁଟୀରହିଇତେ ଓ କମ୍ଳା ଆପନ ଅନ୍ତଃପୂରୁହିଇତେ ନିର୍ଗତ ହଟକ. ଯିହାର ସେବାକାରୀ ଯାଉକେରା ବେରାନ୍ଦା ଓ ଯଜ୍ଞବେଦିର ମଧ୍ୟରୁଥାନେ ରୋଦନ କରିଯା କହକ, ଯେ ହେ ଯିହା, ତୁମି ଆପନ ଲୋକେରଦିଗକେ କ୍ଳମା କର ଏବଂ ଆପନ ଅଧିକାରକେ ଅପମାନେତେ ସମର୍ପଣ ନା କରିଯା ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟେରଦିଗକେ ତାହାରଦେର ବିପକ୍ଷେ ଉପକଥା କହିତେ ଦିଓନା ; ତାହାରଦେର ଈଶ୍ଵର କୋଷ୍ଟାୟ ? ଇହା କେନ ଲୋକେରଦେର ମଧ୍ୟେ କହା ଯାଇବେକ ?

ମଙ୍ଗଲମମାଚାର. ମାତିଉ. ପର୍ବ୍ତୀ ୬, ପଦ୍ମ ୧୬.

ଯଥନ ତୋମରା ଉପବାସ କର, ତଥନ କପଟୀବର୍ଗେର ମତ ବିଷୟ ସଦର ହଇଓ ନା ; କେବଳ ତାହାରା ମନୁଷ୍ୟେରଦିଗକେ ଉପବାସୀ ଦେଖାଇବାର କାରଣ ଆପନାରଦେର ମୁଖ ବିକୃତ କରେ. ସତ୍ୟ ଆମି ତୋମାରଦିଗକେ କହି, ତାହାରା ଆପନାରଦେର ପୁତ୍ରିକଳ ପାଇୟାଛେ. କିନ୍ତୁ ଯଥନ ତୁମି ଉପବାସ କରଇ, ତଥନ ଆପନ ମନ୍ତ୍ରକେ ତୈଲ ମର୍ଦନ କର ଓ ମୁଖ ପୁଞ୍ଜନ କର, ତାହାତେ ଯେନ ତୁମି ମନୁଷ୍ୟରଦେର ପୁତ୍ର ଉପବାସୀ ମତ ନା ଦେଖାଉ,

କିନ୍ତୁ ତୋମର ଶୁଦ୍ଧମାନ ପିତାର ପୁଣି, ଏବଂ ତୋମର ପିତା ଯିରି ଗୋପକେ ଦେଖିତେହେଲେ, ତିବି ତୋମରେ ବ୍ୟକ୍ତରେ ପୁତ୍ରିଙ୍କଳ ଦିବେବ. ପୃଥିବୀର ଉପର ଆପନାରଦେଇ କାରଣ ଧର ସଙ୍ଗର କୁଣ୍ଡିଓ ନା, ଯେଥାନେ କୀଟ ଓ ମର୍ଚ୍ଚ୍ୟା ଛୁଟ କରେ, ଓ ସେଥାନେ ଚୋରେଯା ନିଷ୍ଠ ଦିଯା ଚୁରି କରେ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବେ-ତେ ଧର ସଙ୍ଗର କରଇ, ଯେଥାନେ କୀଟ ଓ ମର୍ଚ୍ଚ୍ୟା ଛୁଟି କରେ ନା ଏବଂ ଯେ-ଥାରେ ଚୋରେଯା ନିଷ୍ଠ ଦିଯା ଚୁରି ଓ କରିତେ ପାରେ ନା. କେବଳ ଯେଥାରେ ତୋମାରଦେଇ ଧର, ସେଇଥାରେ ତୋମାରଦେଇ ମନ ହଇବେ.

ଶ୍ରୀଷ୍ଟେର ଦୁଃଖଭୋଗେର ଯାତ୍ରାର୍ଥେ ନିର୍ମଳିତ ସମୟେ
ପୁତ୍ରର ପୁରୁଷ ଦିବସ.

ପୁରୁଷଙ୍କ.

ହେ ପୁତ୍ରୋ, ତୁମ ଆମାରଦିଗେର ହିତାର୍ଥେ ଚାଲିଲୁ ଦିବା ରାତି ଆମା-
ହାରେ ଥାକିଲା; ଯାହାତେ ଆମରା ଜିତେଦ୍ଵୀଯତାଯ ପୁରୁଷ ହଇଯା ଆପ-
ମାରଦେଇ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣ ଦମନ କରିଯା ଆଜ୍ଞାର ବଶେ ରାଖିଯା ଯାତ୍ରାର୍ଥ୍ୟ ଓ ଧର୍ମର
ଆଚରଣ କରିଯା ତୋମାର ପୁଣ୍ୟ ଚିତମଧ୍ୟାନୁମାରେଣ୍ଟି କରିତେ ପାରି, ଏମତ
ପ୍ରସାଦ ଆମାରଦିଗକେ ଦେଓ. ହେ ପୁତ୍ରୋ, ପିତାର ଓ ଧର୍ମାଜ୍ଞାର ସଙ୍ଗେ
ଏକ ଦୈତ୍ୟ ହଇଯା ସମ୍ମାନର୍ଥକଣ ଜୀବନ୍ତ ଥାକିଯା ରାଜସ୍ତ କରିତେଛ ଯେ ତୁମ୍ଭୀ,
ଆମାରଦିଗକେ ଆପନ ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବାର୍ଥ୍ୟ ଏହି ପୁନାନ କରଇ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. ୧ କରିନ୍ତୋ. ପର୍ବ୍ତୀ ୬, ପତ୍ର ୧.

ଅତ୍ୟବ ଆମରା ସହକର୍ତ୍ତ୍ବୀ ହଇଯା କାରୁତିକରି, ଯେ ତୋମରା ଈଶ୍ୱରେର
ଅନୁଶୁଦ୍ଧ ନିର୍ଥକ କରିଯା ନା ଲାଗୁ. (କେବଳ ତିବି କହିତେହେଲେ, ଆମି
ପୁଣ୍ୟ ସମୟେ ତୋମାର କଥା ଶୁଣିଯାଛି, ଏବଂ ଭାଗେର ଦିବସେ ତୋମାର
ପାହାଯ କରିଯାଛି. ମେଘ, ଏଥିବି ଗୁଣ୍ୟ ସମୟ, ମେଘ, ଏଥିବି ଭାଗେର

ଦିବସ.) ଆମରା ହିନ୍ତୁଟେ ଚେଷ୍ଟ ହିବୁ ଥା ପି, ମେହିର କର୍ତ୍ତା ଯେବେ ବିଦିତ
ନା ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସକଳ ବିଦୟେ ଆମରା ଈଶ୍ଵରେ ମେହିରେ ପୁନାଧ ଦେଖାଇ;
ବହ ଧିର୍ଯ୍ୟାତେ, କ୍ଲୋପେତେ, ଅନାଟିମେ, କଟେଟେ, ପୁହାରେତେ, ବଜନେ,
ଗୋଲମୋଲେତେ, ଶୁମେତେ, ଜାଗୁଥାକାତେ, ଅନାହାରେତେ, ମିର୍ଶଲତାତେ,
ଜାନେତେ, ଚିର ନହିଁକୁତାତେ, କୋମଲତାତେ, ଧର୍ଷାଧାରେତେ, ଅଙ୍ଗପଟ ପ୍ରେମେ
ତେ, ସତୋର ବାଣିତେ, ଈଶ୍ଵରେ ଶକ୍ତିତେ, ସାଧାର୍ଣ୍ଣର ଅଞ୍ଜଳି ଦରିଶ ହଟେ
ଓ ବାମ ହଟେତେ, ସମ୍ମାନେ ଓ ଅପମାନେ, ନୂହ୍ୟାତିତେ ଓ କୁହ୍ୟାତିତେ,
ଯେମନ ପୁରୁଷ, ତଥାପି ମତ୍ୟ, ଯେମନ ଅଗ୍ରିଚିତ, ତଥାଚ ମୁଗ୍ରିଚିତ,
ଯେମନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ମେଥ ଆମରା ଜୀବମାନ, ଯେମନ ଶାସିତ, ତଥାପି ଅନା-
ଶିତ, ଯେମନ ଶୋକାକୁଳ, ତଥାଚ ସମାନପ, ଯେମନ ଦରିଦ୍ର, ତଥାଚ ଆବେଦେଇ
ଧନଦାୟକ, ଯେମନ ବନ୍ଧୁହୀନ, ତଥାପି ସର୍ବଲ ସନ୍ତୁର ଅଧିକାରୀ.

ମତ୍ସ୍ୟମାଟାର. ମାତ୍ରିଉ. ପର୍ବ୍ତୀ ୪, ପଦ ୧.

ତଥମ ଯିଷ୍ଟ ଶୟତାବହିତେ ପାରୀକିତ ହିସାର କାରଣ ଆଜ୍ଞାର ଥାରା-
ତେ ପୁନ୍ତରେ ଆକର୍ଷିତ ହିଲେନ. ଏହି ଚଲିଶ ଦିବା ଯାତି ଅନାହାରେ
ଥାକିଲେ ପରେ, ତିନି କୁଥିତ ହିଲେନ. ଅବତର ପଢ଼ିଲକ ତାହାର
ବିକଟେ ଆମିଆ କହିଲ, ତୁମି ଯାଇ ଈଶ୍ଵରେ ପୂର୍ବ ହୁଏ, ତବେ ଏହି
ପୁନ୍ତର ଗୁଲା ଯେବେ କୁଟୀ ହୁଏ, ତାହାର ଆଜା ହେଉ. କିନ୍ତୁ ତିନି ଉତ୍ତର
ଦିଯା କହିଲେନ, ଲେଖା ଆହେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ କୁଟୀତେ ବାଛିବେକ
ନା, କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ର ବାକ୍ୟ ଯେ ଈଶ୍ଵରେର ମୁଖ୍ୟହିତେ ନିର୍ଗତ ହୁଏ, ତାହାତେଇ.
ତଥମ ଶୟତାନ ତାହାକେ ପୁଣ୍ୟ ନଗରେ ଲାଇଲା ଗୋଲ, ଏହି ମଦିଯେର
ଏକ ଚାରାର ଉପର ରାଖିଯା ଦିଲ. ପରେ ତାହାକେ କହିଲ, ଯାହିଁ ତୁମି
ଈଶ୍ଵରେର ପୂର୍ବ ହୁଏ, ତବେ ମୌଚେ କୁଳ ଲିଯା ପଡ଼; କେବରା ଲିପି ଆହେ-

যে তিনি তোমার বিষয়ে আপন দৃতগণের দিগন্বে, তার দিবেন, ও তাহারা তোমাকে ইষ্টতে ধরিয়া রাখিবে, যেন তোমার পা পাহানের উপর আছাড় না থায়। যিষ্ট তাহাকে কহিলেন, ইহাও লেখা আছে, যে তুমি আপন ইষ্টর পুতুকে পরীক্ষা করিবা না। পুরুষ শয়তান তাহাকে অতি উচ্চ পর্যবেক্ষণের উপর লইয়া গিয়া তাহাকে জগতের সমস্ত রাজ্য ও তাহারদের ঐশ্বর্য দেখাইল, এবং তাহাকে কহিল, যদি তুমি ভূমিতে পড়িয়া আমাকে ভজনা করিবা, তবে আমি এ সকল তোমাকে দিব। তখন যিষ্ট তাহাকে কহিলেন, দূর যাও, শয়তান; লেখা আছে, যে তুমি আপন পুতু ইষ্টরকে ভজনা করিবা, এবং তাহারি কেবল সেবা করিবা। তখন শয়তান তাহাকে ছাঢ়িয়া গেল। পরে দেখ বর্ণায় দৃতগণ আসিয়া তাহার সেবা করিতে আগিল।

শুন্দের মুঁথভোগের অরণ্যার্থে নির্মিত সময়ে

পুতুর দ্বিতীয় দিবস।

পুর্বনা।

হে সর্বশক্তিমান ইষ্টয়, তুমি জাত আছ, যে আপনহইতে আপনারদের বক্ষা করণার্থে আমারদের শক্তি নাই; এতদর্থে তুমি আমারদের শুক্ষক হইয়া, আমারদের শরীরে যে ২ আপদ ঘটিতে পারে, এবং জীবাত্মার মধ্যে যে ২ কুচিষ্ঠা পুবেশ করিয়া তাহার ছিংসা করিতে পারে, এই সকল দূর করিয়া আমারদের পুতু যিষ্ট শুন্দের দ্বারা সর্বতোভাবে আমারদিগকে বৃক্ষা করহ। আমেন।

ପତ୍ର. ୧ ତମିଲାନ୍ତି. ପର୍ବ' ୪, ପଦ୍ମୀ.

ହେ ଭୂତ୍ୟା, ପୁତୁ ଯିଷ୍ଟ ହାରୀ ଆମରା ତୋମାରଦିଗକେ ବିନତି କରି ଓ ବୁଝାଇଯା ଦି, ଯେ ଆମାରଦିଗହିତେ ସେମତ ଶିଳ୍ପିତ ହଇଯାଇ କିମ୍ବା ଆଚରଣ ଓ ଈଶ୍ଵରର ସନ୍ତୋଷ କରଣ ତୋମାରଦେର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଛେ, ତମନୁ କରି ତୋମରା ଆର ଆରୋ ବିନ୍ଦାର ମତ କରିବା. କେବନା ଆମରା ପୁତୁ ଯିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀକ୍ରିଷ୍ଣଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ତୋମାରଦିଗକେ କି ରାଗ ଅଜ୍ଞା ଦିଲାମ, ତାହା ତୋମରା ଜ୍ଞାତ ଆଛ; କେବନା ଈଶ୍ଵରର ଇଚ୍ଛା ତୋମାରଦେର ପରିଷ୍କର୍ତ୍ତ ହାତ୍ୟା; ଯେ ତୋମରା ପରଦାରହିତେ ତ୍ୟାଗମାନ ଥାଏ, ଯେ ତୋମରା ପୁତ୍ରେକ ଜନ ଆପନ ୨ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବର୍ତ୍ତନାରେ ଓ ସମ୍ବାନ୍ଧରେ ରଙ୍ଗା କରିତେ ଜାର, ଏବଂ ଈଶ୍ଵରକେ ଅଜ୍ଞାତ ଭିନ୍ନ ଦେଖି ବର୍ଗେର ମତ କାମାତିଲାବେର ଲାଲ-ସାତେ ରହେ, ଯେ କୋନ ବିଷରେତେ କେହ ଆପନ ଭୂତାକେ ଧୂର୍ତ୍ତାମ ଓ ଠାଗାମ ନା କରେ; କେବନା ଈଶ୍ଵର ଏମତ ଲୋକ ମହିଳର ସମୁଚ୍ଛିତ ଫଳଦାତା ଆଛେନ, ସେମତ ଆମରା ତୋମାରଦିଗକେ ଅଗ୍ରେ କହିଲାମ ଓ ପୁରାଣ ଦିଲାମ. କେବନା ଈଶ୍ଵର ଆମାରଦିଗକେ ମଳାଚାରେତେ ଆହୁାନ କରେନ ନାହି, କିନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଆଚରଣାର୍ଥେ. ଅତ୍ୟବ ଯେ ସ୍ୱକ୍ଷି ଅବହେଲା କରେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟକେ ଅବହେଲା କରେ ନା, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରକେ, ଯିନି ଆମାରଦିଗକେ ଆପନ ଧର୍ମାଜ୍ଞା ଓ ଦିଯାଛେ.

ମଙ୍ଗଲସମାଚାର. ମାତିଡ଼. ପର୍ବ' ୧୫, ପଦ୍ମ ୧.

ଯିଷ୍ଟ ସେଖାନହିତେ ପୁନ୍ହାନ କରିଯା ମୋର ଓ ସୀମୋନେର ଅଞ୍ଚଳେ ଗେଲେନ. ଓ ଦେଖ, ମେହ ଅଞ୍ଚଳହିତେ ଏକ ଜନା କନାଅନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଆଇଲ, ଏବଂ ତାହାର ପୁତ୍ର ଚେଂଚାଇଯା କହିଲ, ହେ ପୁତ୍ରୋ ଦ୍ୱାତୁଦେର ସନ୍ତାନ, ଆମାର ଉପର ଦୟା କରନ, ମୋର କନ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାୟ କିଟା ହିଁଯାଛେ;

ବିଷ୍ଟ ତିରି ତାହାକେ ସବୁ ମାତ୍ର କହିଲେବାରା । ଶରେ ତାହାର ଶିଥେ-
ଗ୍ରୀ ଆଶିଆ ତାହାକେ ବିଷ୍ଟି କରିଯା କହିଲେବ । ଇହାକେ ବିଶାଯ କଣ୍ଠ ;
ଦେବନା ଲେ ଆମାରଦେଇ ପଞ୍ଚାମ ଟେଂଟାଇତେ ଥାବିଲେବେ । ବିଷ୍ଟ ତିରି
ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲୀ କହିଲେବ, ଆମି ରିସ୍ତ୍ରୀଏଲେର ଗୋବେର ନିଜକେଣ ମେବେର
ହଁଇ ଯାତିରେକ ପ୍ରେରିତ ହଁଇ ବାଇ । ତଥାର ଯେ ଦ୍ଵୀ ଆଶିଆ ତାହାକେ
ପ୍ରକାଶ କରିଯା କହିଲ, ହେ ପୁତେ, ଆମାର ଉତ୍ତରକାର କରନ । ବିଷ୍ଟ ତିରି
ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେବ, ଛାଓଖାଲେରଦେଇ ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଲଈଆ କୁକୁରର
କାହାର ଫେରା ବିଷ୍ଟ ବାହେ । ଲେ କହିଲ, ମଜ୍ଜା, ପୁତୁ, ଡାକିପି ବାବିର
ମେଜହିତେ ଯେ ଗୁଢ଼ା ଗାଢ଼ା ପଢ଼ିଆ ଥାକେ, ତାହା କୁକୁର ବକଳ ଥାଏ ।
ତଥାର ଯିଷ୍ଟ ତାହାକେ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେବ, ହେ ନାରୀ, ତୋମାର ବି-
ଶାବ ବହି ଆଛେ; ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ଯେମତ ହୟ, ମେଇମତି ତୋମାକେ
ହୁଅଇ; ଏବଂ ଲେଇ ମୋହିତେ ତାହାର କରନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲ ।

ଶ୍ରୀକେତେ ମୁଖେତୋଗେର ଅରପାର୍ବେ ମିଳିପିତ ଘମଯେ

ପୁତୁ ଭୂତୀ ଦିବସ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ହେ ସର୍ବତ୍ତିଆମ୍ ଈଶ୍ଵର, ଆମରା ତୋମାକେ କାକୁତି ବିଷ୍ଟି କରିଲେ-
ଛି, ଯେ ତୋମାର ନମୁ ଦାସ ଯେ ଆମରା, ଏମନ ଆମାରଦେଇ ଏକାନ୍ତ ବାସ-
ନାର ପୁତି ମନୋଯୋଗ କରନ, ଏବଂ ଆମାରଦେଇ ଶକ୍ତିଗଣହିତେ ଆମାର-
ଦିଗକେ ରଙ୍ଗ କରିବାର କାରଣ ଆପନ ତେଜୋଯୁକ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ହଣ ବିନ୍ଦାର
କରନ । ଆମାରଦେଇ ପୁତୁ ଯିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀକେତେ ହାରା ଏହି ପୁଦାନ କରନ । ଆମେନ ।

ପତ୍ର. ଏଫିଲୀ. ପର୍ବ ୫, ପତ୍ର ୧ ।

ଅତ୍ୟବ ତୋମରା ଶ୍ରୀ ଛାଓଖାଲେରଦେଇ ନ୍ୟାଯ ଈଶ୍ଵରର ପଞ୍ଚାମ୍ବାମୀ
ହେତ; ଏବଂ ପ୍ରେମେତେ ଗତି କର, ଯେମତ ଧୀର୍ତ୍ତ ଆମାରଦିଗକେଓ ପ୍ରେମ

କରିଯାଇନ ଓ ମୁଗାକିହ ତୋର୍କେ ଆପଦାକେ ଆମାରଦେର କାରଣ ଇଥରେ
ହାଲେ ଏକ ନୈକ୍ଷୟ ଓ ସମ୍ପର୍କ କରିଯା ସମର୍ପଣ କରିଯାଇନ, କିନ୍ତୁ ବେ-
ଶ୍ୟାମମନ, କି କୋର ପୁରୀର ଚକ୍ରକିର୍ତ୍ତା, କିମ୍ବା ଲାଲଜା, ଇହା ବରଂ
ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟେ ଯେଉ ଉତ୍ତର ନା ହୁଏ, ଯେହନ ପୁଣ୍ୟରାନେରଦେର ଉପରୁତ୍ତ
ହୁଏ; ପରତ କର୍ଯ୍ୟ ଓ ନିର୍ବୋଧାଳୀପ ଏବଂ ହାସ୍ୟ କୌଣସି ଓ ନା ହାତ,
ଯାହା କୋନକୁମେ ବିହିତ ହୁଏ ନା, ବରଂ ତା ନା ହଇଯା ଭବାଦି ହାତ,
କେବନା ତୋମରା ଇହା ଜାନନ୍ତ, ଯେ କୋର ବେଶ୍ୟାମାମୀ, କି ମଲାଚାନ୍ତି;
କିମ୍ବା ଲାଲଦ୍ୟ ଯେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବକ ଓ ଆଛେ, ଇହାରଦେର ଶୁଣ୍ଡ ଓ ଇଥରେ
ରାଜ୍ୟେତେ କିଛୁ ଅଧିକାର ହୁଏ ନା. କେହ ଯେବ ବୃଦ୍ଧା କଥାତେ ତୋମାର-
ଦିଗକେ ଭୂଲାଯ ନା; କେବନା ଏହି ସକଳ କର୍ମର କାରଣ ଇଥରେର କୋଳ
ଆନାଜାବହ ସନ୍ତୁମେରଦେର ଉପରେ ଆସିଯା ପଡ଼େ. ଅତ୍ୟବ ତୋମରା
ତାହାରଦେର ସହଭାଗୀ ହେଇ ଓ ନା. କେବନା ଏକ କାଳେ ତୋମରା ଅନ୍ତ-
କାରେ ଛିଲା ସଟି, କିନ୍ତୁ ଏଥିମ ପୁରୁତ୍ତ ତୋମରା ଦୀଙ୍ଗିମାନ ହେଲା;
ଅତ୍ୟବ ଦୀଙ୍ଗିର ସନ୍ତୁମାନଙ୍କୁମେ ଗତି କରନ୍ତ. କେବନା ଆଜାର ଫଳ
ସକଳ ଧର୍ମ ଓ ଯାଧ୍ୟାଧ୍ୟ ଓ ସଭ୍ୟେତେ ଆଛାନ୍ତ. ଇଥରେର ତୋହଣୀର କର୍ମ
କି, ତାହା ପରଖାଇଯା ଜାନିତେ ପୁରୁତ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ତକାରେର ବିକଳ କର୍ମେତେ
ତୋମରା ସହଭାଗୀ ହେଇ ନା, ବରଂ ତାହାର ଦିଗକେ ଭର୍ତ୍ତସନା ଦେଓ. କେବନା
ଯେ ସକଳ କର୍ମ ତାହାରା ଗୋପନେ କରେ, ତାହାର ଉତ୍ତି କର୍ଯ୍ୟ ଲଙ୍ଘା. କିନ୍ତୁ
ଯେ ସକଳ କର୍ମ ଦୂଧିତ ହୁଏ, ଲେ ଦୀଙ୍ଗିତେ ବ୍ୟକ୍ତ କରା ଯାଏ; କେବନା ଯାହା
ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯ, ତାହାଇ ଦୀଙ୍ଗି. ଅତଦର୍ଥେ ତିନି କହିତେହେନ, ଓହେ ନିନ୍ଦିତ,
ଶୁମି ଜାଗୁତ ହୁଏ ଓ ମୃତ୍ୟୁହ ହିତେ ଗାତ୍ରୋଥାନ କର, ଏବଂ ଶୁଣ୍ଡ ତୋମା-
କେ ଦୀଙ୍ଗି ଦିବେନ.

মঙ্গলসমাচার. লক. পর্ব ১১, পৃষ্ঠা ১৪.

ক্ষিত এক মন্দ ভূতকে বাহির করিয়া ফেলিতেছিলেন, এবং সে
গোষ্ঠী ছিল, তাহাতে ইন্দ ভূত বাহির হইলে পরে, সে গোষ্ঠী কখন
কহিতে লাগিল, এবং লোক সকল অসমৃত জ্ঞান করিল. কিন্তু
তাহারদের মধ্যে কেহ কহিল, সে বঅলজিবুল ভূতরাজের হারা ভূত
সকলকে বাহির করিয়া ফেলিতেছে. আর কেহ পরীক্ষা করিয়া
আকাশহইতে একটি চিহ্ন তাহার হাতে যাচিল. কিন্তু তাহারদের
অনুভব জানিয়া তিনি কহিলেন, আপনি বিহুতে যে রাজ্যের ভিন্ন-
তা হয়, সে উচ্ছবে যায়, এবং যত পুতি ঘরের বিপক্ষতা হইলে
তাহার পতন হয়. শয়তান ও যদি আজ্ঞাবিহুতে ভিন্ন হয়, তবে
তাহার অধিকার কি রূপে থাকিবে? কেরনা তোমরা বল যে আমি
বঅলজিবুল দিয়া ভূতেরদিগকে বাহির করিয়া ফেলি. আর যদিতু
আমি বঅলজিবুল দিয়া ভূতেরদিগকে বাহির করিয়া ফেলি, তবে
তোমার সন্তান তাহারদিগকে কাহার হারা বাহির করিয়া ফেলে?
অতএব সেই তোমারদের বিচারকর্তা হইবে. কিন্তু যদি আমি
ইহুরের অঙ্গুলী দিয়া ভূত সকল বাহির করিয়া ফেলি, তবে নিঃ-
দেহে ইহুরের রাজ্য তোমারদের মিকটে আসিয়াছে. যখন বলবান
লোক সজ্জমান হইয়া আপন পুরো রুক্ষ করে, তখন তাহার সামগ্ৰী
সকল কুশলে থাকে; কিন্তু তাহাহইতে যিনি অধিক বলবান, তিনি
যখন আসিয়া তাহাকে পরাভব করেন, তখন তাহার অস্ত্রশস্ত্র সকল,
যাহাতে সে ভৱনা রাখিয়াছিল, তাহা লইয়া যান ও তাহার লুটিত
দুব্য সকল বটন করিয়া দেন. যে আমার স্বপক্ষে নহে, সে আমার
বিপক্ষে আছে; এবং যে আমার সহিত কুড়ায় না, সে ছাইয়া

କେଲେ, କୋର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କିତରେ ମନ୍ଦ ଭୂତ ନିର୍ଗତ ହିଲେ ଲେ ହଞ୍ଚି କୁଳାଳ ଦିଯା ଗତି କରିଯା ବିଶ୍ୱାମେର ଅନୁମତାର କରେ, ଏବଂ ତାହା ନା ପାଇଯା ବଲିତେଛେ, ସେ ହରାହିତେ ବିର୍ଗତ ହିଯା ଆସିଯାଛି, ତଥାଯୁ ପୂର୍ବ ଯାଇବ, ଶେଲେ ପରେ ତାହା ମାର୍ଜିତ ଓ ଚିତ୍ରାବିଚିତ୍ର ମେଖିତେଛେ, ତଥାର ଲେ ଯାଇଯା ଆପନାହିତେ ଦୂଷତମତି ଆର ସାତ ଭୂତ ଲାଇଯା ତାହାରା ମେଖାମେ ପୁରୈଶ କରିଯା ଅବହିତି କରେ; ତାହାତେ ଲେ ମନୁଷ୍ୟେର ଶେବ ଗତି ପୁରୁଷ-ହିତେ ମନ୍ଦ. ଏହି କଥା କହିତେ ୧ ଲେ ହଟାର ମଧ୍ୟେ ଏକଟୀ ଜ୍ଵିଲୋକ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠର କରିଯା ତାହାକେ ବଲିଲ, ସେ ଗର୍ବ ତୋମାକେ ଧାରଣ କରିଲ ଏବଂ ସେ ତୁ ମିମିପାନ କରିଲା ମେଇ ଧନ୍ୟ. କିନ୍ତୁ ତିବି ଉତ୍ତର ଦିଲେନ, ସେ ନା, ବରଂ ସେ ମନ୍ଦିର ଦେଖିରେର ବାଣୀ ଖନେ ଏବଂ ତାହାର ପାଲନ କରେ ଲେ ମନ୍ଦିର ଧନ୍ୟ.

ଖୁଣ୍ଡଟେର ଦୁଃଖଭୋଗେର ଅରଣ୍ୟରେ ନିରାପିତ ସମୟେ

ପୁରୁଷ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ.

ପ୍ରାର୍ଥନା.

ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଦେଖର, ଆମରା ତୋମାକେ କାକୁତି ବିରତି କରିତେଛି, ସେ ଆମରା ଆପନାରଦେର ମନ୍ଦ କିଯା ପୁଯୁକ୍ତ ଦଶେର ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ହିଲେଓ ଆମାରଦେର ପୁଜୁ ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଯିଷ୍ଟ ଖୁଣ୍ଡଟେର ଦ୍ୱାରା ତୋମାର ଶାନ୍ତିଦ୍ୟାକ ଦୟାତେ ଓ ଅନୁଗୁହେତେ କ୍ଷମା ଓ ଉତ୍ତାର ପାଇ, ଇହା ପୁରାନ କରହ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. ଗାଲାତୀ. ପର୍ବ ୪, ପଦ ୧୧.

ଆମାକେ ବଳ ତୋମରା ସେ ବ୍ୟବହାର ଅନୁଗତ ହୁନେର ଇଚ୍ଛା କରହ, କି ବ୍ୟବହାର କଥା ତନହ ନା? କେବଳ ଜିଲ୍ଲା ଆଛେ ସେ ଅବରାହା-

মের দুই পুত্র ছিল; একটা দাসী ত্রীর গড়ে, এবং অন্যটা মুক্ত
ত্রীর গড়ে। আর দাসীর গর্ভজাত পুত্র শ্বরীরানুকে জন্মিয়ে
ছিল, কিন্তু মুক্তা ত্রীর গর্ভজাত পুত্র অঙ্গীকারের ওপে। এই কথা
নির্দর্শনীয় আছে; কেবলা ইহারা বিষয় হয় বটে, একটা সীলাই
পর্যবেক্ষণ হইতে, যে দাসত্ব বস্তবের কারণ স্তান পুস্ত করে, এইটা
হাগায়। কেবলা এই হাগায় আরবী দেশেই সীলাই পর্যবেক্ষণ
অবশ্য বর্তমান যিয়োগ্যলম, যে আপন স্তানের সহিত দাসত্ব বস্তবে
থাকে, তাহার পুত্রিঙ্গ আছে। কিন্তু উচ্চস্থিত যিয়োগ্যলম তিনি
মুক্তা ত্রীটা, যিনি আমাসকলের মাতা আছেন। কেবলা লিপি আছে,
যে হে বস্ত্যা, যে অস্ত্রাপত্ত্যা ছিলা না, ছটচিন্তা হও; হে ডুঃখ
যে অপুস্তু ছিলা, বিকশিত হইয়া মহাধূনি করহ; কেবলা সধবার
ছাওয়ালহইতে অমাধিনীয় ছাওয়ালেয়া বহু অধিক হইল, অতএব
হে ভূত্তুরা, আমরা যিন্হাকের মত অঙ্গীকারের স্তান আছি; কিন্তু
তথমকার মত শ্বরীরানুসারিক জাত ব্যক্তি যেমন আজ্ঞানুসারিক
জাত ব্যক্তিকে তাড়না করিল, সেই মত এখন ও আছে। কিন্তু গুহ্যে-
তে কি কহে? দাসী ত্রীকে সপুত্রে বাহির করিয়া দেও, কেবলা দাসী
ত্রীর পুত্র মুক্তা ত্রীর পুত্রের সহোভ্যাধিকারী হইবেক না। অতএব
হে ভূত্তুরা, আমরা দাসী ত্রীর স্তান নহি, কিন্তু মুক্তা ত্রীর স্তান।

মঙ্গলসমাচার. বোহু. পর্ব ৬, পাত ১।

যিশু গালিলির সাগর পার হইলেন; সে তিবেরো সাগর আছে।
এবং ব্যাধিত গোকের উপর যে আশ্চর্য তিনি করিয়াছিলেন, তাহা
দেখিয়া বড় লোকারণ্য তাঁহার পক্ষাং গেল। পরে খ্রিস্ট পর্বতের

ଉପର ଗମନ କରିଯା ଆପନ ଶିଷ୍ୟେରଦେର ସହିତ ତଥାଯ ବସିଲେନ, ଏବଂ ପେଣାଖୁ ବାମେ ଯିହିଦୀ ଲୋକେର ଏକଟା ପର୍ବ୍ର ସନ୍ଧିକଟ ହଇଲ. ଅତଏବ ଯିଶ୍ଚ ଚକ୍ର ଉଠାଇଯା ମହା ଲୋକାରଣ୍ୟ ଆପନ ନିକଟେ ଆସିତେ ଦେଖିଯା ଫିଲିପ୍ କେ କହିତେଛେନ, ଇହାରଦେର ଭୋଜନ କାରଣ ଆମରା କୋଥାହିଇ-ତେ କୁଟୀ କିନିବ? (କିନ୍ତୁ ଇହା ତିନି କହିଲେନ ତାହାର ପରିକାର ନିମିତ୍ତେ; କେମନ୍ତ ଆପନ ଯେ କର୍ମ କରିତେ ହିର କରିଯାଇଲେନ, ତାହା ତିନି ଜାନିଲେମ.) ଫିଲିପ୍ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ, ଯେ ଇହାରଦେର କାରଣ ଯଦିତୁ ପୁତ୍ରୋକ ଜନ କିଞ୍ଚିତ୍ ୧ ଲଯ, ତବୁ ଏକ ଶତ କାହନେର କୁଟୀ ହଇଲେଓ ପୁତୁଳ ହିବେକ ନା. ତାହାର ଏକ ଜନ ଶିଷ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଯା ଶୀମନ ପିତରେର ଭାଇ ବଲିଲ, ଏକ ଚେଙ୍ଗଡ଼ା ଏଖାମେ ଆଛେ, ତାହାର ହାମେ ପାଂଚଟା ଯବେର୍ କୁଟୀ ଏବଂ ଦୁଇଟା ଛୋଟ ମଂସ୍ୟ ଆଛେ; କିନ୍ତୁ ଏତ ଲୋକେର ମଧ୍ୟ ଇହାତେ କି ହିବେ? ପରେ ଯିଶ୍ଚ କହିଲେନ, ମନୁଷ୍ୟେରଦିଗକେ ବସାଇ-ଯା ଦେଓ. ସେ ହାମେ ବିସ୍ତର ଘାସ ଛିଲ. ଅତଏବ ସେ ପୁରୁଷେରା ଭୂମିତେ ବସିଲ; ତାହାରଦେର ଗଣନା ବ୍ୟାନାତିରେକ ସହସ୍ର ପାଂଚେକ ଜନ ଛିଲ. ତାହାର ପରେ ଯିଶ୍ଚ ସେଇ କୁଟୀ ଲାଇଲେନ, ଏବଂ ମୁବ କରିଯା ଶିଷ୍ୟେର-ଦିଗକେ ବୁଟ୍ଟିଆ ଦିଲେନ, ଏବଂ ଶିଷ୍ୟରା ସେଇ ଉପବିଷ୍ଟ ଲୋକେରଦିଗକେ ବଟମ କରିଲେକ, ଏବଂ ମଂସ୍ୟଓ ଯତ ତାହାରା ଇଚ୍ଛା କରିଲ. ପରେ ତାହାରଦେର ଉଦ୍ଧର ପୂର୍ବ ହଇଲେ, ତିନି ଆପନ ଶିଷ୍ୟେରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ାଗାଁଡ଼ା ମକ୍କଳ କୁଡ଼ାଇଯା ଏକତ୍ର କର, ଯେନ କିଛୁ କ୍ଷତି ନା ହୁଯ. ଅତଏବ ତାହାରା ସମସ୍ତ ଏକତ୍ର କରିଲ, ଏବଂ ସେ ପାଂଚ ଯବ-କୁଟୀର ଗୁଡ଼ାଗାଁଡ଼ା, ସେଇ ଭୁଭିଲୋକେର ଭୋଜନ ପରେ ଯେ ଉତ୍ସତ ଥାକିଲ, ତାହା ଦିଯା ଦ୍ୱାଦଶ ତାଳା ପୂର୍ବ କରିଲ. ଅତଏବ ସେ ମନୁଷ୍ୟରା ଯଥନ ଯିଶ୍ଚର ଏଇ କୃତ ଆଶ୍ଚାର୍ୟ ଦେଖିଲ, ତଥାନ ତାହାରା ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ଅବଶ୍ୟ ଇନି ସେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଯାହାର ଜଗତେ ଆସିବାର ଅପେକ୍ଷାଛିଲ.

ଶୁଷ୍ଟିର ଦୁଃଖଭୋଗେର ଅରଣ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ସମୟେ

ପୁରୁଷ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ.

ପ୍ରାର୍ଥନା.

ହେ ଶର୍ଵକ୍ଷିମାନ୍ ଇଶ୍ଵର, ଆମରା ତୋମାକେ କାଳୁତି ବିନତି କରିତେ-
ଛି, ଯେ ସ୍ଥା ପୂର୍ବକ ଆପନ ଲୋକେରଦେଇ ଉପର ଦୂର୍ତ୍ତି କରିଛ, ତାହାତେ
ତୋମାର ଅତିଶ୍ୟ ଅନୁଗୁହାନୁସାରେ ତାହାରଦେଇ ଶରୀର ଓ ଜୀବାଜ୍ଞା ଏହି
ଉତ୍ସୁକ ନିତ୍ୟ ୨ ଯେବ ଶାସିତ ଓ ରକ୍ଷିତ ହୁଯ. ଆମାରଦେଇ ପୁରୁଷ ଯିଷ୍ଟ
ଶୁଷ୍ଟିର ଦ୍ୱାରା ଏହି ପୁର୍ବାନ କରିଛ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. ଏବୁ. ପର୍ବ୍ତୀ ୧, ପଦ ୧୧.

ଶୁଷ୍ଟି ବିନା ହଣ୍ଡେ ନିର୍ମିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ବହିଭୂତ ଆର ବଡ଼-
ତର ଓ ସିଦ୍ଧତର ତାସୁତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବୁଦ୍ଧ ବିଷୟର ମହାଯାଜକ ହିୟା ଆମାର-
ଦେଇ କାରଣ ଅନ୍ତ ମୁକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି କରିଯା ଛାଗେର କିମ୍ବା ବାଚୁରେର ରକ୍ତ ନା
ଦିଯା ଆପନାର ରଙ୍ଗେର ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଥାନେତେ ଏକୀବାରେ ପୁରେଶ କରିଲେନ.
କେବଳ ଯଦିତୁ ବୃଦ୍ଧାଦି ଓ ଛାଗାଦିର ରକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ବେଦର ଡମ ଆପ-
ବିତ୍ର ଜନେଇ ଉପର ଛିଟାଇଯା ଛିଲେ ଶରୀରେର ଶୋଧନ ଭାବେତେ ପବିତ୍ର
କୁରାୟ, ତବେ ଶୁଷ୍ଟି ଯିବି ଅନ୍ତ ଆଜ୍ଞାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁର୍ତ୍ତ ଆପନାକେ
ନିରଗୁତ ରୂପେ ଉଂସଗ୍ର କରିଲେନ, ତୁମାର ରକ୍ତ ତୋମାରଦେଇ ଅନ୍ତଃକ୍ଷଣକେ
ଜୀବନ ଦ୍ୱାରେ ଦେବା କରଣ୍ୟ କତୋଧିକେ ପବିତ୍ର କରାଇବେ? ପରନ୍ତ
ଇହାର କାରଣ ତିନି ନୂତନ ନିଯମେର ମଧ୍ୟନ୍ତ ହିୟାଛେ, ଯେ ପୂର୍ବ ନିୟ-
ମେର ଲକ୍ଷ୍ମନାପରାଧ ମୋଚନାର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁଯୋଗେ, ଶାହାରା ଆହୁନିତ ହୁଯ,
ତାହାରା ଅନ୍ତ ଅଧିକାରେର ଅଜୀକାର ଯେବ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଯ.

ମଙ୍ଗଲସମାଚାର. ଯୋହନ. ପର୍ବ୍ତୀ ୮, ପତ୍ର ୫୬.

ଯିଶ୍ଵ କହିଲେନ, ତୋମାରଦେର କୋନ୍‌ଜନ ଆମାର ପାପ ପୁଣିଗସ୍ତ କରୁଥିଲା ଦେଖାଇତେ ପାତେ? ଏବଂ ସତ୍ୟ ଯଦି ବଲି, ତବେ ଆମାକେ କେବେ ପୁଣ୍ୟ କର ନା? ଯେ ଈଶ୍ଵରହିତେ ହୁଏ, ମେ ଈଶ୍ଵରେର କଥା ଡନେ; ତୋମରା ଈଶ୍ଵରହିତେ ନହିଁ, ଏହି ଜନ୍ୟ ତୋମରା କରିବ ନା. ତଥାପି ଯିହଦୌୟେରା ପୁତ୍ରଭାବର କରିଯା ତାହାକେ କହିଲ, ଆମରା ବିହିତ କହି କି ନା, ଯେ ତୁମି ଶମରୋଣୀ ଏବଂ ଭୂତଗୁଣ ଆଛ? ଯିଶ୍ଵ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଆମି ଭୂତଗୁଣ ନହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆପନ ପିତାର ସମ୍ମାନ କରି, ଏବଂ ତୋମରା ଆମାର ଅପମାନ କରିବ. ଆମି ଆପନ ଗୋରବେର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନା, ଏହଠା ଆଛେନ ଯିନି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେନ ଏବଂ ବିଚାର ଓ କରେନ. ସତ୍ୟ ୧ ଆମି କହି ତୋମାରଦିଗକେ, କୋନ ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ଆମାର କଥା ପାଲନ କରେ, ତେ ମୃତ୍ୟୁକେ କଥନ ଦେଖିବେ ନା. ତଥାପି ଯିହଦୌୟେରା ବଲିଲ, ଏଥାନ ଆମରା ଜାନି ଯେ ତୁମି ଭୂତଗୁଣ ବାଟ; ଅବ୍ରାହାମ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକାରୀ ମରିଯାଛେ; ତଥାପି ତୁମି କହିତେଛ, ଯଦି କୋନ ମନୁଷ୍ୟ ଆମାର କଥା ପାଲନ କରେ, ତେ ମୃତ୍ୟୁର ଆହ୍ୱାନ କଥନ ପାଇବେକ ନା. ତୁମି କି ଆମାରଦେର ଶିତ୍ ଅବ୍ରାହାମହିତେ ମହେ? ତିନି ଓ ମରିଯାଛେନ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକାରୀଙ୍କ ମରିଯାଛେନ; ତୁମି ଆପନାକେ କି କରିଯା ମାନ? ଯିଶ୍ଵ ପୁତ୍ରଭାବର କରିଲେନ, ଯଦି ଆପନାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆପନି କରି, ତବେ ଆମାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କିଛୁ ନାହିଁ; ଆମାର ପିତା ଯାହାକେ ତୋମରା ଆପନାରଦେର ଈଶ୍ଵର କରିଯା ବଳ, ତିନିଇ ଆମାକେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରେନ. ତଥାପି ତାହାକେ ତୋମରା ଜାନ ନା; କିନ୍ତୁ ଆମି ତାହାକେ ଜାନି. ଯଦି ଆମି ବଲି ଯେ ତାହାକେ ଜାନି ନା, ତବେ ଆମି ତୋମାରଦେର ମତ ମିଥ୍ୟାବକ୍ତା ହିଁବ; କିନ୍ତୁ ଆମି ତାହାକେ ଜାନି,

এবং তাঁহার কথা পালন করি। তোমারদের পিতৃ অব্রাহাম
আমার সময় দেখিতে বহু আকিঞ্চন করিল, এবং তাহা দেখিল ও
আনন্দিত হইল। তখন যিন্হিয়েরা তাঁহাকে বলিল, তোমার বয়ঃ-
ক্রম অদ্যাপি পঞ্চাশ বৎসর হয় নাই, তথাপি তুমি অব্রাহামকে
কি দেখিয়াছ? যিষ্ঠ তাহারদিগকে কহিলেন, সত্যঃ আমি কহি
তোমারদিগকে, অব্রাহামের বর্তমান পূর্বে আমি আছি। তখন
তাহারা পুন্তর উচাইয়া তাঁহার উপর ফেলিয়া দিতে উদ্যত হইল.
কিন্তু যিষ্ঠ আপনাকে ষষ্ঠ করিলেন, এবং তাহারদের মধ্যে দিয়া
গতি করিয়া মন্দিরের বাহির হইয়া পুন্তান করিলেন.

পেসাখ পৰ্ব,

অর্থাৎ শুষ্টের পুনরুদ্ধানের স্মরণার্থ

দিবসের পূর্ব পুনৰ দিবস.

পুর্ণনা.

হে সর্বশক্তিমান! ও আদ্যন্তরহিত দ্বিতীয়, তুমি মনুষ্যেরদিগকে
একান্ত রূপে প্রেম করিয়া, তাঁহারা যেন তোমার পুত্র আমারদের
আশকর্তা যিষ্ঠ শুষ্টের অতিশয় নমুতার দৃষ্টান্তানুবর্তী হয়, এই
নিমিত্তে মনুষ্যের শরীরাদি ধারণ করিতে ও ক্রুশের উপর পুণ্যত্যাগ
করিতে তাঁহাকে প্রেরণ করিলা। আমারদের পুনৰ যিষ্ঠ শুষ্টের দ্বারা
ময়া করিয়া এই পুন্ডান করহ, যে আমরা তাঁহার ক্ষণিক দৃষ্টান্তানুবর্তী
হইয়া তাঁহার পুনরুদ্ধানের সহভাগী হই। আমেন.

পত্র. ফিলিপো. পর্ব ২, পদ ৫.

তোমারবিগের সেই অন হউক যে যিষ্ঠ খুঁটেতে ছিল যিনি
ইথরের স্বরূপ হইয়াও ইথরের সংজ্ঞা হওয়া চৌর্য জান করিলেন না,
কিন্তু মনুষ্যরূপীকৃত হইয়া দাসের বেশ ধারণ করিয়া আপনাকে হীন
করিলেন; এবং আকৃতিতে মনুষ্য রূপে টাহয়া গিয়া তিনি আপ-
নাকে নুমু করিয়া মৃত্যু, বরং জুশের মৃত্যু পর্যন্ত আজাবহ হইলেন.
সে নিমিত্তে ইথর তাঁহাকে সর্বোক্তম পদেতে উন্নত করিয়াছেন, এবং
সুকল দামহইতে বড় নাম তাঁহাকে দিয়াছেন, যে যিষ্ঠের নামেতে
স্বর্গস্থ ও পৃথিবীস্থ ও পৃথিবীর নীচস্থ সুকলে ইঁটু যেন পাঢ়ে, এবং
ইথর পিতার গৌরবার্থে সুকল জিহু যেন স্বীকার করে, যে যিষ্ঠ
খুঁট তিনি পুতু আছেন.

মঙ্গলসমাচার. মাতিউ. পর্ব ২৭, পদ ১.

রাত্রি পুভাত হইলে পরে, পুধান যাজকেরা ও লোকেরদের পুচ্ছ-
নেরা যিষ্ঠকে বধ করিতে তাঁহার বিপক্ষে মন্ত্রণা করিতে লাগিল,
এবং বাঁধিলে পরে, তাঁহাকে লইয়া গিয়া পন্তিয়স পীলাত রাজ্য-
কর্তার স্থানে সমর্পণ করিল. কিন্তু যিহু যে বিশ্বাস হাতকী করিয়া
তাঁহাকে ধরাইয়াছিল, যখন সে দেখিল যে তাঁহাত দণ্ডের নিশ্চয়
হইয়াছে, তখন সে সখেদ হইয়া এ ত্রিশ থান রূপা পুধান যাজক
ও পুচ্ছের লোকেরদের স্থানে পুনশ্চ আনিয়া দিয়া কহিল, আমি পাপ
করিয়াছি; কেননা আমি বিশ্বাস হাতকী করিয়া নিষ্পাপী রূপ সম-
র্পণ করিয়াছি. তখন তাহারা উত্তর করিল, যে তাঁহাতে আমারদের
কি? তুমি তাহা বুঝ. তখন সেই ত্রিশ থান রূপা মন্দিরের মধ্যে

ଫେଲାଇଯା ଦିଯା ମେ ପୁଷ୍ଟାନ କରିଲ, ଏବଂ ଯାଇଯା ଆପନାକେ ଫାସୀ ଦିଲ. ପରେ ପୁଷ୍ଟାନ ସାଜକେରା ମେଇ ରୂପା ଥାନ ସଙ୍କଳ ଉଚ୍ଚାଇଯା ଲାଇୟା କହିଲ, ଏ ସଙ୍କଳ ତାଙ୍ଗରେ ରାଖା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନହେ, କେବନା ମେ ରତ୍ନେର ମୂଲ୍ୟ. ଅତଏବ ତାହାରା ମତ୍ରଗା କରିଯା ବିଦେଶି ଲୋକେରଦେର କବରହୁନାର୍ଥେ ତାହା ଦିଯା କୁଷ୍ଟକାରେର କ୍ଷେତ୍ର କ୍ରୟ କରିଲ. ଏତଦର୍ଥେ ମେଇ ତୁମି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁକ୍ଷକ୍ଷେତ୍ର କହାୟ. ତଥାନ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଲ ଯେ ଡିବିଷ୍ୟଦ୍ୱାକ୍ଷା-ହିତେ ଉଚ୍ଚ ଛିଲ, ଯେ ତାହାରା ତ୍ରିଶ ଥାନ ରୂପା ମେଇ ବିକ୍ରିତ ଜନେର ମୂଲ୍ୟ, ଯାହାକେ ଯିଶ୍ଵାୟଲେର ସନ୍ତାନେରା ବିକ୍ରି କରିଲ, ତାହା ଲାଇୟା କୁଷ୍ଟକାରେର କ୍ଷେତ୍ରେ କାରଣ ଦିଲ, ଯେମତ ପ୍ରଭୁ ଆମାର ହାନେ ନିରାପଦ କରିଯାଛିଲେନ. ତଥାନ ଯିଶ୍ଵ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତାର ସାଙ୍କାତେ ଦୁଁଡ଼ାଇଯା ଥାକିଲେନ, ଏବଂ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତୁମାକେ ଜିଜାମା କରିଯା କହିଲେନ, ତୁମି ନାକି ଯିହଦୀଯେରଦେର ରାଜା ? ଯିଶ୍ଵ ତୁମାକେ କହିଲେନ, ତୁମି କହିଯାଛ. ପରେ ଯଥର ପୁଷ୍ଟାନ ସାଜକ ଓ ପୁଚ୍ଛାନଗାନ ତୁମାର ଅପବାଦ କରିତେ ଲାଗିଲ, ତଥାନ ତିନି କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା. ଅତଏବ ପୀଲାତ ତୁମାକେ କହିଲେନ, ଇହାରା କତ ଅପବାଦ ତୋମାର ପୁତି ସାଙ୍କୀ ଦେଯ, ତୁମି କି ଶନହ ନା ? କିନ୍ତୁ ତିନି ଏକ କଥାର ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା. ତାହାତେ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା ବଡ଼ି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମାନିଲେନ. ନିଯମାନୁଷ୍ଠାନେ ମେଇ ପରେର ସମୟେ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଏକ ଜନ ବରାହୀ ମାମେ ବଡ଼ି ଦିଖ୍ୟାତ ବଞ୍ଚିଯାନ୍ ଛିଲ. ଅତଏବ ତାହାରା ଏକତ୍ର ହିଲେ ପୀଲାତ ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମି କାହାକେ ତୋମାରଦେର ହାନେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦିବ, କି ବରାହାକେ, କିମ୍ବା ଯିଶ୍ଵ-କେ ଯାହାକେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବଲେ, ତୋମାରଦେର ଇଚ୍ଛା କି ? କେବନା ତିନି ଜାନି-

ଲେନ, ଯେ ତାହାରା ଦୀର୍ଘ ଭାବେତେ ତାହାକେ ସମର୍ପଣ କରିଯାଛିଲେ. ଏବଂ ସଥିନ ତିନି ବିଚାର ଆସିଲେ ସମ୍ପର୍କରେ, ତଥିନ ତାହାର ଶ୍ରୀ ତାହାଙ୍କେ କହିଯା ପାଠାଇଲେକ, ଯେ ତୁମ ମେଇ ପ୍ରାକୃତାର୍ଥିକ ସଜ୍ଜିର କିଛୁଇ କରିଓ ନା; କେନା ଆଜି ଆମି ସ୍ଵପ୍ନର ମଧ୍ୟେ ତାହାର ବିଷୟେ ସହ ପୁକାର ଦୁଃଖ ପାଇଯାଛି. କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ଯାଜକେରା ଓ ପ୍ରାଚୀନେରା ଲୋକାଙ୍ଗ୍ୟକେ ବୁଝାଇଲ, ଯେ ତାହାରା ବରାହାକେ ଚାହେ ଓ ଯିନ୍ତକେ ନଷ୍ଟ କରେ. ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା ତାହାରଦିଗକେ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେନ, ଏ ଦୂରେର ମଧ୍ୟେ ଆମି କାହାକେ ତୋମାରଦେର ହାନି ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦିବ, ତୋମାରଦେର ଇଚ୍ଛା କି? ତାହାରା କହିଲ, ବରାହାକେ. ପିଲାତ ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ତବେ ଯିନ୍ତ ଯାହାକେ ଖୁଣ୍ଡ କରିଯା ବଲେ, ତାହାକେ ଆମି କି କରିବ? ତାହାରା ସକଳେଇ ବଲିଲ, ଯେ ତାହାକେ କୃଶ୍ଚ ଦେଓୟା ଯାଉଅଛ. ତଥିନ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତା କହିଲେନ, କେନ? ମେ କି ମନ୍ଦ କରିଯାଇଛେ? କିନ୍ତୁ ତାହାରା ଆରା ଚେଂଟିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ତାହାକେ କୃଶ୍ଚ ଦେଓୟା ଯାଉଅଛ. ସଥିନ ପିଲାତ ଦେଖିଲେନ, ଯେ ତିନି କିଛୁ କରିତେ ପାରିଲେକ ନା, ବରଂ ଗୋଲମାଲ ହଇତେ ଲାଗିଲ, ତଥିନ ଜଳ ଲାଇଯା ତିନି ଲୋକାଙ୍ଗ୍ୟର ସାକ୍ଷାତେ ଆପନାର ହାତ ଧୁଇଯା କହିଲେନ, ଆମି ଏହି ପ୍ରାକୃତାର୍ଥିକ ସଜ୍ଜିର ରକ୍ତେ ନିରଗରାଧି ଆଛି; ତୋମରାଇ ତାହା ବୁଝି. ତଥିନ ଲୋକ ସକଳ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେକ, ତାହାର ରକ୍ତ ଆମାରଦେର ଉପର ଓ ଆମାରଦେର ସନ୍ତାନେରଦେର ଉପର ବର୍ତ୍ତୁଳ. ତଥିନ ମେ ତାହାରଦେର ହାନି ବରାହାକେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦିଲ, ଏବଂ ଯିନ୍ତକେ କୋଡ଼ା ମାରାଇଯା ତାହାର କୃଶ୍ଚ ହିଂମେର କାରଣ ମମର୍ପଣ କରିଲ. ତଥିନ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତାର ମେନାଗଣ ଯିନ୍ତକେ ବିଚାର ଦାଲାନେ ଲାଇଯା ଗେଲ, ଏବଂ ତାହାର ନିକଟେ ମେନାର ସଠା ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକତ କରିଲ. ପରେ ତାହାର ବଞ୍ଚି

ଖସାଇୟା ଲଇୟା ତାହାର ଉପର ତାହାର ଏକ ରଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣର ରାଜବନ୍ଦ ପରାଇୟା ଦିଲ. ଏବଂ ଏକ କୌଟିର ମୁକୁଟ ବାନାଇୟା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ରାଥିଲ ଓ ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହାତେ ବେତ ଦିଲ. ପରେ ତାହାର ସମୁଖେ ହାଟୁ ପାଡ଼ିୟା ତାହାକେ, ହେ ଯିନ୍ଦୀଯେରଦେର ରାଜନ୍ ନମକ ର ୨, ବଲିଯା ପରିହାସ ଫ୍ରିତେ ଲାଗିଲ. ପରେ ତାହାର ଉପର ଥୁକ ଫେଲିଯା ଦିଯା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ତାହାରା ବେତ ମାରିଲ. ଏବଂ ତାହାକେ ତିରକାର କରିଲେ ପରେ, ତାହାହିତେ ସେଇ ରାଜବନ୍ଦ ଖସାଇଲ, ଏବଂ ନିଜ ପରିଚନ ପରାଇୟା ତାହାକେ କ୍ରୁଶେତେ ଚଡ଼ାଇୟା ଦିତେ ତାହାକେ ଲଇୟା ଗେଲ. ପରେ ବାହିଯେ ଯାଇତେ ୨ ତାହାରା ଶୀମନ ମାମେ ଏକ କିରେଣି ମନୁଷ୍ୟର ସାଙ୍କାଂ ପାଇୟା ତାହାକେ ତାହାର କୁଶ ସହିୟା ଲଇୟା ଯାଇତେ ବେଗାର ଧରିଲ. ଅନ୍ତରୁ ଗଲ୍ଗତା ନାମେ ଏକ ହାନ, ଅର୍ଧାଂ ମାଥାଗୁଲୀ ହାମ, ସେଇଥାନେ ପୋଛିଲେ ପରେ, ତାହାରା ତାହାକେ ପିତ୍ତେତେ ମିଶ୍ରିତ ଛିରକା ପାନ କରିତେ ଦିଲ; କିନ୍ତୁ ତାହା ଚାକିଯା ତିନି ପାନ କରିତେ ଚାହିଲେ ନା. ତଥାନ ତାହାରା ତାହାକେ କ୍ରୁଶେତେ ଚଡ଼ାଇୟା ଏବଂ ଗୁଲୀବାଁଟ କରିଯା ତାହାର ପରିଚନ ଭାଗ ୨ କରିଯା ଲଇଲ, ସେଇ କଥା ଯେନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୟ ଯେ ଭବିଷ୍ୟହତାର ହାତ୍ୟା ଉତ୍ତରିଲ, ଯେ ଆମାର ବନ୍ଦ ଆପନାରଦେର ମଧ୍ୟେ ପରିବର୍ଟନ କରିଲ, ଏବଂ ଆମାର ଜୀବାର କାରଣ ଗୁଲୀବାଁଟ କରିଲ. ପରେ ତାହାରା ସେଇ ଶାମେ ବସିଯା ତାହାର ପୁହରିତେ ଥାକିଲ. ଏବଂ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ଉପର ତାହାର ଅପବାଦେର ଲେଖନ ଲାଗାଇୟା ଦିଲ, ଯେ ଏହି ଯିନ୍ଦୀ ଯିନ୍ଦୀଯେରଦେର ରାଜା. ଏବଂ ଦୁଇ ଚୋର ତାହାର ମଙ୍ଗେ କ୍ରୁଶେତେ ଚାନ ଗେଲ, ଏକ ଜନ ଦକ୍ଷିଣ ପାଶେ, ଓ ଅନ୍ୟ ଜନ ବାମ ପାଶେ. ଏବଂ ପଞ୍ଚଗାମ ସକଳ ତାହାକେ ତିରକାର କରିତେ ଲାଗିଲ; ତାହାରା ଆପନାରଦେର ମନ୍ତ୍ରକ ଲାଡିଯା କହିଲ, ଓରେ ମନ୍ଦିରେର ନାଶକ ଓ ତାହାର ତିବ ଦିନେର

ମଧ୍ୟେ ନିର୍ମାଣକାରକ ତୁଇ ଆପନାର ରଙ୍ଗା କରିସ ; ଯଦି ଇଥରେ ପୁଅ
ହିସ, ତବେ କୁଶହିତେ ନାମିସ. ଏବଂ ପୁଧାର ଯାଜକେରାଓ ପରିହାଳ
କରିଯା ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକେର ସହିତ ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ମେ
ଅମ୍ୟେରଦିଗକେ ପରିଭାଷ କରିଲ, ଆପନାର ପରିଭାଷ କରିତେ ପାରେ ନା;
ଯଦି ମେ ଯିଶ୍ଵରାଏଲେର ରାଜା ହୟ, ତବେ ମେ କୁଶହିତେ ଏଥିନ ନାମୁକ,
ଓ ଆମରା ତାହାକେ ପୁତ୍ରୟ କରିବ. ମେ ଈଥରେତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ, ଏଥିନ
ତୋ ଉନି ତାହାର ଉକ୍ତାର କରନ, ଯଦି ତାହାକେ ରାଖିତେ ଇଚ୍ଛା କରେନ;
କେବନା ମେ କହିଲ, ଯେ ଆମି ଈଥରେର ପୁଅ. ଏବଂ ଯେ ଚୋରେର
ତାହାର ମଙ୍ଗେ କୁଶେତେ ଚଢାନ ଗେଲ, ତାହାରାଓ ତାହାକେ ମେଇ କୁପ
ନିମ୍ନ କରିତେ ଲାଗିଲ. ପରେ ଦୁଇ ପୁହର ଅବଧି ତିନ ପୁହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଶ ସମ୍ମାନ ଅନ୍ଧକାରାବୃତ ହିଲ. ଏବଂ ତିନ ପୁହର ସମୟେ ଯିଶ୍ଵ
ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ଚେଂଚାଇତେ ଲାଗିଲେନ, ଏଳୀ ୧, ଲାମା ଶବ୍ଦିଥାନୀ, ଅର୍ଥାତ୍
ହେ ଆମାର ଈଶ୍ଵର, ହେ ଆମାର ଈଶ୍ଵର, ତୁମି କେନ ଆମାକେ ଛାଡ଼ିଯା ଗିଯାଛ ?
ଇହା ମେଖାନେ ଉପର୍ହିତ ଲୋକେରଦେର କେହ ୧ ଶୁନିଯା କହିଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ
ଏଲିଯାକେ ଡାକିତେଛେ. ଏବଂ ତାହାରଦେର ଏକ ଜନ ଶୀଘ୍ର ଦୌଡ଼ିଯା ଏକ
ଟୁକୁ ମୁଣ୍ଡ ଲାଇଯା ଛିରକାର ଡରିଯା ଦିଯା ତାହା ଏକ ବେତେର ଅଗ୍ନଭାଗେ
ଲାଗାଇଯା ତାହାକେ ପାନ କରିତେ ଦିଲ. ଅର୍ଯ୍ୟ ସକଳ କହିଲ, ଥାକୁ ୧,
ଏଲିଯା ତାହାକେ ପରିଭାଷ କରିତେ ଆସିବେନ କି ନା, ଆମରା ଦେଖି.
ଯିଶ୍ଵ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ଚେଂଚାଇଯା ପୁଅ ତ୍ୟାଗ କରିଲେନ. ତଥାନ ଦେଖ
ମନ୍ଦିରେର ପରଦା ଉପରହିତେ ନାମୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫାଟିଯା ଦୁଇଖାନ ହିଲ, ଓ
ତୁମି ଫାଟିପିତେ ଲାଗିଲ, ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫାଟିଯା ଗେଲ, ଏବଂ କବରହାନ
ଉଦଳା ହିସା ଗେଲ, ଓ ଅନେକ ନିମ୍ନିତ ପୁଣ୍ୟବାନେରଦେର ଦେହ ଉଠିଲ.
ଏବଂ ଯିଶ୍ଵର ପୁନରୁଥାନେର ପରେ କବରହିତେ ବାହିରାଇଯା ପୁଣ୍ୟ ନଗରେ ଗିଯା

ଅନେକେରଦେର ହାତେ ମେଥା ଦିଲ. ଇହାର ମଧ୍ୟେ ସେ ଶତଦେନାରପତି ଓ ତାହାର ସମିଭ୍ୟାରିଙ୍ଗ ଯେ ଯିଶ୍ଵର ପୁଣି ପୁହରୀ ଛିଲ, ତାହାରୀ ସେଇ ଭୂମି-କଳ୍ପ ଓ ଯେ ୧ କର୍ମ ହଇଯାଛେ ତାହା ଯଥିନ ଦେଖିଲ, ତଥନ ତାହାରୀ ବଡ଼ ଭାତ ହଇଯା କହିତେ ଲାଗିଲ, ସତ୍ୟ ସଟେ, ଏହି ଉଷ୍ଣରେ ପୁଣ ଛିଲେନ.

ପୋଣ୍ଡ ପର୍ବେର ପୂର୍ବ ମୋମବାର.

ପତ୍ରେର ବଦଳେ. ଯିଶାଇଯା. ପର୍ବ ୬୩, ପଦ ୧୦

ଏଦୋମହିତେ ଆସିତେଛେନ, ରୁକ୍ତିକୃତ ବଞ୍ଚେ ପରିଧିତ ହଇଯା ବସ-
ରାହିତେ ଆସିତେଛେନ, ଓ ବିଭୂଷଣେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟବାନ ହଇଯା ଆପନ ବଲେର
ମହନ୍ତ୍ବେ ଗମନ କରିତେଛେନ ଯିନି ତିମି କେ? ତିନିହି ଆମି ଯାଥାର୍ଥ୍ୟା-
ନୁମାରେ ପୁଚାରକାରୀ ଓ ପରିତ୍ରାଣ କରିତେ ଶକ୍ତିମାନ. ତୋମାର ବଞ୍ଚ ରାଙ୍ଗା,
ଓ ତୋମାର ବେଶ ଦୁଃଖାଚାପନ୍ଦଲକେର ମତ କେନ? ଆମି ଦୁଃଖାଚାପ ଏ-
କାକୀ ଦଲିଯାଛି, ଏବଂ ଲୋକେରଦେର ମଧ୍ୟେ କେହ ଆମାର ସହିତ ଛିଲ
ନା; ଆମି କୁନ୍ତ ହଇଯା ତାହାରଦିଗକେ ଦଲିଲାମ, ଏବଂ ଜୁଲାନ୍ତ କୋପା-
ବିତ ହଇଯା ଆମି ତାହାରଦିଗକେ ଚେପ୍ଟା କରିଲାମ; ତାହାରଦେର ରକ୍ତ
ଆମାର ବଞ୍ଚେର ଉପର ଛିଟାନ ଗେଲ; ଅତ୍ୟବ ଆମି ଆପନ ସକଳ ବଞ୍ଚକେ
ରାଙ୍ଗା କରିଲାମ. କେନନା ପୁତିଫଳ ଦେଓନେର ଦିନ ଆମାର ଅନ୍ତଃକ୍ରମେ
ଛିଲ, ଏବଂ ଆମାର ମୁକ୍ତ ଲୋକେରଦେର ବ୍ସର ଆସିଯାଛିଲ. ଏବଂ
ଆମି ଦୃଷ୍ଟି କରିଯା ଦେଖିଲାମ ଯେ ଉପକାର କରିତେ କେହ ନାଇ, ଏବଂ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜାନ କରିଲାମ ଯେ ଧାରଣ କରିତେ କେହ ନାଇ. ଏଇ ନିମିତ୍ତେ
ଆମାର ସବାହ ଆମାର କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ନିଷ୍ଠାର କରିଲ, ଏବଂ ଆମାରଙ୍କ
କ୍ରୋଧ ଆମାକେ ସରିଲ. ଏବଂ ଆମି କୁନ୍ତ ହଇଯା ଲୋକେରଦିଗକେ
ଦଲିଲାମ, ଏବଂ ଜୁଲାନ୍ତ କୋପାବିତ ହଇଯା ଆମି ତାହାରଦିଗକେ ମତ

করিলাম, এবং তাহারদের রক্ত আমি মৃত্তিকার কেলিলাম. যিন্হাঁর দয়া আমি স্বরণ করাইব; যিন্হাঁ আমারদিগকে যেই মঙ্গল দিয়াছেন; তদনুসারে আমি যিন্হাঁর স্বত্ব স্বতি করিব, এবং আপনার পুতি ও অতিশয় দয়ানুসারে যে বড় অনুগুহ তিনি যিশ্রাএলের বৎশেরদিগকে করিয়াছেন, তাহা আমি স্বরণ করাইব; কেননা তিনি বলিলেন, অবশ্য তাহারা আমার লোক, শিখরা যে বঞ্চনা করিবে না। এই নিরিষ্টে তিনি তাহারদের আগকর্ত্তা হইলেন. তাহারদের দুঃখ মকলে তিনিও দুঃখগুস্ত ছিলেন, এবং তাঁহার সাঙ্গাংবর্তি দৃত তাহারদিগকে পরিত্বাণ করিলেন; আপনার স্বেচ্ছতে ও পুসন্ততায় তিনি তাহারদিগকে মুক্ত করিলেন, এবং তাহারদিগকে উন্নত করিয়া পূর্বকালের সকল দিন বহিলেন. 'কিন্ত তাহারা তাঁহার কর্তৃত্ব অতিক্রম করিল, ও তাঁহার ধর্ম্মজ্ঞাকে বিমর্শ করিল? তাহাতে তিনি পরিবর্ত হইয়া তাহারদের শত্ৰু হইলেন; তিনি আপনি তাহারদের সহিত যুদ্ধ করিতে লাগিলেন. কিন্ত তাহার পরে তিনি পূর্বকালের দিন, অর্থাৎ মোশের ও আপনার লোকেরদের স্বরণ করিলেন. যিনি সমুদ্রহইতে তাঁহার পালের রুক্ষকের সহিত তাহারদিগকে আনিলেন, তিনি কোথায়? তাহার অন্তরে যিনি আপনার ধর্ম্মজ্ঞাকে দিলেন, যিনি মোশের দক্ষিণ হস্তে উপস্থিত হইয়া আপনার তেজো-যুক্ত বাহুর দ্বারা তাহারদিগকে গতি করাইলেন, এবং অনন্তকাল স্থায়ি নাম পুষ্ট্যর্থে তাহারদের সম্মুখে জল দুই ভাগ করিলেন, তিনি কোথায়? মাঠে ধাবমান হোড়ার মত তাহারদিগকে উচ্ছেষ্ট খাইতে না দিয়া যিনি গভীর স্থান দিয়া গতি করাইলেন, তিনি কোথায়? নৌচানে নামিতে পশ্চ যেমন আন্তে ২ গমন করে, তেমনি অক্লেশে যিন্হাঁর

আঢ়া তাহাকে গতি করাইলেন ; তেমন তেজোযুক্ত নাম পূষ্ট্যথে
তুমি আপন লোকেরদিগকে গতি করাইয়াছ . হর্গহইতে তুমি দৃষ্টি-
পাত করহ , আপন পুণ্য ও তেজোময় বসতিহইতে দর্শন করহ .
তোমার যত্ন ও তোমার শক্তি কোথায় ? তোমার একান্ত দয়া ও কর-
ণা আমার পুতি কি বাধিত আছে ? যদিতু অব্রাহাম আমার-
দিগকে জোরিত না, এবং যিশুরাখেল আমারদিগকে স্বীকার করিত না,
তবু অবশ্য আমারদের পিতা তুমিই আছ ; হে যিহহা, তুমি আমার-
দের পিতা ; আমারদের ভাগকর্তা, ইহা পুরুকালহইতে তোমার নাম
আছে. হে যিহহা, আমারদিগকে কি কারণ তোমার পথ ছাড়িয়া ভূমণ
করিতে দিয়াছ ? তুমি আমারদিগকে আপনারদের অন্তঃকরণ কঠিন
করিয়া তোমার নির্ভয় হইতে কি কারণ দিয়াছ ? তুমি আপনার
দাসেরদের নিমিত্তে, অর্থাৎ তোমার অধিকারুপ গোষ্ঠীরদের নিমিত্তে
ফিরিয়া আইস . তোমার পুণ্য লোক অল্পকাল মাত্র তোমার পুণ্য
দেশের অধিকার করিয়াছে, আমার শত্রুগণ তাহাদলিয়া ফেলিয়াছে.
যাহারদের উপর তুমি কখনও কস্তৃত্ব কর না, এবং যাহারা তোমার
নামেতে বিখ্যাত নহে, তাহারদের মত আমরা হইয়াছি.

মঙ্গলসমাচার, মার্ক. পৰ্ব্ব ১৪, পদ ১.

দুই দিবসের পরে পেসখ ও অখ্যানীয়ী ঝটিল পৰ্ব্ব হইল ; তাহাতে
পুধান যাজকেরা ও অধ্যাপকেরা অনুসন্ধান করিতে লাগিলেন, যে
কিরূপে ছল করিয়া তাহাকে ধরিয়া বধ করিতে পারে. কিন্তু তাহারা
কহিল, যে পৰ্ব্ব সময়ে নয়, পাছে লোকেরদের গোলমাল হয়.
পরে বেতানিয়ায় শীমোন কৃষির ঘরে থাকিয়া তিনি ভোজনে উপবিষ্ট

ହିଲେ ଏକ ତ୍ରୀଲୋକ ଅତି ଦୂର୍ଭ ଜଟାଙ୍ଗୀରୀ ତୈଲେତେ ପୂର୍ବ ମରମନ୍ତି ପୁନ୍ତରେର ଏକ କୌଟା ମଙ୍ଗେ ଲହିଯା ଲେଖାନେ ଆଇଲ, ଏବଂ କୌଟା ଭାଙ୍ଗିଯା ତାହାର ମୁଣ୍ଡକେ ଢାଲିଯା ଦିଲ. ତାହାତେ କେହିଁ ୨ ଆପନ ଅନ୍ତରେ ବିରକ୍ତ ହଇଯା କହିତେ ଲାଗିଲ, ସେ ଓ ତୈଲେର ଏମତ ଅପ୍ୟାୟ କେନ ହିଲ? ସେ ତିନ ଶତ ସୁକିହିତେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ବିକ୍ରିତ ହଇଯା ଦରିଦ୍ର ଲୋକେରୁ-ଦିଗକେ ବିତରଣ ହିତେ ପାରିତ; ଏବଂ ତାହାର ପୁଣି ତାହାରୀ କଚକଚ କରିତେ ଲାଗିଲ. ତଥାନ ଯିଷ୍ଟ କହିଲେନ, ତାହାକେ ଥାଫିତେ ଦେଓ; ତାହାକେ କେବେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଦେଛ? ସେଇ ଆମାର ଉପରୁ ଏକଟା ସୁକର୍ମ କରିଯାଛେ. କେନନା ଦରିଦ୍ରେରୀ ସତତ ତୋମାରଦେର ନିକଟେ ଥାକେ, ଏବଂ ସଥାନ ଇଚ୍ଛା କର, ତଥାନ ତୋମରୀ ତାହାରଦେର ଉପକାର କରିତେ ପାଇ; କିନ୍ତୁ ଆମି ତୋମାରଦେର ନିକଟ ସତତ ଥାକି ନା. ଯେ କିଛୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଛିଲ, ତାହା କରିଯାଛେ; ସେଇ ଆମାର କବରେ ଦେଓନାର୍ଥେ ଆମାର ଶରୀର ମର୍ଦନ କରିତେ ପୂର୍ବେଇ ଆସିଯାଛେ. ସତ୍ୟ ଆମି ତୋମାରଦିଗକେ କହି, ସମୁଦ୍ରାଯ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ସ୍ଥାନେ ଏହି ମଞ୍ଜଳମରାଚାର ପୁଚାର ହିବେ, ସେଇଁ ସ୍ଥାନେ ଯାହା ଏହି ତ୍ରୀଲୋକ କରିଯାଛେ, ତାହା ଓ ତାହାର ଆରଣ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ହିବେ. ଅନ୍ତର ଯିହୋଦା ସ୍ଥାନିଓଟା ଦ୍ୱାଦଶଟାର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନ ସେ ତାହାକେ ପୁର୍ବାନ ଯାଜକେରଦେର ସ୍ଥାନେ ଧରାଇଯା ଦିବ୍ୟାର କାରଣ ତାହାରଦେର ନିକଟେ ଗେଲ. ଏବଂ ତାହା ଶୁଣିଯା ତାହାରା ଆନନ୍ଦିତ ହିଲ, ଓ ତାହାକେ ଟାଙ୍କା କଡ଼ୀ ଦିତେ ଅଞ୍ଚିକାର କରିଲ, ଏବଂ ସେ ତାହାକେ ସୁ-ଯୋଗ ମତ ଧରାଇଯା ଦିତେ ଅନୁମନ୍ତାନ କରିତେ ଲାଗିଲ. ପରେ ଅଥମାରୀ ଝୁଟିର ପୁଥମ ଦିବସେ, ସଥାନ ପେସାଗ୍ ମାରା ଯାଯ, ତଥାନ ତାହାର ଶିଷ୍ୟେରୀ ତାହାକେ କହିଲେଣ, ଯେ ଆମରୀ ଆପନକାର ପେସାଗ୍ ଥାଇବାର କାରଣ କୋନ୍ ସ୍ଥାନେ ଯାଇଯା ପୁନ୍ତ୍ରତ କରିତେ ଆପନକାର ଅଭିମତ କି? ତଥାନ

ତିନି ଆମର ଶିଥାଗଣେର ମଧ୍ୟେ ଦୁଇ ଜନଙ୍କେ ଏହି କଥା କହିଯା ପାଠାଇ ଲେନ, ଯେ ତୋମରା ଭଗନର ମଧ୍ୟେ ଯାଓ, ତାହାତେ ଏକ ସଡ଼ା ଜଳ ବହା ଏକ ଜନର ସାଙ୍କାଣ ପାଇବା ; ତାହାର ପକ୍ଷାଣ ଚଲ ; ଏବଂ ଯେଥାନେ ମେଇ ଜନ ପୁରେଶ କରିବେ, ମେଇ ଗୃହେର କର୍ତ୍ତାକେ କହିବା, ଯେ ଗୁରୁ କହିତେଛେ, ଆମି ଆପନକାର ଶିଥ୍ୟେରଦେର ମନ୍ଦେ ଯେଥାନେ ପେସାଖ୍ ଥାଇବ, ମେ ଭୋଜନଶାଲା କୋଥାଯ ? ତଥନ ମେ ତୋମାରଦିଗକେ ବଡ଼ ଏକ ଉପରୁଛାଲାନ ସଜ୍ଜମାନ ଓ ପୁନ୍ତ୍ର ଦେଖାଇଯା ଦିବେ ; ମେଥାନେ ଆମାରଦେର କାରଣ ପୁନ୍ତ୍ର କରିବା. ଅତ୍ୟବ ତାହାର ଶିଥ୍ୟେରା ପୁନ୍ହାନ କରିଯା ନଗରେ ଆସିଯା, ତିନି ତାହାରଦିଗକେ ଯେମତ କହିଯାଇଲେନ, ମେଇ ମତ ତାହାର ପାଇଲ ; ଏବଂ ତାହାର ପେସାଖ୍ ପୁନ୍ତ୍ର କରିଲ. ପରେ ସାଯଂକାଳେ ତିନି ଦ୍ୱାଦଶଟାର ମଙ୍ଗେ ଆଇଲେନ. ଏବଂ ତାହାରା ବସିଯା ଭୋଜନ କରିତେ ୨ ଯିଶ୍ଵ କହିତେ ଲାଗିଲେନ, ମତ୍ୟ ଆମି ତୋମାରଦିଗକେ କହି, ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନ ଯେ ଆମାର ମଙ୍ଗେ ଥାଇତେଛେ, ମେ ଆମାକେ ପରହଞ୍ଚନ୍ତ କରିବେ. ତଥନ ତାହାରା ଉଦ୍‌ଦେଶ ହଇଯା ତାହାକେ ଏକେ ୨ ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ମେ କି ଆମି ? ମେ କି ଆମି ? ତିନି ତାହାରଦିଗକେ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେନ, ମେ ଦ୍ୱାଦଶଟାର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନ ଯେ ଆମାର ମଙ୍ଗେ ଥାଲେତେ ହାତ ଦିତେଛେ. ମନୁଷ୍ୟ ପୁଅ ଯେମତ ତାହାର ବିଷଯେ ଲିପି ଆଛେ, ତଦମୁନାରେ ଅବଶ୍ୟ ଯାନ ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଦ୍ୱାରାତେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଅ ପରହଞ୍ଚନ୍ତ ହୟ, ମେଇ ମନୁଷ୍ୟେର ପରିଆହି ହଇବେ ; ମେ ଜନେର ଭାଗ୍ୟ ବରଞ୍ଚ ତାହାର ଜନ୍ମ ନା ହୁଏଯା ଭାଲ ହଇତ. ପରେ ତାହାରା ଥାଇତେ ୨ ଯିଶ୍ଵ ଝାଟ ଲାଇଲେନ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଯା ତାହା ଭାଙ୍ଗିଲେନ ଏବଂ ତାହାରଦିଗକେ ଦିଯା କହିଲେନ, ଲାଓ, ଥାଓ, ଏହି ଆମାର ଶରୀର. ପରେ ତିନି ବାଟିଟା ଧରିଲେନ ଏବଂ ମୁବ୍ବ କରିଯା ତାହାରଦିଗକେ ଦିଲେନ

ଓ তাহাৰা সহলি তাহাতে পান কৰিলেন, তখন তিনি তাহাৱদিগকে কহিলেন, এই আমাৰ সেই নৃতন নিয়মেৱ রক্ষ যে আনকেৱু কুৱণ পাত হইয়াছে. নিতান্ত আমি তোমাৰদিগকে কহি, আমি দুক্ষাগৰ রস আৱৰার পান কৰিব না, যদিবস পর্যন্ত আমি ইষ্টৱেৱ রাজ্যে তাহা নৃতন না থাই. অনন্তৱ এক গীত গাইলে পথে তাহাৰা বাহিৱাইয়া জৈতুন পৰ্বতে গেলেন. পথে যিষ্ট তাহাৱদিগকে বলিতে লাগিলেন, এই রাতি তোমৱা সকল আমাৰ বিষয়ে চেষ থাইবা, কেনবা লিপি আছে যে আমি মেৰ বুক্ষককে মাৰিব, এবং মেৰ সকল ছিমতিৱ হইয়া থাইবে. কিন্তু আমাৰ উপান হইলে পথে আমি তোমাৰদেৱ অগ্ৰে গালিলিতে থাইব. কিন্তু পিতৱ বলিতে লাগিল, যদিতু সকলি চেষ থায়, তথাচ আমি থাইব না. তখন যিষ্ট তাহাকে কহিলেন, সত্য আমি তোমাকে কহি, যে অদ্যই এই রাতিৱ মধ্যে কুকুড়া দুইবাৰ বাঁক দিবাৰ পূৰ্বে তুমি তিনিবাৰ আমাকে অস্বীকাৰ কৰিব। কিন্তু সে ততোধিকে একান্ত মত বলিতে লাগিল, যদি আমি তোমাৰ সঙ্গে মৱি, তবু আমি কোন ক্রমে তোমাকে অস্বীকাৰ কৰিব না. তদন্তুপো তাহাৱা সকলি বলিল. পথে তাহাৱা গেতসেমনে নামে এক স্থানে আসিয়া তিনি আপন শিষ্যেৱদিগকে বলিলেন, তোমৱা এখানে বসিয়া থাক, যাৰৎ আমি পুৰ্ণনা কৰি. এবং পিতৱ ও যাকুব ও যোহুনকে সঙ্গে লইয়া গিয়া তিনি অত্যন্ত বিশ্বিত ও ব্যাকুল চিত হইতে লাগিলেন; এবং তাহাৱদিগকে কহিলেন, আমাৰ পুঁৰ মৃত্যু পৰ্যন্ত শোকাবৃত হইয়াছে, তোমৱা এখানে জাগুত হইয়া থাক. পথে কিঞ্চিৎ দূৰে অগুস্তাৰ হইয়া তিনি ভুমিতে উবুড় হইয়া পঞ্জিলেন ও পুৰ্ণনা কৰিতে লাগিলেন, যে তাহা যদিতু

ହିତେ ପରେ, ତବେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଆମାହିତେ ଯେଣ ଖଣ୍ଡିଆ ଯାଏଁ. କହିଲେନ, ହେ ଆସା ଲିତଃ, ସକଳି ତୋମାର ସାଧ୍ୟ; ଏହି ବାଟୀ ଆମାର ନିକଟହିତେ ଦୂର କର; ତଥାପି ଆମାର ଇଚ୍ଛାମତ ନା ହିଇୟା ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ଯାହା ତାହାଇ ହଟକ. ପରେ ତିନି ଆସିଯା ତାହାରଦିଗକେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ପାଇୟା ପିତରକେ କହିଲେନ, ହେ ଶ୍ରୀମୋନ, ତୁ ମି ନାକି ଶୟନ କରିତେଛ? ତୁ ମି କି ଏକ ମାତ୍ର ସଚେତନ ଥାକିତେ ପାରିଲା ନା? ସଚେତନ ଥାକିଯା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ଯେଣ ପରୀକ୍ଷାର ମଧ୍ୟେ ତୋମାରଦେଇ ପୁରେଶ ନା ହୁଏ; ଆଜ୍ଞାଟା ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ବଟେ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାଟା ଅନ୍ତର. ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ତିନି ଯାଇୟା ପୂର୍ବ ସ୍ଵରଗ କଥା କହିଯା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିତେ ଲାଗିଲେନ. ପରେ ତିନି ଫିରିଯା ଆସିଯା ତାହାରଦିଗକେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ପାଇଲେନ; କେବଳ ତାହାର ଦେଇ ଚକ୍ର ଭାରି ଛିଲ, ଏବଂ ତାହାକେ କି ଉତ୍ତର ଦିବେ, ତାହାରା ବୁଝିତେ ପାରିଲ ନା. ଅତଃପରେ ତିନି ତୃତୀୟ ବାର ଆସିଯା ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଏଥର ତୋମରା ଶୟନ କରିଯା ବିଶ୍ୱାମେ ଥାକ; ମାତ୍ର ହିୟାଛେ; କ୍ଷଣଟା ଆସିଯାଛେ; ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ବ ପାପିରଦେଇ ହାତେ ବିଷ୍ଣୁସହାତକିର ଦ୍ୱାରା ଧରା ଯାଇତେଛେ. ଉଚ୍ଚ, ଆମରା ଚଲିଯା ଯାଇ; ଦେଖ, ଯେ ଜମ ଆମାକେ ପରହନ୍ତଗତ କରେ, ମେ ଉପଚ୍ଛିତ ହିୟିଲ ଆସିଯା. ଏବଂ ତୃତୀୟ ମେହି କଥା କହିତେ ୧ ଯିହୋଦୀ ଦ୍ୱାଦଶଟାର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନେର ସଙ୍ଗେ ପୁର୍ବାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକେର ନିକଟହିତେ ତଳା-ଯାର ଓ ନାଟି ଲଇୟା ମହା ଲୋକାରାଗ୍ୟ ଆସିଯା. ପୌଛିଲ. ଏବଂ ତାହାର ବିଷ୍ଣୁସହାତକ ତାହାରଦିଗକେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଯା କହିଯାଛିଲ, ଯେ ଯାହାକେ ଆମି ଚୁମ୍ବନ କରିବ, ମେହି ମେ ବ୍ୟକ୍ତି, ତାହାକେ ଧରିଯା ସୂରକ୍ଷିତ କରିଯା ଲଇୟା ଯାଓ. ଅତଏବ ମେ ଆସିବା ମାତ୍ର ତାହାର ନିକଟେ ଏକ କାଲୀନ ଯାଇୟା, ଘରୋ ୧, ବଳିଯା ତାହାକେ ଚୁମ୍ବନ କରିଲ.

ଏବଂ ମେ ସକଳ ତାହାର ଉପର ଛାତ ଦିଯା ତାହାକେ ଧରିଯା ଲଇଲା
ପରେ ତାହାର ଆଶଗାଥ ଲୋକେର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନ ତଳଓୟାର ଧାରଣ କରି
ଯା ମହା ଯାଜକେର ଚାକରେର ଉପର କ୍ଷେପଣ କରିଯା ତାହାର କର୍ଣ୍ଣଚୂଦନ କରି-
ଯା କେଲିଲ. ତଥାମ ରିଷ୍ଟ ତାହାର ଦିଗକେ ଉପର କରିଯା କହିଲେନ,
ତୋମରା ତଳଓୟାର ଓ ନାଚି ଲଇଯା ଚୋରକେ ଯାଦୁଶ ତାଦୁଶ ନା କି
ଆମାକେ ଧରିତେ ଆମିଯାଛ ? ଆମି ପୁତ୍ରଙ୍କ ମନ୍ଦିରେଯ ମଧ୍ୟେ ଶିଙ୍କା-
ଇତେ ୨ ତୋମାରଦେର ସଙ୍ଗେ ଛିଲାମ ; ତଥାଚ ତୋମରା ଆମାକେ ଧରିଯା
ଲଇଲା ନା. କିନ୍ତୁ ଗୁହେର ପୂର୍ବ ହୋୟା ଆବଶ୍ୟକ. ତଥାମ ତାହାର ମୃ-
ତ୍ୟାରି ସକଳ ତାହାକେ ଛାଡ଼ିଯା ପଲାଯନ କରିଲ. କିନ୍ତୁ ଏକ ଯୁବକ
ଆଗନ ଉଲଙ୍ଘ ଶୀରେ ଏକଥାନ କାପାତ୍ତ କେଲିଯା ଦିଯା ତାହାର ପାଛେ ୧
ଚଲିତେ ଲାଗିଲ ; ତାହାତେ ଯୁବକେରା ତାହାକେ ଧରିଲ. ମେ କାପାତ୍ତ
ଖାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଯା ମେଇ ଉଲଙ୍ଘ ହେଇଯା ତାହାରଦେର ନିକଟହିଇତେ
ପଲାଇଯା ଗେଲ. ପରେ ତାହାରା ଯିଉକେ ମହା ଯାଜକେର ହାନେ ଲଇଯା
ଗେଲ ; ଏବଂ ଇହାର ସଙ୍ଗେ ପୁର୍ବାନ ଯାଜକେରା ଓ ପୁର୍ବାନ ଲୋକେରା ଓ
ଅଧ୍ୟାପକଗଣେରା ସକଳେଇ ସଭାତ୍ ହେଇଲ. ପାଇଁ ପିତର ଅତି ଦୂରେ
ତାହାର ପାଚା ୧୨ ଚଲିଯା ମହା ଯାଜକେର ଅଟ୍ଟାଲିକାଯ ଓ ଆଇଲ, ଏବଂ
ଭୂତ୍ୟଲୋକେର ସଙ୍ଗେ ସମିଯା ଅଧିତାପିତେ ଲାଗିଲ. ତଥାମ ପୁର୍ବାନ
ଯାଜକେରା ଓ ମନ୍ତ୍ରି ସଭାମୂହ ଯିଉକେ ନଷ୍ଟ କରିବାର କାରଣ ତାହାର
ବିପକ୍ଷେ ସାଙ୍କିର ଚେଟା କରିଲ ; କିନ୍ତୁ ପାଇଲେକ ନା. କେବନା ଅନେକେ
ତାହାର ବିପକ୍ଷେ ମିଥ୍ୟା ସାଙ୍କି ଦିଲ, କିନ୍ତୁ ତାହାରଦେର ସାଙ୍କିର କଥା
ମିଲିଲ ନା. ପରେ କଥାକ ଜନ ଉଠିଯା ତାହାର ବିପକ୍ଷେ ମିଥ୍ୟା ସାଙ୍କି
ଦିଯା ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ଆମରା ଏହି କଥା ତାହାର ମୁଖେ ଝରିଲାମ,
ଆମି ଏହି ହଟେ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରିଯା ତିନ ଦିବମେର ମଧ୍ୟେ ଅଛ-

ତେ ବିଶ୍ଵିତ ଆର ଏକଟା ବାମାଇୟା ଦିବ. କିନ୍ତୁ ଇହାରୁ ତାହାରଦେର ସାଙ୍କିର କଥା ମିଳିଲ ନା. ପରେ ମହା ଯାଜକ ମଧ୍ୟଥାନେ ଡାଟିଆ ଯିଷ୍ଟ-କେ ପୁଣ୍ୟ କରିଯା କହିଲେନ, ତୁମି ନାକି କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦେଓ ନା? ତୋମାର ଦୋଷେତେ ଇହାରା କି ସାଙ୍ଗି ଦେଯ? କିନ୍ତୁ ତିନି ଚୂପ ଥାକିଯା କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା. ପୁଣ୍ୟ ମହା ଯାଜକ ତାହାକେ ଜିଜାସା କରିଯା କହିଲେନ, ତୁମି ସଦାନନ୍ଦେର ପୁତ୍ର ଥୁଟେ କି ନା? ତଥନ ଯିଷ୍ଟ କହିଲେନ, ଆସି ଆଛି, ଏବଂ ତୋମରା ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରକେ ମହିମାର ଦଙ୍ଗିଣ ଭାବେ ସମୟା ଥାକିତେ ଓ ଆକାଶେର ମେଦେ ଆଗମନ କରିତେ ଦେଖିବା. ତଥନ ମହା ଯାଜକ ଆପନ ବଞ୍ଚି ଫାଡ଼ିଆ କହିଲେନ, ଆମାରଦେର ଆର ସାଙ୍କି-ତେ ପୁଯୋଜନ କି? ତୋମରା ଦୈଶ୍ୟାପମାନକ କଥାଟା ଉନିଯାଛ; ତୋମରା କି ବୁଝ? ତଥନ ତାହାର ସକଳେଇ ତାହାକେ ମରଣାର୍ଥ ଅପରାଧୀ କରିଯା ନିଶ୍ଚଯ କରିଲ. ଏବଂ କେହ ତାହାର ଉପର ଥୁକ ଫେଲିତେ ଓ ତାହାର ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିତେ ଓ ତାହାକେ ମୁଣ୍ଡକାଷାତ କରିତେ ଓ, ଭବିଷ୍ୟତ କଥା କହକ, ସଲିତେ ପୁଣ୍ୟ ହଇଲ; ଏବଂ ଅନୁଚରେରା ତାହାକେ ଚାପଡ଼ ମାରିଲ. କିନ୍ତୁ ପିତର ନୀଚେ ଦାଳାନେରୁ ମଧ୍ୟେ ଥାକିତେ ୧ ମହା ଯାଜକେର ଏକ ଦାସୀ ମେଥାନେ ଆଇଲ; ଏବଂ ପିତରକେ ଅଗ୍ନି ତାପିତେ ଦେଖିଯା ମେ ତାହାର ଉପର ହିର ଦୃଢ଼ି କରିଯା କହିଲ, ହଁ ତୁମିଓ ଯିଷ୍ଟ ନା-ଜରେତେର ସଙ୍ଗେ ଛିଲା. କିନ୍ତୁ ମେ ଅସ୍ତିକାର କରିଯା କହିତେ ଲାଗିଲ, ଆସି ଜାନି ନା, ଆର ତୁମି କି କହିତେ, ତାହାଓ ଆସି ବୁଝିତେ ପାରିନା. ପରେ ମେ ଦରଦାଲାନେ ଗେଲ; ଏବଂ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲ. ପୁଣ୍ୟ ଏକ ଦାସୀ ତାହାକେ ଦେଖିଯା ନିକଟମୁଁ ଲୋକେରଦିଗକେ ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଏଇ ତାହାରଦେର ମଧ୍ୟେ ଏକ ଜନ. ଏବଂ ମେ ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ତିକାର କରିଲ. କିଞ୍ଚିତକାଳ ପରେ ନିକଟମୁଁ ଲୋକେରୁ ପୁନର୍ବାଯ ପିତରକେ

ବଲିଲ, ସେ ଆହଁ ତୁମି ତାହାରଙ୍କେ ମଧ୍ୟେ, କେବଳ ତୁମି ଗାଲିଗୋଟିଏ
ଲୋକ ଓ ତୋମାର ତାବ। ତାହାତେ ମିଳିତେଛେ. ତଥନ ତିନି ଶାପ ଓ
ଦିବ୍ୟାଦି କରିଯା ସଲିତେ ଲାଗିଲେନ, ସେ ଆମି ମେ ଘନ୍ୟକେ ଜାନି ନା
ଯାହାର କଥା ତୋମରା ବଲିତେଛେ. ଏବଂ ବିତୀଯ ବାର କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲ.
ତଥନ ସେ କଥା ଯିଶ୍ଵ ତାହାକେ କହିଯାଇଲେନ, ସେ କୁକୁଡ଼ା ଦୁଇ ବାର
ଡାକିବାର ପୂର୍ବେ ତୁମି ତିନ ବାର ଆମାକେ ଅସୀକାର କରିବା, ତାହା
ପିତରେର ମନେ ପଡ଼ିଲ; ଏବଂ ତାହାର ତାବନା କରିଯା ମେ କ୍ରମ କରିବେ
ଲାଗିଲ.

ପେସାଗ୍ ପର୍ବେର ପୂର୍ବ ମନ୍ତ୍ରବାର.

ପତ୍ରେର ବଦଳେ. ଯିଶ୍ଵାଇଯା. ପର୍ବ ୫, ପଦ ୫.

ପୁତୁ ଯିହା ଆମାର କର୍ଣ୍ଣ ଖୁଲିତେଛେନ, ଏବଂ ଆମିଓ ଅତିକ୍ରମ କରି
ନା, ଆମି ପରାତ୍ମୁଖୀ ଓ ହିଁ ନା. ଯାହାର ଆମାକେ ମାରିଲ, ଏବଂ ଆମାର
ଦାଢ଼ି ଉପାଟିର କରିଲ, ତାହାରଦିଗକେ ଆମି ଆପନ ପୃଷ୍ଠ ଓ ଆପନ
ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦିଲାମ; ଲଜ୍ଜା ଓ ଥୁକ ଫେଲା ହିଁତେ ଓ ଆମି ଆପନ ମୁଖ ଲୁ-
କାଇଲାମ ନା. କେବଳ ପୁତୁ ଯିହା ଆମାର ଉପକାର କରିଲେନ; ଏହି ନି-
ମିତେ ଆମି ଲଜ୍ଜିତ ହଇଲାମ ନା, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ଆମି ଚକ୍ରକି ପାଥରେର
ମତ ଆପନ ମୁଖ ଦୃଢ଼ ହିଁର କରିଲାମ; ଏବଂ ଆମି ଜାନି ସେ ଆମି ବିବର
ହିଁବ ନା. ଯିନି ଆମାକେ ରିଦୋଯି କରେନ, ତିନି ନିକଟେ ଆଛେନ;
ଆମାର ସହିତ ବିରୋଧ କେ କରିବେ? ଆଇସ, ଆମରା ଏକତ ଉଠି;
ଆମାର ଅପବାଦକ କେ? ମେ ଆମାର ନିକଟେ ଆଇସୁକ. ଦେଖ, ପୁତୁ
ଯିହା ଆମାର ଉପକାର କରିବେନ; କେ ଆମାତେ ଦୋଷ ଲାଗାଇବେ?
ଦେଖ, ବଞ୍ଚେବ ମତ ତାହାରା ମହିଳେ ଜୀବ ହିଁଯା ଯାଇବେ, କୌଟ ତାହାର-

ବିଗକେ ଥାଇଯା ଫେଲିବେ. ତୋମାରିମେର ମଧ୍ୟେ ଯେ ଜନ ଯିହାକେ ଭୟ କରିଯା ଓ ତାହାର ଦାସେର କହାୟ ଅବଧାନ କରିଯା ଅନ୍ଧକାରେ ଗମନ କରେ, ଏବଂ ଦୀପି ରହିତ ହୁଁ, ସେଇ ଯିହାର ନାମେ ଭରସା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆପନ ଈଷ୍ଟରେର ଉପର ଭର ଦିଉକ. ହେ ତୋମରା ସଙ୍କଳ ଯେ ଅଧି ଭୂଲାଓ, ଓ ଶିଖାତେ ଆପନାରଦିଗକେ ବେଟନ କର, ଆପନାରମେର ଅଧିର ଦୀପି ତେ ଏବଂ ତୋମରା ଯେ ଶିଖା ପୁଜୁଲିତ କରିଯାଇଁ, ତାହାତେ ଭୂମଣ କର; ତାହା ଆମାର ହାତହାଇତେ ତୋମାରଦିଗକେ ଛଟିଯାଇଁ; ତୋମରା ଶୋକେ ଶୟବ କରିବା.

ମଞ୍ଜଲସମାଚାର. ମାର୍କ. ପର୍ବ୍ବ ୧୫, ପଦ ୧.

ପୁତାତ ହଇବା ମାତ୍ର ପୁଧାନ ଯାଜକେରା ପୁଢାଇନ ଲୋକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବ ସକଳେର ସଙ୍ଗେ ମନ୍ତ୍ରଣ କରିଯା ଯିଶୁକେ ବାନ୍ଧିଯା ଲଇଯା ଗିଯା! ପୀଲାତେର ହାନେ ମନ୍ତ୍ରଣ କରିଲେନ. ଏବଂ ପୀଲାତ ତାହାକେ ଜିଜାସା କରିଲେନ, ଯେ ତୁମ ନାକି ଯିହଦୀଯେରଦେର ରାଜା? ତିନି ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାକେ କହିଲେନ, ତୁମିତୋ କହିଯାଇଁ. ପରେ ପୁଧାନ ଯାଜକେରା ତାହାର ଅନେକ ବିଷୟେର ଅପବାଦ କରିତେ ଲାଗିଲ; କିନ୍ତୁ ତିନି କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା. ତଥନ ପୀଲାତ ତାହାକେ ପୁନର୍ବାର ଜିଜାସା କରିଯା କହିଲେନ, ତୁମି କି କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦେଓନା? ଦେଖ, ଇହାରା କତ ବିଷୟେର ପୁମାଣ ତୋମାର ଦୋଷ ଦେଯ. କିନ୍ତୁ ଯିଶୁ ତଥା କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା; ଅତଏବ ପୀଲାତେର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜାନ ହିଲ. ସେଇ ପର୍ବ୍ବସମୟେ, ଯାହାକେ ତାହାରା ଚାହିତ, ଅଯତ ଏକ ଜନ ସହିକେ ତିନି ତାହାରମେର ହାନେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦିଲେନ. ଇହାତେ ଯେ ଲୋକେରା ଗଣ୍ଡୋଳ କରିଯା ତାହାର ମଧ୍ୟେ ବସି କରିଯାଇଛି, ତାହାରମେର ସହିତ ଏକ ଜନ ବାରାବା ନାମେ ସଙ୍କଠି ଛିଲ.

ଅତେବ ତିନି ଯେମେତ ତାହାରଦେର ଶୁଣି ସତତ କରିଯାଛିଲେନ, ମେହିରେ
କରିତେ ତାହାକେ ମୋକ ସକଳ ଉଚ୍ଚଶୈଦେ ଚେଟ୍ଟାଇଯା ଥାଏଁ କରିତେ
ଲାଗିଲ. ତଥାନ ପୀଲାତ ତାହାରଦିଗକେ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେନ,
ଆମି ତୋମାରଦେର ନିକଟ ଯିହ୍ଦୀଯେରଦେର ରାଜାକେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ି
ଯା ଦି, ଏହି ତୋମାରଦେର ଇଚ୍ଛା କି ନା? କେବଳ ତିନି ଜାନିଲେନ, ଯେ
ପୁଧାନ ଯାଜକେରା ତାହାକେ ଦୀର୍ଘ ଭାବେତେ ସମର୍ପଣ କରିଯାଛିଲ. କିନ୍ତୁ
ତାହାର ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ବାରାନ୍ଦାକେ ତିନି ତାହାରଦେର ନିକଟେ ମୁକ୍ତ
କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦେନ, ଏହି ମତ ଯେବ କରେନ, ମେ ପୁଧାନ ଯାଜକଗଣ
ଲୋକେରଦିଗକେ ଉଛୁଟାଇତେ ଲାଗିଲ. ତଥାନ ପୀଲାତ ତାହାରଦିଗକେ
ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେନ, ତବେ ଯିହ୍ଦୀଯେରଦେର ରାଜା କରିଯା
ଯାହାକେ ତୋମରା ବଳ, ତାହାକେ ତୋମରା କି ଚାହ, ଯେ ଆମି କରି?
ତାହାରା ପୁନରାୟ ଚେଟ୍ଟାଇତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ତାହାକେ ଜ୍ଞାନ ଦେନ. ତଥାନ
ପୀଲାତ ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, କେବ ଲେ କି ମନ୍ଦ କରିଯାଛେ?
କିନ୍ତୁ ତାହାରା ତତୋଧିକେ ବଡ଼ି ଚାଙ୍ଗକାର କରିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ତାହାକେ
ଜ୍ଞାନ ଦେନ. ଅତେବ ପୀଲାତ ଲୋକେରଦେର ଶୁଣି ଜମାଇତେ ଇଚ୍ଛୁକ
ହିଇଯା ତାହାରଦେର ନିକଟ ବାରାନ୍ଦାକେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଛାଡ଼ିଯା ଦିଯା ଯିହ୍ଦ-
କେ କୋଡ଼ା ମାରିଲେ ପରେ ଜୁଖେତେ ଟାଙ୍ଗା ଯାଇତେ ସମର୍ପଣ କରିଲେନ.
ତଥାନ ମେମାଗଣ ତାହାକେ ପ୍ରେତୋରିୟମ ନାମେ ଦାଲାନେ ଲାଇୟା ଗିଯା
ଦୈନ୍ୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଏକତ୍ର ଡାକିଯା ଆନିଲ. ପରେ ତାହାରା ତାହାକେ ବାଗୁନି
ବର୍ଣେର ବସ୍ତ୍ର ପରାଇଲ ଓ କାଟାଯ ମୁକୁଟ ବିନାଇଯା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ଦିଲ,
ଏବଂ ହେ ଯିହ୍ଦୀଯେରଦେର ରାଜ୍ୟ ନମ୍ବେ ୧, ବଲିଯା ତାହାକେ ମନ୍ତ୍ରକୀର
କରିତେ ଲାଗିଲ. ପରେ ତାହାରା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ବେତ ମାରିଲ ଓ ତାହାର
ଉପର ଥୁକ ଫେଲିଲ ଓ ହାଁଟୁ ପାଢ଼ିଯା ତାହାକେ ଭଜନା କରିତେ ଲାଗିଲ.

ଏବଂ ତାହାକେ ପରିହାସ କରିବେ ପରେ ତାହାରା ମେଇ ବାଷନି ସଙ୍ଗେର ବସ୍ତ୍ର ତାହାହିତେ ଉଠାଇଯା ଲାଇୟା ଆପନ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଇଯା ତାହାକେ କୁଶ ଦିତେ ଲାଇୟା ଗେଲ, ତାହାତେ ଶୌମୋନ ମାମେ ଏକ ଜନ ହିନ୍ଦେବୀ ଆଲେଖ୍-ସାନ୍ତୁ ଓ କୁଫ୍ସେର ପିତା ଯେ ଗୈଗାହିତେ ଆସିଯା ଚଳି-ଯା ଯାଇତେଛିଲ, ତାହାକେ ତାହାର କୁଶ ବହିଯା ଲାଇୟା ଯାଇତେ ତାହାରା ବେଗାର ଥରିଲ. ଏବଂ ତାହାରା ଗଲ୍ଗତାତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମାଥାଖୁଲି ସ୍ଥାନେ ତାହାକେ ଲାଇୟା ଆଇଲ. ପରେ ତାହାର ପାନ କରିବାର କାରଣ ତାହାର! ମୂରା ମିଶ୍ରିତ ଦୂର୍ବଳ ରସ ତାହାକେ ଦିଲ; କିନ୍ତୁ ତାହା ତିନି ଗୁହଣ କରିଲେନ ନା. ଏବଂ ତାହାକେ କୁଶେର ଉପର ଟାଙ୍କାଇଲେ ପରେ ତାହାର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗୀ କରିଯା, ପୁତି ଜନ କୋମ୍ବ ଭାଗ ପାଇବେ, ତାହା ହିର କରିତେ ତାହାରା ଗୁଲୀଦୀଟ କରିତେ ଲାଗିଲ. ଏକ ପୁହର ବେଳାୟ ତାହାରା ତାହାକେ କୁଶ ଦିଲ. ଏବଂ ଯିହମୀଯେରଦେଇ ରାଜା ଇମି, ଏଇ ଦୋଷ ପାତ୍ର ତାହାର ଉପରେ ଲେଖା ହିଲ. ଏବଂ ତାହାରା ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗେ ଏକ ଜନକେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜନକେ ତାହାର ବାମ ଦିଗେ ଏହି ରୂପେ ଦୂଇ ଚୋରକେ ତାହାର ମଙ୍ଗେ କୁଶ ଦିଲ. ତଥାନ ମେଇ ଗୁହୁ ପୂର୍ବ ହିଲ ଯାହାତେ ଉଚ୍ଚ ଆଛେ, ଯେ ତିନି ଅପର୍ଯ୍ୟାୟିରଦେଇ ଲଙ୍ଘେ ଗମିତ ଛିଲେନ. ଏବଂ ମେଇ ସ୍ଥାନ ହିଲୁ ଯାଓନେର ପଥିକେରା ଆପନାରଦେଇ ମାଥା ଲାଡ଼ିଯା ତାହାର ଅପରିଦ୍ୱା କରିଯା ହଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ଓରେ ମନ୍ଦିରେର ନାଶକ ଓ ତାହାର ତିନ ଦିବାତ୍ତର ନିର୍ମାଣ କାରକ, ତୁଇ ଆପନାର ରଙ୍ଗା କରିଯା କୁଶହିତେ ନାମିଦ. ମେଇ ମତ ପୁଧାନ ଯାଇକେରା ଓ ପରିହାସ କରିଯା ଅଧ୍ୟାପକଗଣେର ମଙ୍ଗେ ପରମାର ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ମେ ଅନ୍ୟେରଦେଇ ରଙ୍ଗା କରିଲ, ଆପନାର ରଙ୍ଗା ତୋ କରିତେ ପାରେ ନା. ଏଥାନ ତୋ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମ୍ରିଶ୍ଵାଏଲେର ରାଜା କୁଶ-ହିତେ ନାମୁନ, ତାହାତେ ଆମରା ଦେଖିଯା ଯେନ ବିଷ୍ଵାସ କରି; ଏବଂ ତାହାର

ମଜ୍ଜେ ଯାହାରା କୁଣ୍ଡ ଟାଙ୍ଗା ଗିଯାଛିଲା, ତାହାରା ଓ ତାହାକେ ତିରକ୍ଷାର
କରିତେ ଲାଗିଲା. ପରେ ଦୁଇ ପୁହର ବେଳା ହିଲେ ଦେଖ ସମୁଦ୍ରର ଭିନ୍ନ
ପୁହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାରାବୃତ ହଇଯା ଥାକିଲ. ଏବଂ ତିନ ପୁହର ବେଳାରୁ
ଯିଶ୍ଵ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ଚେଚାଇଯା କହିତେ ଲାଗିଲେନ, ଏଲୋଇ, ଏଲୋଇ,
ଲାମା ଶବ୍ଦଖାନୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଆମାର ଦ୍ୱିତୀୟ ୧, ତୁମ କେବ ଆମାକେ
ଛାଡ଼ିଯା ଗିଯାଛ? ତଥାର ନିକଟାବର୍ତ୍ତ ଉପର୍ହିତ ଲୋକେରଦେର ମଧ୍ୟେ
କେହ ୧ ତାହା ପୁନିଯା ବଲିତେ ଲାଗିଲା, ଯେ ଦେଖ, ମେ ଏଲିଯାକେ ଡାକି-
ତେବେ. ପରେ ଏକ ଜନ ଦୌଡ଼ିଯା ଆସିଯା ଏକ ଟୁକ୍କୀ ଝଞ୍ଜ ପିରାତେ
ଭରିଯା ଦିଯା ତାହା ବେତେ ଲାଗାଇଯା ତାହାକେ ପାନ କରିତେ ଦିଯା ବ-
ଲିଲ, ଥାଙ୍କ, ଏଲିଯା ତାହାକେ ନାମାଇଯା ଲାଇତେ ଆସିବେନ କି ନା,
ତାହା ଆମରା ଦେଖି. ପରେ ଯିଶ୍ଵ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟରେ ଚୌଥକାର କରିଯା ପୁଣ-
ତ୍ୟାଗ କରିଲେନ. ତଥାର ମନ୍ଦିରେର ପରଦା ଉପରହିତେ ନାମୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାଟିଯା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ଖାନ ହିଲ. ଏବଂ ମେ ଶତମନାରପତି ଯେ ତାହାର
ମୟୁଖେ ଦାଢ଼ାଇଯା ଥାକିଲ, ତାହାର ଏମନ ଚୌଥକାର କରିଯା ପୁଣତ୍ୟାଗ
କରା ଦେଖିଯା ମେ କହିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ସତ୍ୟାଇ ବଟେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟରେ
ପୁନ୍ର ଛିଲେନ.

ପେସାଖ୍ ପର୍ବେର ପୂର୍ବ ବୁଧବାର.

ପତ୍ର. ଏବୁ. ପର୍ବ୍ ୧, ପଦ. ୧୬.

ଯେଥାମେ ନିୟମପତ୍ର ହିର ହୁଯ, ମେଥାନେ ନିୟମକର୍ତ୍ତାର ମରଗାପେକ୍ଷା
ଅବଶ୍ୟ ହୁଯ. କେନନା ମୃତ୍ୟୁ ହିଲେଇ ନିୟମପତ୍ରର ସାଧ୍ୟ ହୁଯ; ନ ତୁବା
ନିୟମକର୍ତ୍ତା ଜୀଯନ୍ତ ଥାକିତେ ତାହାର କିଛୁଇ ସାଧ୍ୟ ନାଇ. ଇହାର କାରଣ
ରକ୍ତ ସ୍ଫାଇରେକେ ପୁହର ନିୟମ ଓ ହିର କରା ଗେଲ ନା. କେନନା ଯଥିନ

ବ୍ରୋଲ୍ ସ୍ୟାବସ୍ଥାନୁକ୍ରମେ ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା ଲୋକେରଦିଗକେ କହିଯା ଉନ୍ନାଇଲେନ, ତଥବ ତିବି ଜଳ ଓ ବିଦ୍ୱାରବର୍ଷେର ଲୋମ ଓ ଏମୋହ ଗାଛେର ଶଙ୍ଖେ ଝାଁଚୁ-
ରେଣ ଓ ଛାଗେର ରୁକ୍ତ ଲାଇୟା ପୁନ୍ତକେର ଉପର ଓ ଲୋକ ସକଳେର ଉପର
ଛିଟାଇୟା କହିଲେନ, ଏହି ମେ ନିଯମେର ରୁକ୍ତ ଯେ ଈଶ୍ଵର ତୋମାରଦେର
କାରଣ ନିଯମପଣ କରିଯାଛେନ; ଏବଂ ତାମୁର ଉପର ଓ ମେବାର ଯାବତୀୟ
ପଦ୍ମର ଉପରଓ ତିବି ରୁକ୍ତ ଛିଟାଇୟା ଦିଲେନ. ଏବଂ ସ୍ୟାବସ୍ଥାନୁକ୍ରମେ
ପ୍ରାମ୍ଲ ସକଳ ବନ୍ତ ରକ୍ତତେ ପରିଷ୍କୃତ ହୟ, ଆର ରୁକ୍ତ ପାତ ସତିରେକ
ପାପ ଛନ୍ଦା ହୟ ନା. ଅତ୍ୟବ ସର୍ବତ୍ର ବନ୍ତର ନିର୍ମଳ ସକଳ ଏହି ୨ ଦୁ-
ବେଳେ ପରିଷ୍କୃତ ହୁନେର ଆବଶ୍ୟକ ଛିଲ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୟଂ ସର୍ବତ୍ର ବନ୍ତ
ତାହାହିତେ ଉତ୍ତମ ସଲିର ଦ୍ୱାରା. କେବନା ହଟେ ନିର୍ମିତ ପୁଣ୍ୟ ହାନେ,
ଯେ ପୁକୃତ ପୁଣ୍ୟ ହାନେର ଉପମା, ତାହାର ମଧ୍ୟେ ଶୁଣ୍ଡ ପୁବେଶ କରେନ ନା,
କିନ୍ତୁ ସ୍ୟଂ ସର୍ବତ୍ରେ ଏହିତେ ପୁରିଷ୍ଟ ହେଲେନ, ଯେନ ସନ୍ତୁତି ତିନି ଆମାରଦେର
କାରଣ ଈଶ୍ଵରେର ଦାଙ୍କାତେ ଦର୍ଶନ ଦିଯା ଥାକେନ. କିନ୍ତୁ ଯେ ତିନି ଆପରା-
କେ ବାର୍ଷି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେନ, ଯେମତ ମହା ଯାଜକ ଅମ୍ବେର ରୁକ୍ତ ଲାଇୟା
ପୁଣ୍ୟ ହାନେର ମଧ୍ୟେ ସଂସରେ ପୁବେଶ କରେ, ତାହା ନଯ; (କେବନା ଯଦି
ଏମତ ହୟ, ତବେ ଜଗତେର ଆରମ୍ଭାବଧି ତାହାର ଅନେକ ବାର ସଥ ହୁଏ-
ନେଇ ଆବଶ୍ୟକ ହିତ;) କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୁତି ଜଗତେର ଶେଷାବସ୍ଥାଯ ତିନି
ଆପନାକେ ସଲି ଦିଲେ ପାପ ନାଶ କରିତେ ଏକୌବାରେ ପୁକାଶିତ ହେଲୁଛେ.
ଆର ଯେମତ ମନୁଷ୍ୟେରଦେଇ ଏକବାର ମରଣ ଓ ତଦନନ୍ତରେ ବିଚାର
ହୁଏ ନିଯମିତ ହେଲୁଛେ, ନେଇ ମତ ଶୁଣ୍ଡ ଅମେକେର ପାପ ସହନାର୍ଥ
ଏକୌବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହେଲୁଛା ଆପନ ଆଗମନାପେକ୍ଷି ଲୋକେର ନିକଟ ପାପ
ରହିତ ପରିଆଣାର୍ଥେ ଦର୍ଶନ ଦିବେନ.

ମହାଶୟଦାଚାର. ଲୁକ. ପର୍ବ ୨୧, ପାଇ ୧.

ତଥାର ଅଖମୀରି ଝଟୀର ପର୍ବ ସାହା ପେସାଖୁ କରିଯା ବଲେ, ତାହାଙ୍କ ମରିକଟ ହିତେ ଲାଗିଲ. ଏବଂ ପୁରୁଷ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକେରା ତାହାକେ କି ରମେ ବଥ କରିତେ ପାରେ, ଇହା ତାହାରା ଅନୁମନ୍ତାନ କରିତେ ଲାଗିଲ. କେବଳ ତାହାରା ଲୋକେରଦେର ଭୟ କରିଲ. ତଥାନ ଶୁଣିଓଟା ଉପନାମେତେ ଧ୍ୟାତ ଯିଛନ୍ତା, ଯେ ଦ୍ୱାଦୃଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଗଣିତ ଛିଲ, ତାହାର ଅନ୍ତରେ ଶୁରୁତାର ପୁରେଶ କରିଲ. ପରେ ସେ ଚଲିଯା ଗିଯା ପୁରୁଷ ଯାଜକ ଓ ମେନାପତିର ଦେଇ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତ କରିଯା ବିବେଚନା କରିଲ, ଯେ ସେ ଆପଣି ତାହାକେ ତାହାରଦେର ବଶେ କି ରମେ ସମର୍ପଣ କରିତେ ପାରେ. ଇହାତେ ତାହାରା ଆନନ୍ଦିତ ହିଁଯା ତାହାକେ ଟାକା ଦିତେ ପଥ କରିଲ. ଏବଂ ସେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଯା ତାହାକେ ଲୋକାରଣ୍ୟର ଅଗୋଚରେ ତାହାରଦେର ହାତେ ସମର୍ପଣ କରିତେ ସଂଘୋଗେର ଚେଟୀ କରିଲ. ତଥାନ ଅଖମୀରି ଝଟୀର ଦିବସ ଆଇଲ ଯଥାନ ପେସାଖୁକେ ମାରିତେ ହୁଏ. ଏବଂ ତିନି ପିତର ଓ ଯୋହକଙ୍କ କେ ଇହା କହିଯା ପାଠାଇଲେନ, ଯେ ଯାଓ, ଆମାରଦେର ଖାଓନେର ଜନ୍ୟ ପେସାଖେର ଆଯୋଜନ କର ଗିଯା. ଏବଂ ତାହାର ବଲିଲ, ଯେ ଆମରା କୋଷାୟ ଆଯୋଜନ କରିବ, ତୋମାର କି ଇଚ୍ଛା ? ତଥାନ ତିନି ତାହାର ଦିଗକେ କହିଲେନ, ଦେଖ, ନଗରେ ପୌଛିବା ମାତ୍ର ତୋମରା କଲେ କଳିବା ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସହିତ ସାଙ୍କାଳ ପାଇବା; ଯେ ହରେତେ ମେଇ ଜନ ପୁରେଶ କରିବେ, ମେଥାନେ ତୋମରା ତାହାର ପଞ୍ଚାଳ ଯାଓ. ପରେ ସେ ଯରେର କର୍ତ୍ତାକେ ବଲିବା, ଯେ ପ୍ରତି ତୋମାକେ କହିତେବୁ, ଆମି ସେଥାକେ ଆପଣ ଶିଷ୍ୟଗଣେର ସହିତ ପେସାଖୁ ଥାଇବ, ମେଇ ତୋଜବଶାଳା କୋଷାୟ ? ତଥାନ ସେ ତୋମାର ଦିଗକେ ସମାଜେ ଉପରିଷ୍ଟ ଏକଟା ବଡ଼ ଦାଲୀର ଦେଖାଇଯା ଦିବେ; ମେଥାନେ ପୁରୁଷ କରିବା. ଏବଂ ତିନି ଯେତ ତାହାର ଇଯା ଦିବେ;

दिग्के कहियाछिलेन, 'ताहारा याइया लैइ उत्तै गाइल, एवं
ताहारा पेसाख् पुळत करिल. परे समरु उपहित हईले तिनि
हावण श्रेष्ठितरमेर नहित बसिलेन, एवं ताहारदिग्के कहिलेन,
आमार दुःख भुजिनेर पूर्व तोमारमेर नके ए पेसाख् थाइते
आमार अन्युक्त आकाषा हईयाछिल. केमना आमि तोमारदिग्के
कहि, उद्दर्धि ताहा दैखरेर राज्यते पूर्ण मा हय, उद्दर्धि आमि
आरु थाइब मा. परे तिनि बाटीचा लहिया नुव करिया कहिलेन,
एই नुव एवं आपमारमेर मध्ये बट्टन कय. केमना आमि
तोमारदिग्के कहि, ये दैखरेर राज्य याहु ना आइसे, ताहु
आमि दुःखार कलोडब इस आर पान करिब मा. परे तिनि बाटी
लहिलेन, एवं नुव करिया डाकिलेन, एवं ताहारदिग्के दिया
कहिलेन, एই आमार शहीर ये तोमारमेर कारण समर्पित हईं
आचे; इहा आमार आरगार्दे करिओ. उत्त तोजनेर परे बाटीও
लहिया तिनि कहिलेन, आमार रुक्त ये तोमारमेर कारण गात
हईयाचे, ताहाते एই बाटी नूतन नियम आचे किस्त, देख, ये
आमारके परेर वष्णे समर्पण करिबेव, ताहार हात आमार संदेश
प्रेजेव उपर आचे. एवं येमत निऱपित हईयाछिल, सेइ मठ
मनुष्य पूर्व याइतेचे सत्याइ; किस्त सेइ मनुष्यार सहाप हईबे
याहार धारा तिनि परेर वष्णे समर्पित हम. उथर ताहारा परु-
ज्ञर तत्त्व करिते लागिल, ये ताहारमेर मध्ये केटा एमद कर्म
करिबेव. एवं ताहारमेर मध्ये बादानुवाद इल, ये ताहार-
मेर कोन् जन बडतर गण याइवे. इहाते तिनि ताहार-
दिग्के कहिलेन, डिवदेशिरमेर राजगण ताहारमेर उपर रुक्त

କରେ, ଏବଂ ସେ ଲକ୍ଷଣ ତାହାରଦେର ଉପର ପାରନ କରେ, ତାହାରଦିଗକେ ଉପକାରୀ କରିଯା ବଲେ, କିନ୍ତୁ ତୋମରା ଏମତିବ୍ୟା ଛଇରା; କିନ୍ତୁ ତୋମାରୁଙ୍ଗ ମେର ମଧ୍ୟେ ସେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତର ହୟ, ସେ ଯେମତ କମିଟେର ମୃଦୁ ହୁଏକ, ଏବଂ ପୁରୁଷ ଯେ, ସେ ସେବାତିର ଭୂମ୍ୟ ଥାକୁଳ. କେବଳ ସେ ଜୀବ ତୋଜରେ ବଦେ, କିମ୍ବା ଯେତୋ ଦେବା କରେ, ଇହାର କୋନ୍‌ଟା କରତର ହର? ମେଇତେ ନା କି ଯେ ତୋଜରେ ସମିତିହେ? କିନ୍ତୁ ଆମି ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟେ ଲେବାତିର ମତ ଆଛି, ତୋମରା ମେଇ ଲୋକ ଯେ ଆମାର ପ୍ରୋକ୍ଷାର ମଧ୍ୟେ ଆମାର ସଙ୍ଗେ ଥାକିଯାଉ. ଏବଂ ଯେମତ ଆମାର ପିତା ଆମାର କାରୁଳ ଏକ ରାଜ୍ୟ ନିରଗ କରିଯା ହିର କରିଯାଇଛେ, ମେଇମତ ଆମି ତୋମାରଦେର ଜନ୍ୟ ଓ ହିର କରି; ତାହାତେ ତୋମରା ଆମାର ମେଜେ ଆମାର ରାଜ୍ୟ ସେବ ତୋଜନ ପାନ କର, ଏବଂ ସିଂହାସନେ ବନ୍ଦିଯା ଯିଶ୍ଵରାୟଲେର ହାଦ୍ସେ ଗୋଟିରଦିଗକେ ବିଚାର କର. ପରେ ପୁନ୍ତ କହିଲେନ, ହେ ଶୌମନ୍, ମେଥ, ଶୂତାନ ତୋମାରଦିଗକେ ଗୋମେର ମତ ଚାଲିତେ ଚାହିୟାଛେ, କିନ୍ତୁ ଆମି ତୋମାର କାରୁଳ ପୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ କରିଯାଛି ସେ ତୋମାର ବିଶ୍ଵାସେର ହାନି ନା ହୟ; ଏବଂ ତୁ ମୁଁ ଆପନି ଫିଲିଲେ ପରେ ତୋମାର ଭୂତାର ହିଗକେ ଦୃଢ଼ କରିଓ. ତଥା ସେ କହିଲ, ହେ ପୁନ୍ଡୋ, ଆମି ତୋମାର ସହିତ କାରାଗାରେତେ ଏବଂ ମରଣେତେ ଉଭୟେ ଯାଇତେ ପୁନ୍ତ ଆଛି. ତିନି କହିଲେନ, ହେ ପିତର, ଆମି ତୋମାକେ କହି, ଯେ ଆଜି ତୁ ମୁଁ ତିନବାର ଆମାକେ ଆପନାର ଜୀବତ ହୁଏଯା ଅବୀକାର ନା କରିଲେ କୁନ୍ତୁ ତାକିବେ ନା. ପରେ ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମି ହଥର ତୋମାରଦିଗକେ ତୋଡ଼ା ଓ ମୋଟ ଓ ଜୁତା ବର୍ଜିତ ପାଠାଇଲାମ, ତଥା କି ତୋମାରଦେର କିଛୁ ଅଭାବ ଛିଲ? ତାହାରା କହିଲ, କିଛୁ ନା. ତଥା ତିନି ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣୁତି ଯାହାର ହାନେ ତୋହା

আছে, সে তাহা সংক্ষ, এবং মোটও সংক্ষ; আর যাহার টাই
কলওয়ারসাই, সে আপন বন্ধু বেচিয়া একটা কিমিয়া সংক্ষ. কেব-
লা আমি তোমারদিগকে কহি, এই যে লিপি আছে, তিনি অপরা-
ধিদের মধ্যে গণ গিয়াছেন, তাহাও আমাতে পূর্ণ হইতে হইল;
কেবলা আমার বিষয়ক কর্মের শেষ হইতেছে. তখন তাহারা
কহিল, হে পুচু! এই মেখ দৃই তলওয়ার আছে; এবং তিনি
তাহারদিগকে কহিলেন, এই পুচুর. পরে তিনি বাহির হইলেন,
ও আপন পূর্ব ধারাক্ষে জৈতুন পর্যতে গেলেন, ও তাহার শিষ্যগণ
তাহার পাছে ২ চলিল. এবং সে হাবে উপস্থিত হইলে পর তিনি
তাহারদিগকে কহিলেন, পুর্খনা কর, যেন পরীক্ষার মধ্যে তোমরা
পুরিষ্ঠ না হও. পরে তাহারদিগকে হইতে ডেনা ফেলার পরিমাণে
কানাকুর হইয়া তিনি ইঁটু পাটিয়া পুর্খনা করিয়া কহিলেন, হে পিতঃঃ,
যদি তোমার ইচ্ছা হয়, তবে এই বাটী আমার নিকটহইতে উঠাইয়া
লও; তবাপি আমার ইচ্ছা নয়, কিন্তু তোমার ইচ্ছা পূর্ণহউক.
তখন তাহার হাবে বর্গহইতে এক সূত মেখা দিয়া তাহাকে দৃঢ় করি-
তে লাগিলেন. এবং বড় মনস্তাপিত হইয়া তিনি আর একান্ত
পুর্খনা করিলেন, এবং তাহার ঘাম বড় ২ রক্তের ফেটা টপ ২
করিয়া ভূমিতে পড়িলে যাদৃশ হয় তাদৃশ ছিল. পরে তিনি পুর্খনা-
হইতে উঠিয়া আপন শিষ্যেরদের নিকটে আসিয়া তাহারদিগকে
শোকেতে নির্দিষ্ট গাইলেন. তখন তিনি তাহারদিগকে কহিলেন,
নিম্না কেন করহ? উচিয়া পুর্খনা কর, যেন পরীক্ষায় না পড়. পরে
ইহা কহিতে, মেখ, এক লোকারণ্য এবং রিহদা নামে হাদশের
এক জন তাহারদের অগ্নে চলিয়া যিষ্ঠকে চুম্বন করিতে তাহার

ନିକଟେ ଆଇଲ, କିନ୍ତୁ ଯିତେ ତାହାକେ କହିଲେବ, ହେ ଯିହମା, ଅଜ୍ଞାନାକ୍ଷି ଚୂସନ ଦିଯା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙେ ପରେର ସଂଶୋଧନ କରିତେହ? ଏବଂ ପଞ୍ଚାଥ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୀରେ, ତାହା ଯଥନ ତାହାର ସମିଭ୍ୟାରିଯା ଦେଖିଲ, ତାହାରୀ କହିଲ, ହେ ପୁତ୍ରୋ, ଆମରା ତଳାଓୟାର ମାରିବ? ପରେ ତାହାରମେଳେ ଏକ ଜନ ପୁଧାନ ଯାଜକେର ଭୂତ୍ୟକେ ଥା ମାରିଯା ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣକାଟି-ଯା ଫେଲିଲ. ତଥନ ଯିଶ୍ଵ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲେବ, ଏଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋମରା ସହିଷ୍ଣୁତା କର; ପରେ ତାହାର କର୍ଣ୍ଣକର୍ମ କରିଯା ତାହାକେ ଭାଲ କରିଲେବ. ତଥନ ଯେ ପୁଧାନ ଯାଜକ ଓ ମଦ୍ଦିରର ସେନାପତି ଓ ପ୍ରାଚୀର ଲୋକ ଯିଶ୍ଵର ନିକଟେ ଆସିଯାଛିଲ, ଯିଶ୍ଵ ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେବ, କି ତୋମରା ତଳାଓୟାର ଓ ଲାଠୀ ଲଇଯା ଚୋରେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାଦୃଶ ତାଦୃଶ ହିଁଯା ବାହିର ଆସିଯାଇ. ଯଥନ ଆମି ପୁତ୍ରାହ ତୋମାରମେଳେ ମଜ୍ଜେ ମଦ୍ଦିରେ ଛିଲାମ, ତଥନ ଆମାର ପୁତ୍ର ତୋମରା ହାତ ବିନ୍ଦାର କରିଲା ନା, କିନ୍ତୁ ଏହି ତୋମାରମେଳେ ଝଣ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରେର ପୁରୁଳତା. ତଥନ ମେ ତାହାକେ ଧରିଯା ଆକର୍ଷଣ କରିଯା ଯହା ଯାଜକେର ସରେ ଆନିଲ, ଏବଂ ପିତର ଦୂରେ ଥାକିଯା ପାଛେ ଚଲିଲ. ପରେ ତାହାରୀ ଦାଳାନେର ମଧ୍ୟଥାମେ ଅଧି ଜ୍ୱାଲିଯା ଏକତ୍ର ସମିଲେ ପରେ, ପିତର ତାହାରମେଳେ ମଧ୍ୟେ ସମିଲ. କିନ୍ତୁ ମେ ଅଧିଯ ନିକଟେ ସମିଯା ଥାକିତେ ଏ ଏକ ନକରୀ ତାହାକେ ଦେଖିଯା ତାହାର ପୁତ୍ର ଏକାତ୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କରିଯା କହିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ତାହାର ମଜ୍ଜେ ଛିଲ. ଏବଂ ମେ ତାହାକେ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରିଯା କହିଲ, ହେ ମାଇଯେ ଆମି ତାହାକେ ଜାବି ନା. ଆରଧାର କିଛୁ ଝଣ ପରେ ଅନ୍ୟଟା ତାହାକେ ଦେଖିଯା କହିଲ, ତୁମିଓ ତାହାରମେଳେ ମଧ୍ୟେ ଆଛ; ପିତର କହିଲ, ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଆମି ମେ ନହି. ତାହାର ପରେ ଥାଣ୍ଡି ଏକ ଅନ୍ତରେ ଆର ଏକ ଜନ ନିଶ୍ଚଯ କରିଯା ସମିଲ, ଯେ ସତ୍ୟାଇ ଏହି ଓ ତାହାର ମଜ୍ଜେ ଛିଲ; ଫେନମା

সে গালিগি স্নেক আছে। তখন পিতৃর বক্সিল, হে মনুষ্য, তুমি
কি কহিতেছ, তাহা আমি জানি না। শুধুগাঁথ তাহার এই মত
উক্তি হইতেই কুকুর ডাকিল। তখন পুতুল ফিরিয়া পিতৃরের পুতি
পৃষ্ঠি করিলেন, এবং পুতুর বাণী পিতৃরের ঘরণে পড়িল, যে তিনি
তাহাকে কহিয়াছিলেন, কুকুর তাকনের পূর্বে তুমি তিনবার আমাকে
অসৌকার করিবা। তখন পিতৃর বাহিরে গিয়া অত্যন্ত ক্ষমন করিতে
লাগিল। পরে হে মনুষ্যের! যিষ্ঠকে ধরিয়া রাখিল, সে তাঁহাকে
তিরকার করিল ও মারিল। পরে তাঁহার চক্ষু বন্ধ করিয়া তাঁহার
গালে চু মারিল, এবং তাঁহাকে জিজ্ঞাসা করিয়া কহিল, তবিষ্য-
বাণী বল যে কে তোমাকে মারিল? এবং তাহারা আরু অনেক
অপরিদ্বা কথা তাঁহার পুতি কহিল। পরে দিন হইবা মাত্র লোকের
পুটীনেয়া ও পুরুষ যাজক ও অধ্যাপকগণ একত্র আসিয়া তাঁহাকে
তাহারদের সভাতে লইয়া গিয়া কহিল, তুমি নাকি শুন্দি বট?
আমারদিগকে বল। তখন তিনি তাহারদিগকে কহিলেন, যদি আমি
তোমারদিগকে বলি, তবু তোমরা বিশ্বাস করিবান। আর আমিও
যদি জিজ্ঞাসা করি, তোমরা আমাকে উত্তর দিবা না, এবং ছাড়িয়া ও
দিবা না। ইহার পরে মনুষ্য পুতুল ইষ্ঠরের মহিমাত দক্ষিণে বসিয়া
থাকিবে। তখন সে সকলে কহিল, তবে না কি তুমি ইষ্ঠরের
পুতু? এবং তিনি তাহারদিগকে কহিলেন, তোমরা কহিলা যে
আমি আছি। তখন তাহারা বলিল, আমারদের আর সাক্ষিতে পুরো-
জন কি? আমরা তো তাহার আপন মধ্যেতে ঝিরিয়াছি।

ଶେଷାଖ ପାର୍ବତୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନାକ୍ରିଯାର.

ପାତ୍ର ୧ ହରିଜ୍ଞୀ, ପର୍ବ୍ର ୧୧, ପାଦ ୧୭.

ଇହା ବଲିଯା ଆମି ତୋମାରଦେର ପୁତ୍ରଙ୍କ କରିବା ଯେ ତୋମରା ତାଙ୍କ ହୃଦୟର କାରଣ ଏକତ୍ର ହିଇତେ, ଇହା ମହେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ମନ୍ଦ ହୃଦୟର ନିମିତ୍ତେ. କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ତୋମରା ମଣିଲୀତେ ଏକତ୍ର ହିଲେ ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟ ଡିଗ୍ରିଦେବ ହିଇତେଛେ, ଇହା ଆମି ଉନିଯାଛି, ଏବଂ ଆମି ତାହା କାତେକ ୨ ପୁତ୍ରୟ କରି. କେବଳ ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟ ପାର୍ବତୀଙ୍କ ହୃଦୟର ପୁରୋଜ୍ଞ ଆଛେ, ତାହାତେ ଯେମେ ସୁଧାରାର ଲୋକେରା ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟ ପୁକାଶିତ ହୟ. ଅତ୍ୟବ ତୋମରା ସଥନ ଏକ ହାତେ ଆସିଯା ଏକତ୍ର ହୃଦୟ, ତଥନ ମେ ପୁରୁଷ ରାତ୍ରି ତୋଜ୍ୟ ଧାତୁନରେ ଜମେ ମୟ; କେବଳ ଭକ୍ତିରେ ସମୟେ ପୁତ୍ରଜନ ଆପର ବିଜ ଭକ୍ତ୍ୟ ଅନ୍ୟେର ପୂର୍ବେ ଲୟ, ତାହାତେ କେହ କୁଥିତ ଥାକେ, କେହ ଅତିଶ୍ୟ ପରିପର୍ଣ୍ଣ ହୟ. ତୋଜନ ପାନ କରିତେ କି ତୋମାରଦେର ଥର ନାହିଁ? ତୋମରା ନାକି ଇହରେର ମଣିଲୀକେ ଅବଜ୍ଞା କରିଯା ତମୁହିତ ଲୋକ ସକଳକେ ଲଜ୍ଜା ଦେଓ? ଆମି ତୋମାର ଦିଗକେ କି କହିବ? ଆମି କି ଇହାତେ ତୋମାରଦେର ପୁତ୍ରଙ୍କ କରିବ? ଆମି ପୁତ୍ରଙ୍କ କରିଯା କହିଲାମ, ତାହା ଆମି ପୁରୁଷିତେ ପାଇୟାଛିଲାମ, ମେ ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଯେ ରାତ୍ରିତେ ପରେର ବଶେ ସମପିତ ହିଲେନ, ମେହି ସମରେ ତିନି ଝଟି ଲାଇଲେନ, ଏବଂ ତୁବ କରିଯା ଭାଙ୍ଗିଲେନ, ଲାଗ, ଧାତୁ, ଏହି ଆମାର ଶ୍ରୀର ଯେ ତୋମାରଦେର କାରଣ ତ୍ୟ ହିୟାଛେ, ଇହା ଆମାର ଅରଣ୍ୟରେ କରିଓ. ତମନୁକ୍ରମେ ତୋଜନ କରିଲେ ପରେ ତିନି ବାଟୀ ଓ ଲାଇୟା କହିଲେନ, ଏହି ବାଟୀ ଆମାର ରଙ୍ଗକେତେ ନୂତନ ନିୟମ ଆଛେ; ଯେ ଇହାତେ ସତବାର ତୋମରା ପାନ କରିବା, ତତବାର ତାହା ଆମାର

ଆରଗାର୍ଥେ କରିଲେ. ଅତେବ ତୋମରା ହତହାର ଏହି କୁଟୀ ଧାଓ ଓ ଏହି ବାଟୀତେ ପିଲା, ତତହାର ତୋମରା ପୁତ୍ର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ମରଣ ପୁକାଶ କରିଲେଛ. ଏତମର୍ଥେ ଯେ କେହ ଅଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ପୁତ୍ର ଏହି କୁଟୀ ଧାରୁ କିଛି ଏହି ବାଟୀତେ ପିଲେ, ସେ ପୁତ୍ର ଶରୀର ଓ ରଜେର ଦୋଷୀ ହିଁବେ. ଅତିଥି ମନୁଷ୍ୟ ଆପନାର ବିଚାର କରୁଛ, ତାହାର ପର ସେଇ କୁଟୀତେ ଡୋଜନ କୁଳୁକ ଓ ସେଇ ବାଟୀତେ ପାନ କରୁଛ. କେନନ ଯେ ଅଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ଡୋଜନ ଓ ପାନ କରେ, ସେ ପୁତ୍ର ଶରୀରକେ ବିଶେଷ ଡାନ ନା କରିଯା ଆପନାର ବିଚାର ହୁଅ ନାର୍ଥେ ଡୋଜନ ପାନ କରେ. ଇହାର କାରଣ ତୋମାରଦେର ମଧ୍ୟେ ଅନେକ ଦୂର୍ବଳ ଓ ସ୍ୟାଖ୍ୟାନିତ ଆଛେ, ଏବଂ ଅନେକେର ନିଦ୍ରା ହିଁଯାଛେ. କେନନ ଯଦି ଆମରା ଆପନାରଦିଗଙ୍କେ ବିଚାର କରିବ, ତବେ ଆମରା ବିଚାରିତ ହିଁବ ନା; କିନ୍ତୁ ଯଥିନ ଆମରା ବିଚାରିତ ହିଁ, ତଥିନ ଆମରା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଶୌଭିଗ୍ନି ପାଇ ଯେବ ଜଗତେର ସହିତ ଆମାରଦେର ମଧ୍ୟେ ନିରପଥ ନା ହୁଯ. ଅତେବ, ହେ ଆମାର ଭୂତାରା, ଯଥିନ ତୋମରା ଡୋଜନ କରିଲେ ଏକବ୍ରାତ ଆଇସ, ତଥାନ ଏକ ଜନ ଅନ୍ୟରେ ଅପେକ୍ଷାତେ ଥାକିଛ. ଆର ଯଦି କେହ କୁଳୁକ ହୁଯ, ତବେ ସେ ଆପନାର ହୁଯେ ତଙ୍ଗଣ କରୁଛ, ଯେବ ତୋମରା ଆପନାରଦେର ବିଚାର ହୁଅର୍ଥେ ଏକବ୍ରାତ ନା ଆଇସ; ଏବଂ ଆର ୧ ମହିନ, ଯଥିନ ଆମି ଆସିବ, ତଥାନ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିଲା କରିଯା ଦିବ.

ମହିନସମାଚାର. ଲୁକ. ପର୍ବ ୨୩, ପଦ ୧.

ଗରେ ସଭା ମହିନ ଶୁଦ୍ଧା ଉଠିଯା ତାହାକେ ପୀଲାତେର ନିକଟେ ଲଈଯା ଗେଲ. ଏବଂ ତାହାର ଅପବାଦ କରିଯା ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ ଆମରା ଇହାକେ ଆପନାକେ ଶୁଦ୍ଧ ଏକ ରାଜୀ ବଲିଯା ଲୋକେରଦେର ବିପର୍ଯ୍ୟର କରିଲେ ଏବଂ କାଇସରକେ କର ଦିଲେ ନିମେଥ କରିଲେ ପୁରୁଷ ପାଇଲାମ. ତଥାନ ପୀଲାତ ତାହାକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଯା କହିଲେନ, ତୁମି ନାହିଁ

ଯିହମୀରଦେର ରାଜା । କିନ୍ତୁ କଥାଟିକ ଉତ୍ତର ଦିଲ୍ଲୀ କହିଲେନ, କୁମି
କହିତେଛ. ତଥାନ ପୀଲାତ ପୁଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକପୁତ୍ର କହିଲେନ, ଏହି
ମନୁଷ୍ୟ ଆମି କିଛୁ ଦୋଷ ପାଇନା. ଇହାତେ ତାହାରା ତତୋଧିକତେଜ୍ଜ୍ଞ
ବୀ ହଇଯା କହିଲ, ମେ ଗାଲିଲିହିଇତେ ଏହି ହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହମୀ ଦେଖ-
ବଧି ଶିକ୍ଷା କରାଇଯା ଲୋକେରଦେର ଗୋଲମାଳ ଲାଗାଇତେଛେ. ଯଥର
ପୀଲାତ ଗାଲିଲିଯ କଥା ଶୁଣିଲେନ, ତଥାନ ତିନି ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେନ,
ଯେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ନାକି ଗାଲିଲିଯ ଲୋକ ଆଛେ? ପରେ ତାହାକେ ହେଠୋର
ଦେଇ ଅଧିକାରୀର ଜାରିଯା ତିନି ତାହାକେ ହେଠୋଦେର ନିକଟେ ପାଠାଇ
ଲେନ ଯେ ଆପନି ସେଇଙ୍କଣେ ଯିରୋଶଲମେ ଛିଲେନ. ଏବଂ ଯିନ୍ତକେ ଦେଖିଯା
ହେଠୋଦେର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆହ୍ଲାଦ ହିଲ; କେବନା ତିନି ତାହାର ଅନେକ ବୃ-
ତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣାତେ ତାହାକେ ଦେଖିତେ ଚିରକାଳହିଇତେ ଇଚ୍ଛା କରିଯାଛିଲେନ,
ଏବଂ ତାହାର ଦ୍ୱାରା କୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିତେ ଓ ଆଶା କରିଲେନ. ତଥାନ
ତିନି ତାହାକେ ଅନେକ କଥା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେନ; କିନ୍ତୁ ତିନି ତାହାର
କିଛୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା. ଏବଂ ପୁଧାନ ଯାଜକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକଗଣ ଦ୍ୱାରା
ତାହାର ଏକାନ୍ତ ରୂପେ ଅପବାଦ କରିତେ ଲାଗିଲ. ପରେ ହେଠୋର
ଆପନ ଯୋଜାରଦେର ମଙ୍ଗେ ତାହାକେ ତିରକାର ଓ ପରିହାସ କରିତେ
ଲାଗିଲେନ, ଏବଂ ଏକଟା ରାଜବନ୍ଧୁ ପରିଷାନ କରାଇଯା ପୀଲାତେର ହାମେ
ପୁନର୍ଯ୍ୟ ପାଠାଇଯା ଦିଲେନ. ଏବଂ ସେଇ ଦିବମେ ପୀଲାତ ଓ ହେଠୋ-
ଦେର ଉତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ହିଲ; କେବନା ପୂର୍ବେ ତାହାରଦେର ମଧ୍ୟେ ବିପର୍କତା
ଛିଲ. ପରେ ପୀଲାତ ପୁଧାନ ଯାଜକେରଦିଗକେ ଓ ଅଧ୍ୟାକ୍ଷେରଦିଗକେ
ଓ ଲୋକେରଦିଗକେ ଡାକିଯା ଏକତ୍ର ଆମାଇଯା ତାହାରଦିଗକେ କହିଲେନ,
ତୋମରା ଏହି ମନୁଷ୍ୟକେ ଲୋକେରଦେର ବିପର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଲିଯା ଆମାର
ନିକଟେ ଆମିଯାଛ; କିନ୍ତୁ ମେଥ ଆମି ତୋମାରଦେର ସାଙ୍ଗାତେ ତାହାର

পরামর্শ করিয়া, যে সকল কার্য্যের কারণে তোমরা তাহার অপবাদ করিয়াছিলা, ইহার বিষয়ে এই মনুষ্যে আমি কিছু দোষ পাই না; আমি পাই না, হেরোদ ও পার না; কেবল আমি তোমারদিগকে তাহার বিকটে পাঠাইয়াছিলাম; কিন্তু দেখ তাহার মরণোপযুক্ত কোন জিয়া তাহার গেল না। অতএব আমি তাহাকে শাস্তি করিয়া ছাড়িয়া দিব। কেবল সেই পর্ব সময়ে তাহারদের স্থানে ইহার এক জনের মৃত্যু করা আবশ্যিক ছিল। তখন তাহারা সকলেই এককালীন চেঁচাইয়া বলিল, ইহাকে দূর কর, আমারদের স্থানে বরাবরাকে মৃত্যু করিয়া ছাড়িয়া দেন। সে ব্যক্তি নগরে গোলমাল করার বিষয়ে এবং বধ বিষয়ে কয়েদে ছিল। অতএব পীলাত যিশুকে মৃত্যু করিতে ইচ্ছা করিয়া তাহারদিগকে পুনরীয় কথা কহিতে লাগিলেন। কিন্তু তাহারা চৌৎকার করিয়া কহিল, তাহাকে ক্রুশ দেওয়া যাউক, ক্রুশ দেওয়া যাউক। পরে তিনি ভূতীয়বার তাহারদিগকে কহিলেন, যে কি কারণ? সে কোন মন্দ করিয়াছে? আমি তাহাতে কিছু মরিবার হেতু পাই না। অতএব তাহাকে শাস্তি করিয়া ছাড়িয়া দিব। কিন্তু তাহারা উচ্চেস্থে তাহার ক্রুশ হওনের যাচ্ছা করিতে একান্ত থাকিল, এবং তাহারদের ও পুধার যাজকেরদের কলরব জিতিল। তখন পীলাত আদেশ করিলেন, যে তাহারদের যাচ্ছানুসারে করা যাইবে। পরে সেই ব্যক্তি যে গোলমাল ও বধ নিমিত্তে কয়েদে ছিল, যাহাকে তাহারা চাহিয়াছিল, তাহাকে তিনি তাহারদের স্থানে মৃত্যু করিয়া ছাড়িয়া দিলেন; কিন্তু যিশুকে তাহারদের অভিমতে সমর্পণ করিলেন। পরে তাহাকে সইয়া যাইতে ২ শৌমোন নামে এক জন কিরণি গৈগণ্য-হইতে আসিতেছিল, তাহাকে তাহারা বেগার ধরিয়া যিশুর পশ্চাত্ত ব-

ହିବାର କାରଣ ତାହାର ଉପର ଜ୍ଞାନ ଧରିଯା ଦିଲ. ଏବଂ ମହା ଲୋକାରଥ୍ୟ ଓ
ଅନେକ ବ୍ରୌଗଣ ତାହାର ପାଛେ ୨ ଚଲିଲ, ଏବଂ ସେଇ ବ୍ରୌଗଣ ତାହାର କାରଣ
କ୍ରମ ଓ ବିଲାପ ଓ କରିଲ. କିନ୍ତୁ ଯିନ୍ତୁ ତାହାରଦେର ପୁତ୍ର କିରିଯା କହି
ତେ ଲାଗିଲେନ, ହେ ଗୋ ଯିରୋଶଲମେର କର୍ମାରା, ଆମାର ନିମିତ୍ତେ
ତୋମରା କାନ୍ଦିଓନା; କିନ୍ତୁ ଆପନାରଦେର କାରଣ ଓ ଆପନ ୨ ଛାଓହାଲେର-
ଦେର କାରଣ ରୋଦନ କରିଓ. କେବଳ ମେଖ ଏମନ ଦିବସ ଆସିତେହେ ଯେ
ତାହାତେ ତାହାରା ବଲିବେ, ଥମ୍ ବନ୍ଧ୍ୟ ମକଳ, ଏବଂ ଯାହାରା ଗୁରୁବତ୍ତି
କଥନ ହୟ ନାହିଁ ଓ ଯାହାରା ମୁନ ପାନ କଥନ କରାଯ ନାହିଁ. ତଥାର ତାହାରା
ପର୍ବତ ମକଳକେ ବଲିତେ ଲାଗିବେ, ଯେ ଆମାରଦେର ଉପର ପଡ଼, ଏବଂ
ଗିରିରେ, ଆମାରଦିଗକେ ଢାକିଯା ଲାଗେ. କେବଳ ଯଦି ତାଜା ବୃକ୍ଷତେ
ଏମନ କର୍ମ କରେ, ତବେ ଶୁଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ କି କରା ଯାଇବେ? ଏବଂ ଆର ଦୁଇ ଜନ
ଅପରାଧିକେ ହତ୍ୟା କରିବାର କାରଣ ତାହାର ମଙ୍ଗେ ଲାଇୟା ଯାଇତେଛିଲ.
ପରେ ଯେ ହାନ ମାଧ୍ୟାଗୁଲୀ ବଲା ଯାଯ, ସେ ହାନେ ପୌଛିଯା ତାହାରା ଏକ
ଜନକେ ମକଳ ପାର୍ଶ୍ଵ, ଅନ୍ୟ ଜନକେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ କରିଯା ସେଇ ଅପରାଧିର-
ଦେର ମହିତ ତାହାକେ ମେଖାନେ ଜ୍ଞାନ ଦିଲ. ତଥାନ ଯିନ୍ତୁ କହିଲେନ, ହେ
ପିତଃ, ତାହାରଦିଗକେ କ୍ଷମା କର; କେବଳ ତାହାରା କି କରିତେଛେ,
ତାହା ତାହାରା ଜାନେ ନା. ପରେ ତାହାରା ଗୁଲିଦ୍ୱାଟ କରିଯା ତାହାର ବଜ୍ର
ଭାଗ ୧ କରିଲ. ଏବଂ ଲୋକ ମକଳ ଦୃଢ଼ କରିତେ ଦାଁଡ଼ାଇୟା ଥାକିଲ.
ଏବଂ ତାହାରଦେର ମଙ୍ଗେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପରିହାସ କରିଯା କହିତେ ଲାଗିଲ,
ସେ ଅନ୍ୟରଦେର ରକ୍ଷା କରିଲ; ଯଦି ସେ ଖୁଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରାରେ ଘନୋବୀଜ ହୟ,
ତବେ ଆପନାର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି. ଏବଂ ମେନାଗଣ ଓ ତାହାର ନିକଟେ ଆସି
ଯା ତାହାର ମୟୁଥେ ମିର୍କା ରାଖିଯା ତାହାକେ ଟାଟା କରିତେ ଲାଗିଲ, ଯେ
ତୁଇ ଯଦି ଯିହଦୀରଦେର ରାଜା ହେଲି, ତବେ ଆପନାର ରକ୍ଷା କରିଲ. ଏବଂ

ତାହାର ଉପରେ ଯୁମାନୀ ଓ ଗମୀ ଓ ଏବୁ ଅଜ୍ଞରେ ଏକ ପଦବୀ ପାତୌ ଲେଖା
ଗେଲ, ଯେ ଏଇ ଯିନ୍ଦୀରଦେର ଯାଜା, ପରେ ଐ ଅପରାଧିରୀ ଯେଟାଙ୍ଗ
ଗିଯାଇଛେ ତାହାରଦେର ଏକ ଜନ ତାହାକେ ତିରକାର କରିଯା କହିଲ, ଯଦି
ଶୁଣ୍ଟି ହିସ, ତବେ ଆପନାର ସହିତ ଆମାରଦେର ରଙ୍ଗା କରିମ. କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟଟା ଉତ୍ସର ଦିଯା ତାହାକେ ଧ୍ୟକାଇଯା କହିଲ, ଈଥରେର ପୁତି କି
ତୋର ଡର ମାଇ? ତୁଇ ତୋ ଏକି ଦଣ୍ଡେତେ ଆଛିସ. ଏବଂ ଆମରା
ତାହାର ଉପରୁକ୍ତ ପାତ୍ର ବଢ଼ି; କେମନା ଆମରା ଆପନାରଦେର କ୍ରିୟାର ସମୋ-
ଚିତ କଳ ପାଇତେଛି, କିନ୍ତୁ ଏଇ ମନୁଷ୍ୟ କିଛୁ ଅପରାଧ କରେ ନାଇ.
ପରେ ମେ ଯିନ୍ତକେ କହିଲ, ହେ ପୁଭୋ, ତୁମି ଆପନ ଯାଜ୍ୟେତେ ଆଇଲେ
ପରେ ଆମାକେ ମନେ କରିଓ. ତଥାନ ଯିନ୍ତ ତାହାକେ କହିଲେନ, ମତ୍ୟଇ
ଆମି ତୋମାକେ କହି, ଆଜି ତୁମି ଆମାର ମଙ୍ଗେ ଫାରଦୀଶେ ହେବା.
ପରେ ତୁଇ ପୁହର ଦେଲା ହେଲେ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରାବୃତ ହେଲ ତିମ
ପୁହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିଇ. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକୃତ ହେଲ, ଓ ମନ୍ଦିରେର ପରଦା ମଧ୍ୟ-
ଖାରେ ଫାଟିଯା ଗେଲ. ପରେ ଯିନ୍ତ ଉଚ୍ଚେଶ୍ଵରେ ଚୀଂକାର କରିଯା କହି-
ଲେନ, ହେ ପିତା, ଆମି ଆପନ ଜୀବାଜ୍ଞା ତୋମାର ହଞ୍ଚେ ସମର୍ପଣ କରି;
ଇହା କହିଯା ତିନି ପୁଣ ତ୍ୟାଗ କରିଲେନ. ଏବଂ ଶତମନାର ପତି
ଯଥନ ଦେଖିଲ, କିମ୍ବା ହେଇଯାଇଛେ, ତଥାନ ମେ ଈଥରେର ପୁଣ୍ସା କରିଯା
କହିଲ, ଏଇ ପ୍ରାକୃତାର୍ଥିକ ମନୁଷ୍ୟ ଛିଲ ନିତାନ୍ତିଇ. ଏବଂ ଯେ ସକଳ
ଲୋକ ମେଇ ଦର୍ଶନେ ଆସିଯାଇଲି, ମେ କର୍ମ ସକଳ ଦେଖିଯା ତାହାରା
ଆପନ ବୁକେ ସା ଦିଯା ଫିରିଯା ଗେଲ. ଏବଂ ତାହାର ଜାତିରା ଓ ଯେ
ତ୍ରୀଲୋକ ଗାଲିଲିହିଇତେ ତାହାର ପଞ୍ଚାତେ ଆସିଯାଇଲି, ମେ ସକଳ ଦୂରେ
ଦାଢ଼ାଇଯା ଏ ସକଳ କର୍ମ ଦେଖିତେ ଥାକିଲ.

ଶୁଣ୍ଡେର ମରଣେର ଅରଗାର୍ ଦିବସ.

ପ୍ରାର୍ଥନା।

ହେ ସର୍ବକଳିମାନ୍ ଈଶ୍ୱର, ଆମରା ତୋମାକେ କାକୁତି ବିନତି କରିତେଛି, ଯେ ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ଯିଷ୍ଟ ଶୁଣ୍ଡ ଯାହାରଦେର ହିତାର୍ଥେ ବିଷ୍ଵାସଦାତଙ୍କେର ମନ୍ଦ-ଫନ୍ଦୀତେ ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକେରଦେର ହଟେ ମୟର୍ପିତ ହଇଯା କୁଶେର ଉପର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିତେ ହେଲା ନା କରିଲେନ, ଏବେବୁତ ତୋମାର ପରିଜନ ସ୍ଵରୂପ ଆମାର-ଦିବେର ଉପର ଦୟାପୂର୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି କରିବ. ଏଥିମୋ ତିନି ତୋମାର ଆର ଧ୍ୟାନଜ୍ଞାର ସଙ୍ଗେ ଏକ ଈଶ୍ୱର ହଇଯା ସାମାନ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ଥାକିଯା ବ୍ରାଜରେ କରିତେଛେନ. ଆମେନ.

ହେ ସର୍ବକଳିମାନ୍ ଓ ଆଦ୍ୟାନ୍ତରହିତ ଈଶ୍ୱର, ତୋମାର ଆଜ୍ଞାର ହାତା ମଣ୍ଡଳୀ ମନୁହ ଶାସିତ ହଇଯା ପବିତ୍ରିକୃତ ହୟ; ଏତମର୍ଥେ ଆମରା ତୋମାର ପୁଣ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ସର୍ବପୁକ୍ତାର ଗତିହିତ ଲୋକେରଦେର କ୍ରାରଣ ତୋମାର କାଛେ ଯେ ୧ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ କାକୁତି ବିନତି କରି, ତାହା ଗୁହଣ କରି, ଯେନ ସକଳ ଶୁଣ୍ଡି-ଯାନ ଲୋକେରୀ ଆପନ ୨ ଗତିତେ ଓ ବ୍ୟବସାୟେତେ ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ଓ ଜ୍ଞାନକର୍ତ୍ତା ଯିଷ୍ଟ ଶୁଣ୍ଡେର ହାତା ସତ୍ୟ ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟକ ରୂପେ ତୋମାର ସେବା କରେ. ଆମେନ.

ହେ ଦୟାଲୁ ପରମେଷ୍ଠର, ତୁ ମି ଯାବତୀୟ ମନୁଷ୍ୟରଦିଗକେ ସୃଷ୍ଟି କରିଯାଇ, ଏବଂ ଯେ ୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଯାଇ, ମେ ୧ ବନ୍ତୁକେ ହୃଦୀ ନା କରିଯା ପାପି ଲୋକେର-ଦେର ମରଣ ନା ଚାହିୟା, ବରଂ ତାହାର ମନ ଫିରାଇଯା ବାଁଚେ, ଇହା ଚାହ; ଯାବତୀୟ ଯିହନୀ ଓ ମୁଛଲମାନ୍ ଓ ଅପୁତ୍ୟୀ ଓ ବିଧର୍ଯ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକେର-ଦେର ଉପର ଦୟା କରିଯା ତାହାରଦିଗେର ସକଳ ଅଜ୍ଞାନତା ଓ ମନେର କାଟିନ୍ୟ ଓ ତୋମାର ବାକ୍ୟେର ଅବହେଲା ଦୂର କରିବ; ଏବଂ ହେ ଧନ୍ୟ ପୁତୋ, ତାହାରଦିଗକେ ଅନ୍ତେମଣ କରିଯା ଆପନ ମେଘେରଦେର ନିକଟ ଆନ, ତାହା-

ତେ ଯେଣେ ତାହାର ସତ୍ୟ ଉତ୍ସାହନୀରଦେର ଅବଶେଷ ଲୋକେର ସହିତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇୟା ଏକତ୍ର ହଇଲେ ଏକାକୀ ପାଲକ ଆମାରଦେର ପୁତ୍ର ଯିଷ୍ଟ ଖୁଟ୍ଟେର ଏକ ପାଲ ହୟ; ତିନିଇ ତୋମାର ଆର ଧର୍ମାଜ୍ଞାର ସହିତ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ହଇୟା ସମାସବସ୍ତ୍ରଙ୍ଗ ଜୀବନ ଥାକିଯା ରାଜସ୍ତର କରେନ. ଆମେନ.

ପତ୍ର. ଏବୁ. ପର୍ବ୍ତୀ ୧୦, ପଦ ୧.

ଭବିଷ୍ୟନ୍ତାଳ ବିଷୟେର ପୁରୁତ ସ୍ଵରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନା ରାଖିଯା ତାହାର ପୁତ୍ର-ଛ୍ନାଯା ମାତ୍ର ଧରିଯା, ଯେ ସକଳ ସଲିଦାନାଦି ତାହାର ବୃଦ୍ଧିରେ ୧ ମିତ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେ ସକଳ ଦିଯା ତଦାଶ୍ଚୁତେରଦିଗକେ କଥନ ସିଦ୍ଧ କରିତେ ପାରିବେ ନା; ଅଥବା ତାହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରଣେର ନିବୃତ୍ତି ହଇତ; (କେବଳ ମେଇ ଉପାସକେରା ଏକବାର ପରିଷ୍କୃତ ହଇଲେ ପରେ ପାପେର ଜୀବ ଆର ଥାକିତ ନା;) କିନ୍ତୁ ତାହାତେ ବୃଦ୍ଧିରେ ୧ ପାପେର ଶୂତି କରା ସାଥ୍ୟ; କେବଳ ନା ପାପ ଦୂର କରିତେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଛାଗେର ରକ୍ତେତେ ଅସାଧ୍ୟ. ଅତଏବ ତିନି ଜଗତେର ମଧ୍ୟେ ପୁରେଶ କରିଯା କହିତେଛେନ, ସଲିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟାଦି ତୁମି ଚାହିଲା ନା, କିନ୍ତୁ ଆମାର କାରଣ ତୁମି ଏକ ଶକ୍ତିର ପୁରୁତ ଫରିଯାଛ. ହୋମାଦିତେ ଓ ପାପାର୍ଥ ସଲିଦାନନ୍ତେ ତୋମାର ସନ୍ତୋଷ ହୟ ନାହିଁ. ତଥାର ଆମି କହିଲାମ, ଯେ ହେ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଦେଖ, ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ପାଲନ କରିତେ ଆମି ଆସିତେଛି, ପୁନ୍ତକେର କାଣେତେ ଆମାର କଥାର ଉଲ୍ଲେଖ ଆଛେ. ଉପରେ ଯଥନ କହିଲେନ, ଯେ ସଲି ଓ ନୈବେଦ୍ୟାଦି କ୍ରିୟା ହୋମ କିବା ପାପାର୍ଥ ସଲିଦାନାଦି ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁକ୍ରମେ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗେଲ, ସେ ସକଳକେ ତୁମି ଚାହିଲା ନା, ଏବଂ ସନ୍ତୃତି ଓ ହଇଲା ନା, ତଥାର ତିରି ସଲିଲେନ, ହେ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଦେଖ, ତୋମାର ଇଚ୍ଛା ପାଲନ କରିତେ ଆମି ଆସିତେଛି. ତିନି ଦ୍ୱିତୀୟକେ ସ୍ଵାପନ କରିତେ ପୁନ୍ଥମକେ ଉଚାଇ-ଯା ଦେନ. ଏବଂ ମେଇ ଇଚ୍ଛାତେ ଯିଷ୍ଟ ଖୁଟ୍ଟେର ଦେହେର ଏକୀବାର ଉତ୍ସର୍ଗ